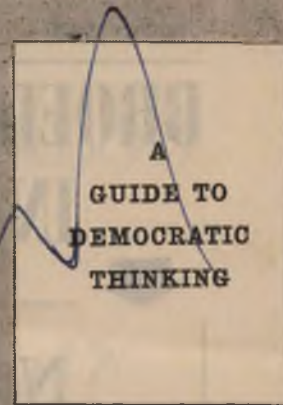

NEWS

APR 1950
REFERENCE
LIBRARY
SOUTH AFRICAN
RECORDS

Letter

United Party, P.O. Box 3147, Johannesburg

Issued by Marais Steyn, M.P.

NEW SERIES No. 11

JANUARY, 1950

THROUGHOUT our Nation to-day there is a growing sense of uncertainty about the economic future before us. This is not lessened by the fear that race relations are also deteriorating.

As a result there is a growing desire to return to a Government which will represent all sections of our population, and will restore confidence throughout the world in the institutions of our land.

There is no doubt that this change in the feelings of many people is in large measure owing to renewed faith in the tried and proven policy of the United Party. From many quarters I have been requested to give the people a concise summary of that policy, so that what is to many at present a vague and almost inarticulate appreciation of our Party's traditions and aims will become clear and definite.

In answer to this request I have, with the assistance of the Union Action Committee of our Party, drawn up a concise statement of our ideals. They are set out in a booklet which can be obtained free from any United Party Office, or from Box 404, Pretoria.

My sincere wish is that these principles will once more become the policy of the Government of South Africa, and bring back full co-operation, prosperity and progress to our land.

U. Steyn

BROEDERBOND EDUCATION IN THE TRANSVAAL

No Choice for Parents

THE Nationalist Party, by a small majority of the Transvaal Provincial Council, has now passed an Ordinance embodying its (or the Broederbond's) education policy.

Parents in the Transvaal will no longer — at any stage of their child's education — be able to choose freely the language through which their children should be taught. Nor will parents of an Afrikaans-speaking child be able at any time freely to send the child to an English-medium school — or vice versa.

Large parallel medium schools will become a thing of the past in the Transvaal, and this despite shortage of teachers and shortage of building material and equipment for new schools.

Such is the triumph of "Apartheid" . . . for Europeans.

Dr. Eiselen's Apartheid

WHEN the Government issued its "apology" in respect of the appointment of Dr. W. M. Eiselen as Secretary for Native Affairs, it stated that it required as head of this Department of State one who was in sympathy with the Government's Apartheid Policy and would carry out that policy.

Well now, let us see what Dr. Eiselen's policy is and how far it agrees with what Mr. Eric Louw told the House of Assembly was the Government's policy.

Dr. Eiselen put his policy before the "Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns" in a paper he read to them. It contained the following points:

1. Complete territorial segregation.
(Eric Louw said the Government's policy was against this.)
2. It is not right for the European to approach the Native question from a purely European point of view with the object of perpetuating white domination.
(What about the Government policy of Baasskap and European domination?)
3. Native manpower is not essential to the maintenance of the country's economic structure.
(Does this mean that the farmer and the industrialist must adapt himself to the use of white labour only?)
4. Apartheid education must start in the home. The family must assume its own domestic obligations.
(In other words, the family must be prepared to do the work now done by Native servants.)
5. Europeans must become economically independent of the Natives.
(Does that mean that the Native as a worker and a consumer or purchaser of goods must not be considered in our economy?)

WHICH POLICY?

The question is whose policy is Dr. Eiselen going to carry out: his own policy or the Government's policy? Is there any defined policy?

(Please turn to page 4)

WHICH APARTHEID?

DR. EISELEN'S ?
THE GOVERNMENT'S ?

"The detribalised Natives therefore would not be expected to go back to the Native Reserves or the Native Territories; they would remain in those parts of the Province which are not Native Reserves."

Hansard 1177, 20/8/1948.

WHEN the Nationalist Government assumed power, many people had an idea that Natives would be driven or removed from the urban areas. Some farmers were under the impression that there would be an increase in Native labour for the farms. Most industrialists feared that there would be a dearth of Native labour for industries.

GOVERNMENT'S APARTHEID

Then on the 30th August 1948, Mr. Eric Louw, speaking in the House of Assembly, said:

"As far as detribalised Natives are concerned, honourable members are aware that these are many thousands; I do not know the exact number of detribalised Natives in the Union to-day.

"Under our policy (Nationalist Government policy) these Natives will remain in the European areas.

"They must remain in those parts of the Cape Province which are not Native Reserves.

£80,000,000 LOAN

IN 1947 we lent Great Britain (approximately) 9,400,000 ozs. of fine gold at the then prevailing price of £8 10s. per oz. Total—£80,000,000.

After devaluation, Great Britain would have paid back in sterling at the rate of (approximately) £12 10s. per oz., a total of £117,500,000.

By withdrawing the loan — or getting Great Britain to pay before it was due — the Nationalist Government made a loss of £37,500,000. Great Britain would have paid us interest on the loan in addition to the £117,500,000.

THE FACTS ABOUT THE PUBLIC DEBT

THE Nationalist Party leaders, especially its Cabinet Ministers, have on more than one occasion claimed that the previous Government (United Party) is responsible for the precarious financial position in which the country finds itself. At least one Cabinet Minister has said that the Nationalist Government took over a bankrupt country's treasury.

Comparatively Small Increase

Here are the facts:

At the beginning of the war (Great War No. 2) the National Debt was £291,000,000.

During the United Party's period of office — 1940-1948 — it rose to approximately £600,000,000, an increase of less than £50,000,000 per annum, notwithstanding the war effort and notwithstanding that over £50,000,000 p.a. represented the country's normal capital expenditure.

The amount of the Union's war expenditure out of loan monies (which went to swell the National Debt) never exceeded £40,000,000 per annum. No country taking part in the war (or even any of the neutrals) spent less of its loan monies on defence measures than South Africa. What South Africa did spend on its war effort came from its current revenue account.

Some of this current revenue is still being collected by Mr. N. C. Havenga

GOVERNMENT PRESS REPORTS ... are they truthful?

ON the 26th October Dr. Malan made a speech to his Congress on the Protectorates. He spoke of Great Britain as the "Foreign Country" — using the Afrikaans word "Vreemde."

BAD TIMING?

Coming almost on the eve of floating the £10 million loan, Dr. Malan no doubt felt that he had used the wrong word, and had he admitted it nothing more would have been heard of the incident.

But on the 29th October, the Director of Public Relations at South Africa House, London, published a statement to the effect that Dr. Malan had used the word "Buitelandse" (external) and not "Vreemde" (foreign). According to the Director, Dr. Malan had been misreported by the South African Press.

and will be designated "peace time collections by the Nationalist Government."

Country Benefited

The total expenditure on our war effort out of loan funds (which swelled the National Debt) was approximately £200,000,000. From this expenditure the country came in possession of factories, buildings, machinery, vehicles, aircraft, military and naval equipment and airfields worth a good proportion of the total expended.

War-time expenditure is not all waste. The probability is that if there had not been a single penny spent on war, the National Debt would have stood at the same figure as it did when the war was over.

Farmers in Better Condition

Proof of this is:

During the war years farmers were able to pay off £12,000,000 of their debts to the State. The public's savings in the Post Office Savings Bank rose by £18,000,000, and the public also purchased over £7,000,000 in Union Loan Certificates.

NATIONALIST PRESS, TOO!

Unfortunately for the Government and Dr. Malan, every newspaper in South Africa had reported him as using the word "Vreemde" and that included Die Burger, Die Transvaler, and Die Volksblad — all Nat.

We would suggest that Mr. F. C. Erasmus, the Minister of Post and Telegraphs, should close down the Nationalist Press as it is giving proof to his own contention that it is irresponsible and besmirches the good name of South Africa.

Meanwhile would Mr. Erasmus kindly inform us who transmitted the wrong information to South Africa House in London? Was it Dr. Malan himself?

Ample proof was available during the United Party's period of office that war expenditure was finding its way into the pockets of the less prosperous sections of the community — it was not all being blown away in smoke.

Position in 1948.

When the war was over we were able to pay off all our external National Debt with the exception of £13,000,000.

The coffers of the Reserve Bank were bulging — all in gold.

A sum of over £7,000,000 surplus revenue was left a legacy to the Nationalist Government in 1948.

Together
we grow!

TOGETHER WE GROW!

NATIONAL UNITY ESSENTIAL

FOR a number of years South Africa made great social, political and economic progress. Despite the complex nature of our race relations, national unity and co-operation between the two chief European races was getting nearer to realisation.

Then the United Party Government was defeated and the pilot of national unity — General Smuts — was dropped. In their stead was installed a Government of which most of the members were also members of a secret society — the Broederbond. This society is pledged to the establishment of a sectional republic in which a large section of our population — the English-speaking section — can have no part.

LOSS OF CONFIDENCE

The immediate effect of a Government drawn only from a section of one section of the population has been loss of confidence in the future of our country by both South African and overseas investors just at a time when we were on the threshold of vast expansion in gold mining and other industries. As for the rest, it is there for all to see and ponder over. The prosperity of the country has been

halted. The spectre of unemployment has raised its head.

What can Nationalist sectional government show — for the ills it has wrought? There has been much talk of saving European civilisation, but so far all that has been accomplished is to create suspicion and uncertainty about the future among Europeans and non-Europeans alike.

Has anyone benefited from Nationalist sectional government except the political exploiters of racial prejudices?

National Unity or Perish

KEEP THE NEWS- LETTER ALIVE

If you wish to receive a monthly copy of the United Party News Letter please send an annual subscription of 1s., 5s. or £5; in fact, any sum you wish towards the cost of its distribution.

Address your application to: "News Letter," P.O. Box 3147, Johannesburg.

THE United Party feels that national unity is even more essential today than before. It does not seek to make national unity a slogan for political use, but wishes to make national unity the way of life for all South Africans. It is convinced that unless we do that, we perish.

MUCH IN COMMON

It is true that we are not yet fully a nation. There are far too many political adventurers in South Africa who are ready to exploit the prejudices of "the other side" and emphasise the points on which we differ racially and culturally. The United Party has, however, a great deal of experience in sharing office in government between both language groups and has found that there are far more points of agreement than there are points of difference.

It is on our points of agreement that Afrikaans and English-speaking people must meet in national unity. We are all agreed that sectional racial government is harmful. We are all agreed that no one European race in South Africa can (or should) govern against the will of the other. We are all agreed that our people are entitled to certain measures of social security, including reasonable provision against unemployment and want.

HOPE FOR FUTURE

In national unity on a basis of equal political rights for both sections of the European population and willingness to serve in a Government in which both sections are represented, lies our hope for the future.

We must get back to national unity, and a Government comprising both races.

Dr. Eiselen's Apartheid . . .

(continued from page 3)

Dr. Eiselen quite clearly has his own ideas about the part of the Natives in the economic life of South Africa. It is in no way, so far as we can see, related

to the Government's Apartheid declarations. Why was he appointed to carry out Government policy? Was he appointed to frame a new policy?

Few will doubt Dr. Eiselen's honesty of purpose, but we fail to see how he could accept the post of Secretary for Native Affairs as a believer in complete

territorial segregation, when he must be fully aware that such a policy is totally impracticable and could not be tolerated by the Nationalist Government. Furthermore, even Mr. J. G. Strydom—in a letter to a National Supporter—admitted that total segregation could not be carried out, because our people, the industrialists and the farmers, would not agree to it.

NUUS

-brief

'N
HANDLEIDING
VIR
DEMOKRATIE

Verenigde Party, Posbus 3147, Johannesburg

Uitgegee deur Marais Steyn, L.V.

NUWE REEKS, No. 11

JANUARIE 1950

DWARSDER onse nasie is daar vandag 'n toenemende gevoel van onsekerheid oor die ekonomiese toekoms voor ons. Hierdie onsekerheid word vererger deur die vrees dat rasseverhoudings ook aan die versleg is.

As gevolg daarvan is daar 'n toenemende begeerte om terug te keer na 'n regering wat alle seksies van ons volk sal verteenwoordig, 'n boodskap van goeie wil vir alle seksies van die bevolking sal hê en vertroue dwarsdeur die wêreld in die instelling van ons land sal herstel.

Dit ly geen twyfel nie dat hierdie verandering in die gevoelens van baie mense toegeskryf moet word aan hernude vertroue in die beproefde beleid van die Verenigde Party. Uit verskeie oorde is ek versoek om die volk 'n beknopte opsomming van daardie beleid te gee, sodat wat tans vir baie 'n vae en amper onuitsproke waardering van ons tradisies en doelstellings is, helder en duidelik sal word.

Ten antwoord op hierdie versoeke het ek met die hulp van die Uniale Aksiekomitee 'n kort heruitiesetting van ons ideale opgestel. Die beginsels word uiteengesit in 'n boekie wat gratis van enige Verenigde Partykantoor verkry kan word of ook van Posbus 404, Pretoria.

My opregte wens is dat hierdie beginsels weereens die beleid van die regering van Suid-Afrika sal wees en volle samewerking, voorspoed en vooruitgang na ons land sal terugbring.

U. Smuts

BROEDERBOND - OPVOEDING IN DIE TRANSVAAL

Geen keuse vir ouers

MET 'n klein meerderheid het die Nasionale Party in die Transvaalse Provinsiale Raad 'n ordonnansie aangeneem waarin sy (of liever die Broederbond se) onderwysbeleid saamgevat is.

Op geen stadium van hul kinders se onderwys sal ouers in Transvaal voortaan die reg hê om vrylik die taal te kies waarin hul kinders onderrig moet word nie. Nog minder sal die ouers van 'n Afrikaanssprekende kind vrylik toegelaat word om die kind na 'n Engelsmediumskool te stuur — of omgekeerd.

Groot parallel-mediumskole in Transvaal sal 'n verskynsel van die verlede wees — en dit ondanks die tekort aan leerkragte, en die tekort aan boumateriaal en toerusting vir nuwe skole.

Siedaar! Die triomf van apartheid — vir blankes.

Dr. Eiselen se Apartheid

TOE die Regering „verskoning” aan 'n gebied het vir die aanstelling van dr. W. M. Eiselen as Sekretaris van Naturellesake het hy gesê dat hy as hoof van hierdie Staatsdepartement iemand wil hê wat simpatiekgesind is teenoor die se apartheidbeleid, en daardie beleid sal uitvoer.

Wel, laat ons nou 'n bietjie nagaan wat dr. Eiselen se beleid is. Dan kan ons sommer ook vasstel in watter opsigte dit ooreenkom met die Nasionale Party se beleid, soos deur adv. Eric Louw in die Volksraad uiteengesit:

Dr. Eiselen het sy beleid uiteengesit in 'n toespraak voor die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns. Dit het die volgende stelling behels.

1. Algehele territoriale segregasie.
(Eric Louw se die Regering is hierteen gekant.)
2. Dit is nie reg dat die blanke die natuurellevraagstuk uit 'n suiwer Europese standpunt moet benader met die doel om blanke heerskappy te bestendig nie.
(Wat dan van die Regering se beleid van baaskap en blanke oorheersing?)
3. Naturelle-arbeidskragte is nie essensieel vir die instandhouding van die land se ekonomiese struktuur nie.
(Betekens dit dat die boer en die nyweraar in die toekoms net blanke arbeiders sal moet gebruik?)
4. Apartheidsonderrig moet in die huis begin. Die gesin moet bereid wees om sy eie huishoudelike verpligtings te aanvaar.
(Met ander woorde, die familieledede moet bereid wees om die werk te doen wat op die oomblik deur naturelle-bediendes gedoen word.)
5. Die blankes moet ekonomies onafhanklik van die naturelle word.
(Betekens dit dat ons in ons staathuishoudkunde geen rekening met die naturel as 'n arbeider en as 'n verbruiker en koper van goedere moet hou nie?)

(vervolg op bladsy 4)

WATTER APARTHEID ?

DR. EISELEN S'N DIE REGERING S'N

„Van die ontstamde naturelle word derhalwe nie verwag om terug te gaan na die naturelle-reserwes of na die naturelle-gebiede nie. Hulle sal bly in daardie dele van die provinsie wat nie natuurelreserwes is nie.”

Hansard 1177, 20/8/1948.

TOE die Nasionale Party-regering aan die bewind gekom het, was baie mense onder die indruk dat naturelle uit die stedelike gebiede verdryf of verwyder sou word. Sommige boere het gemeen dat meer naturelle-arbeiders ten gevolge hier van vir die plase beskikbaar sou wees. Die meeste nyweraars het gevrees dat daar 'n tekort aan natuurellearbeiders in die land se bedrywe gaan kom.

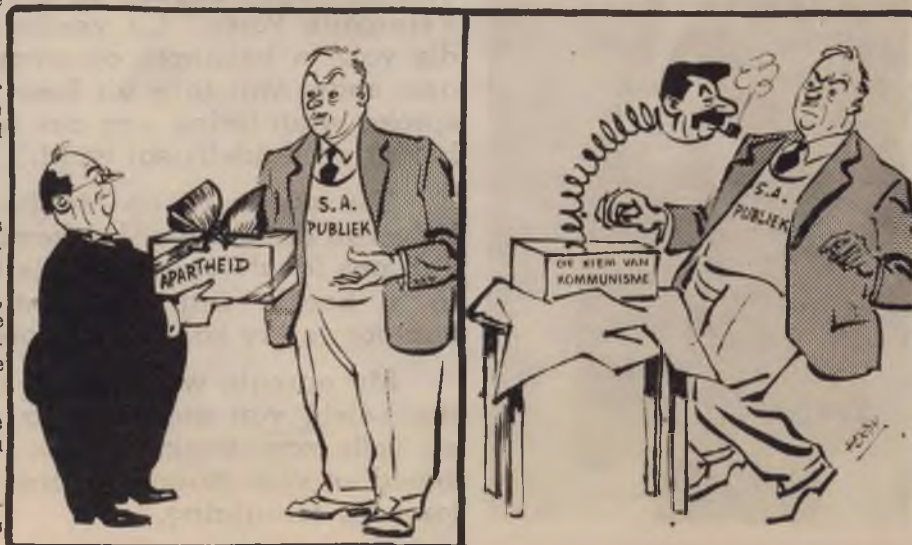
DIE REGERING SE APARTHEID

Toe het adv. Eric Louw op 30 Augustus 1948 die volgende verklaring in die Volksraad gedoen:

„Wat die ontstamde naturelle betref, weet agbare lede dat daar talle duisende is. Ek weet nie presies hoeveel ontstamde naturelle daar vandag in die Unie is nie.

„Kragtens ons beleid (die Nasionale Party se beleid) sal hierdie naturelle in die blanke gebiede bly.

„Hulle moet in daardie dele van Kaapland bly wat nie naturelle-reserwes is nie.

LENING VAN £80,000,000

IN 1947 het ons Groot-Brittanje ongeveer 9,400,000 ons fyngoud geleen teen die destydse prys van £8 10s. per ons. Totaal — £80,000,000.

Na devaluasie sou Groot-Brittanje verplig gewees het om ons in sterling terug te betaal, teen 'n prys van ongeveer £12 10s. per ons — 'n totaal, dus, van £117,500,000.

Deur die opsegging van die lening — of deur Brittanje te vra om dit terug te betaal voor die verval-datum — het die Nasionale Party-regering Suid-Afrika 'n verlies van £37,800,000 op die hals gehaal. Afgesien van die £117,500,000 sou Brittanje ons ook rente op die lening moes betaal het.

DIE FEITE VAN DIE STAATSKULD

DIE leiers van die Nasionale Party, en by name sy kabinetsministers, het reeds by meer as een geleentheid beweer dat die vorige regering (Verenigde Party) verantwoordelik is vir die gevaarlike finansiële posisie waarin die land hom op die oomblik bevind. Minstens een kabinetsminister het gesê dat die Nasionale Party-regering die tesourie van 'n bankrot land gherf het.

'n Betreklik klein toename

Hier is die feite:

Met die uitbreek van die oorlog (Wêreldoorlog Nr. 2) was ons staatskuld £291,000,000.

Gedurende die tyd dat die Verenigde Party aan bewind van sake was (1940-1948), het die staatskuld gestyg tot ongeveer £600,000,000 — 'n vermeerdering van effens minder as £50,000,000 per jaar — ondanks die oorlogspoging, en ondanks die feit dat meer as £50,000,000 deur die land se kapitaaluitgawes in beslag geneem is.

Die bedrag wat die Unie aan die oorlog bestee het uit leningsgeld (wat die staatskuld natuurlik verhoog het) was nooit

DIE REGERING SE PERSBERIGTE

is hulle betroubaar?

OP 26 Oktober het dr. Malan op een van sy Party se kongresse 'n toespraak oor die protektorate afgesteek, waarin hy na Groot-Brittanje as 'n „vreemde” land verwys het.

VERKEERDE TYDSTIP

Omdat dit byna op die vooraand was van Suid-Afrika se pogings om 'n lening van £10 miljoen te kry, het dr. Malan miskien gemeen dat hy die verkeerde woord gebruik het. En as hy dit destyds erken het, sou niemand iets verder oor die voorval te sê gehad het nie.

Maar op 29 Oktober publiseer die Direkteur van Openbare Betrekkinge by Suid-Afrika-huis in Londen 'n verklaring waarin hy sê dat dr. Malan die woord „buitelandse” gebruik het, en nie „vreemde” nie. Volgens die Direkteur is dr. Malan se woorde verkeerd weergegegee in die Suid-Afrikaanse koerante.

OOK DIE NAT-PERS!

Ongelukkig vir die Regering en

dr. Malan het iedere koerant in Suid-Afrika die woord „vreemde” in die verslae oor die toespraak gebruik — en dit sluit in Die Burger, Die Transvaler en Die Volksblad — drie koerante wat die Nasionale Party steun!

Ons wil aan die hand doen dat adv. F. C. Erasmus, Minister van Pos- en Telegraafwese, die Nasionale Party se koerante moet sluit, want hier staaf die betrokke koerante tog sekerlik sy bewering dat die pers in ons land onverantwoordelik is, en Suid-Afrika se goeie naam beswadder!

Intussen, sal adv. Erasmus ons asseblief in kennis stel wie die verkeerde inligting na Suid-Afrika-huis in Londen gestuur het? Was dit miskien dr. Malan?

meer as £40,00,000 per jaar nie. Geen land wat aan die oorlog deelgeneem het (en selfs geeneen van die neutrale lande) het, na verhouding, minder leningsgeld aan verdedigingsmaatreëls gespandeer as Suid-Afrika nie. Wat Suid-Afrika wel aan sy oorlogspoging bestee het, het gekom uit die lopende inkomsterekening.

'n Gedeelte van hierdie lopende inkomste word nog steeds ingesamel deur mnr. N. C. Havenga, en sal natuurlik bestempel word: „Vredestydse geldinsamelings deur die Nasionale Partyregering.”

Die land het gebaat

Die totale bedrag wat aan die oorlog bestee is uit leningsfondse (wat die staatskuld verhoog het) was ongeveer £200,000,000. Maar in ruil hiervoor het die land gekry fabrieke, geboue, masjinerie, voertuie, vliegtuie, militêre en vloottoerusting, en vliegvelde wat saam 'n groot gedeelte van die totale bedrag werd is.

Die geld wat gedurende 'n oorlog bestee word, word nie alles verkwis nie. Dis baie waarskynlik dat al sou ons geen enkele pennie aan die oorlog gespandeer het nie,

die staatskuld na afloop van die stryd op dieselfde syfer te staan sou gekom het.

Boere beter daaraan toe

Bewys is die feit dat boere gedurende die oorlogsjare in staat was om meer as £12,000,000 van hul skuld aan die Staat te vereffen. Die publiek se spaargeld in die Poskantoor-spaarbank het met £18,000,000 gestyg, en hulle het Unie-leningsertifikate ter waarde van meer as £7,000,000 gekoop.

Daar is voldoende bewys dat solank die Verenigde Party aan die bewind was, 'n baie groot deel van die oorlogsuitgawes te lande gekom het in die sakke van die armer seksies van ons bevolking. Dit het nie alles in rook opgegaan nie.

Na afloop van die oorlog was ons in staat om al ons buitelandse skuld—met uitsondering van £13,000,000—te betaal.

Die geldkas van die Reserwebank was stamvol. Daarom kon ons 'n goudlening van £80,000,000 aan Brittanje toestaan.

'n Bedrag van meer as £7,000,000 in die vorm van surplus-inkomste is in 1948 as 'n erfenis aan die Nasionale Party nagelaat.

SAAM GROEI ONS!

VOLKSEENHEID GEBIEDEND

OOR 'n tydperk van jare het Suid-Afrika merkwaardige vordering en vooruitgang op maatskaplike, politieke en ekonomiese gebied gemaak. Ondanks die ingewikkelde aard van ons rasse-verhoudings het volkseenheid en samewerking tussen die twee vernaamste blanke rasse al nader aan verwesenliking gekom.

Toe is die Verenigde Party-regering verslaan, en die beproefde voorstander van volkseenheid — genl. Smuts — is oorboord gesit. In die plek van die vorige regering het gekom 'n regering wie se kabinetsministers meestal ook lede van 'n geheime vereniging — die Broederbond — was. Hierdie vereniging stuur doelbewus af op 'n seksionele republiek waarin 'n groot seksie van Suid-Afrika se bevolking — die Engelsprekendes — hoegenaamd geen seggenskap sal lê nie.

GEBREK AAN VERTROU

Die onmiddellike uitwerking van die bewindsaanvaarding van 'n Regering wat slegs 'n seksie van een gedeelte van die bevolking verteenwoordig, was 'n verlies aan vertroue in die toekoms van ons land by sowel Suid-Afrikaanse as buitelandse beleggers — en dit op 'n tydstip toe ons op die vooraand van geweldige myn- en nywerheids-uitbreiding gestaan het. En wat die res betref — die resultate is

daar vir almal om te sien en oor na te dink! Die voorspoed van die land is tot stilstand gebring. Die spook van werkloosheid het sy kop opgelig!

Wat kan die Nasionale Party se seksionele regering aantoon — vir al die euwels waarmee hy ons oorlaai het? Daar is veel gepraat oor die redding van die blanke beskawing, maar al wat dit tot dusver meegebring het, was agterdog en onsekerheid oor ons toekoms by blankes sowel as nie-blankes. Het iemand gebaat by die Nasionale Party se seksionele regering, behalwe miskien die politieke uitbuiters van rasse-voordeel?

Volkseenheid of Ondergang

Verseker die voortbestaan van die Nuusbrief

As u begerig is om 'n eksemplaar van die maandelikse uitgawe van die V.P.-Nuusbrief te ontvang, stuur ons dan 'n jaarlikse subskripsie van 1s., 5s. of £5, of enige bedrag wat u graag wil bydra tot dekking van die koste van verspreiding.

Adresseer u bydrae aan:
„Nuusbrief,” Posbus 3147,
Johannesburg.

DIE Verenigde Party is oortuig daarvan dat volkseenheid vandag meer essensieel is as ooit tevore. Hy streef nie daarna om volkseenheid as 'n slagspreek vir politieke doeleindes te gebruik nie, maar hy wil volkseenheid as 'n lewensideaal aan alle Suid-Afrikaners voorhou, en is oortuig dat ons ten onder sal gaan as ons nie sorg dat hierdie ideaal verwesenlik word nie.

Dit is waar dat ons nog nie heeltemal 'n nasie is nie. Daar is veels te veel politieke avonturiers in Suid-Afrika wat maar te gewillig is om die vooroordeel van „die ander groep” uit te buit, en ons geskille op rasse- en kultuurgebied te benadruk. Die Verenigde Party het egter baie ondervinding van landsbestuur met verteenwoordigers van beide taalgroepe, en het bevind dat daar baie meer punte van ooreenstemming as punte van verskil is.

Dit is op grondslag van die punte van

ooreenstemming dat die Afrikaanssprekendes en die Engelsprekendes mekaar moet benader. Almal stem saam dat 'n seksionele, rasse-regering skadelik is. Almal stem saam dat geeneen van die twee blanke rasse kan (of moet) regeer teen die wil van die ander nie. Almal stem saam dat ons mense geregtig is op 'n seker mate van bestaansveiligheid, insluitende redelike waarborge teen werkloosheid en gebrek.

HOOP OP DIE TOEKOMS

Ons hoop op die toekoms lê opgesluit in volkseenheid op grondslag van gelyke politieke regte vir albei seksies van die blanke bevolking, en 'n bereidwilligheid om te dien in 'n regering wat albei seksies verteenwoordig.

Ons moet terugkeer na volkseenheid, en na 'n regering saamgestel uit verteenwoordigers van albei rasse.

Dr. Eiselen se Apartheid . . .

(vervolg van bladsy 3)

WIE SE BELEID?

Die vraag is dus: wie se beleid gaan dr. Eiselen uitvoer: sy eie of die Regering s'n? Is daar 'n duidelik omskrewe beleid?

Sonder die minste twyfel hou dr. Eiselen sy eie menings daarop na oor die vraagstuk van die naturel in die ekonomiese

lewe van die blanke. Sover ons kan na gaan, staan dit egter in hoegenaamd geen verband met die Regering se apartheid-verklarings nie. Waarom is hy dan aangestel om die Regering se beleid ten uitvoer te bring? Is hy miskien benoem om 'n nuwe beleid op te stel?

Baie min mense twyfel aan dr. Eiselen se eerlike bedoelings, maar ons kan eenvoudig nie begryp nie hoe hy die betrekking van Sekretaris van Naturellesake kon aan-

vaar as 'n voorstander van algehele territoriale segregasie, wanneer hy baie goed moet weet dat so 'n beleid heeltemal onprakties is en nie deur die Nat.-regering geduld sal word nie. Buitendien, selfs adv. J. G. Strydom het in 'n brief aan 'n ondersteuner van die Nasionale Party erken dat algehele segregasie nie uitvoerbaar is nie, omdat ons mense, die nyveraars en die boere, nooit hul goedkeuring daaraan sal heg nie.

NEWS LETTER

UNITED PARTY P.O. BOX 3147 JOHANNESBURG
ISSUED BY MARAIS STEYN, M.P.

NEW SERIES, No. 13

MARCH 1950

FINDING THEM OUT

Why Worry about Cost of Living?

THE Nationalist Party has admitted that it cannot reduce the cost of living. Mr. Havenga has said that they will try "to hold the line" but that a reduction is impossible. Mr. Eric Louw puts the blame on the South African housewife who, according to him, is slack, lazy and spends the family earnings in gambling.

And so another Nationalist bubble has been burst. Where are the days before the General Election when Mr. Louw had much to say about his secret plan to reduce the cost of living, when he told the housewife that all she had to do to balance the family budget was to vote Nat?

To-day this Government wastes the time of Parliament and the money of the nation on Pass Laws for Europeans. To the problem of the high cost of living they have no answer except insults and reproaches.

Listen to Mr. Eric Louw in Parliament:

"The Housewives' League could draw attention, instead of holding protest meetings and boycotting stores, and that is to the slackness that has made its appearance in this country — the disinclination of people to work hard as they did in days gone by."

We can assure Mr. Louw that no housewife ever worked so hard as the poor women who now go the round of shops looking for fruit which can be purchased with their limited means, and looking for something with which to fill the bread basket on a Louwcol basis.

UNITED PARTY SAYS RISE IN RENTS

The family with a rented home had a narrow escape from the present Government. Only the determination of the

United Party in Parliament saved the householder from an increase in rents which, experts calculated, would have averaged from 15 to 30 per cent.

In 1941 and again in 1947 the United Party Government acted courageously and pegged rents, the chief item in the family budget. In 1948 Dr. Stals, the Nationalist Minister of Health, announced a new Rents Bill which he wanted to put through Parliament as a non-party measure. A select committee examined the measure and produced a Bill at the beginning of this session which would have sent the rents of the poorer classes up to unheard of heights.

It was still a non-party measure. But to everyone's surprise all the Nationalist M.P.s who spoke—with one solitary exception—supported this Bill against the tenant. When it became clear that it might go through, the United Party took firm action. It announced in Parliament that it would, as a party, fight any Rents Bill that might increase the cost of living.

The Nats. were thrown into consternation. They withdrew the Bill and have come forward with a new one which is in all major respects the old United Party Act. Tenants have been saved the terrible burden of soaring rents.

Even in temporary opposition the United Party looks after the family man and his wife.

THEN AND NOW...

A NATIONALIST GOVERNMENT IS A CALAMITY!

WHEN the Nationalist Government came into power it inherited a seven-million pound surplus revenue from the United Party. The country's finances were in a sound and strong position. Trade and industry were prospering and we were enjoying the confidence of oversea investors.

Great Britain was sending more money to the Union than we needed. Our credit oversea stood very high. But what a different story to-day! Where is the £230,000,000 gold reserve? And what of trade and industry?

It is estimated that the cost of living has risen by at least £2 per month for every European family in the Union. Heads of families are paying over £1,000,000 per month as a special levy for the privilege of having a Nationalist Government in power.

THE NATIVE AND CAPE COLOURED PEOPLE'S FRANCHISE

What the Nationalist Party and Dr. Malan Promised

DR. MALAN has recently stated in the House of Assembly that the entrenchment clauses in the Act of Union in respect of the Native and Coloured People's Franchise were inserted at the request of the British Government.

The late General Hertzog, when Prime Minister of the Pact Government (of which Dr. Malan was Minister of Interior) stated in a joint Session of both Houses of Parliament (14/2/1929—Hansard 38):

"After proper deliberation at the National Convention and in England, it was agreed to and laid down in the South Africa Act that if some day — **no matter when** — a two-thirds majority could be found in an assembly like this to favour an alteration, then the provision about the Native franchise (and Coloured peoples) could be altered; yes, even the Cape Native franchise could be taken away. If at any time an assembly like this could be found in which two-thirds of the representatives were in favour of the Cape Native franchise, then the people of South Africa, through that assembly, would have the fullest rights to make an alteration.

"Do you know when the saving clause (entrenchment clause) was put in? Only long after the provisions about the Natives had already been passed."

The late General Hertzog went on to say that the entrenchment clauses in respect of the Natives and Coloured people **had been suggested by the late Hon. J. W. Sauer**, after he (General Hertzog) had himself moved the entrenchment clause in respect of the "Dutch" language. Dr. Malan was present in the House of Assembly when the late General Hertzog made this statement.

DR. MALAN ON THE ACT OF UNION

On the 8th day of May, 1925, Dr. Malan as Minister of Education in the Pact Government introduced a Bill in a joint sitting of both Houses of Parliament. The "Dutch" language had been entrenched in the Act of Union as one of the official languages and it was now necessary to amend the Act by substituting "Afrikaans" for Dutch.

Dr. Malan was then in no doubt as regards the need of a two-thirds majority before an entrenchment clause could be amended. He said (Hansard 69, 8/5/25):

"The important recommendation was that to assure this step and raise it

above all possible doubt as to the legality thereof, a joint sitting of both Houses would be necessary to approve of the suggested Bill.

"It is necessary to face the question because they (the entrenched sections) are specially protected and **the section cannot be altered except by a resolution taken by a two-thirds majority of both Houses sitting together.**"

In this joint sitting, Dr. Malan knew that he could rely upon a two-thirds majority of the members of Parliament supporting him, and so he stood firmly by the Act of Union.

WHAT GENERAL HERTZOG AND DR. MALAN PROMISED THE COLOURED PEOPLE

What follows are portions of the speeches made by the late General Hertzog and Dr. D. F. Malan when the Coloured Persons Rights Bill was introduced in

the joint sitting of both Houses of Parliament on February 20, 1929.

GENERAL HERTZOG:

"It was always clear to me that if we want to do justice to the Coloured person we should include him among the whites, industrially, economically and politically.

"Therefore we consider it entirely unreasonable to think that we can draw a distinction between the Coloured people in the Cape and in the north (Free State and Transvaal) and it would be unsound if it were done."

—Hansard 170—20/2/1929.

DR. MALAN:

"I think we should not lose sight of one thing, which I fear has been left out . . . it is that the section of the Coloured people who live in the northern provinces shall be given representation in the House."

—Hansard 212—21/2/1929.

"What we (the Nationalist Party) propose is to draw a distinction, with the Natives on one side and the Coloured people on the other as regards political rights, so that they shall share entirely in the Cape and to a great extent in the northern Provinces, the same political rights as the Europeans."

—Hansard 216—21/2/1929.

(continued in next column)

The Coloured Vote

THERE are in the Cape Province nineteen constituencies in which Coloured people number more than 1,000 on the Voters' Roll. Of these seats, the Nationalist Party already holds seven in the House of Assembly, and twelve seats are held by the United Party.

In eight of the twelve seats, United Party majorities in the last general election were considerably higher than the total number of Coloured voters on the Roll. Only four seats in the whole Union can be said to be influenced by the Coloured vote insofar as the United Party is concerned. But it should be noted that in the rural areas the Coloured vote is fairly divided among the Parties on account of the influence of employers of labour on farms and industries.

All this talk about the Nationalist Party getting an extra ten or more seats if the Coloured people are removed from the common roll is arrant nonsense. If the Coloured people are given four seats in the House of Assembly and representatives in the Senate, the Nationalist Party would lose its hold over the Senate. The snag is that the Government will give the Coloured people Senators who back the Nationalist Party and not Senators who will back the cause of the Coloured people.

(continued from previous column)

In May of the same year, Dr. Malan spoke at Stellenbosch in support of the candidature of the late Bruchner de Villiers, when he said:

"To-day it was only the Nationalist Party which wanted to give the vote to the Coloured man throughout the Union. The Nationalists wanted to extend the franchise.

"Dr. Malan pointed out how the Nationalists had raised the Coloured people and accorded them a higher status in every sphere. He made an appeal to the Coloured voters to send Nationalists to Parliament in the interests of the Coloured people themselves."

—Die Burger report—2/5/1929.

It was not until after the inception of the United Party under the late General Hertzog's leadership that a change came over Dr. Malan as regards his attitude towards Native representation and the Coloured people's franchise. He excused his new attitude on the ground that he had every right to change his mind and that many people had changed their minds in respect of non-European political rights.

None will question the right of a politician to change his mind on political questions, but most people will doubt whether political leaders can change their minds where the rights of other peoples are infringed. If the vested rights of a person or a community can be infringed on the ground that one had changed his mind, then no banker would accept a promissory note to say nothing of a word of honour that carries no legal proof.

Several Nationalist leaders have claimed that the present generation cannot be bound by promises of the past generation. That argument would not hold water in a Court of Law if it were sitting in judgment on any subject matter other than party politics. The present generation has inherited a valuable estate and is responsible for debts owing by the estate.

PROMISE TO COLOURED PEOPLE

The Coloured Persons Rights Bill was introduced by the Nationalist-Pact Government in a joint session of both Houses of Parliament on 12th February 1929. A few years later the late General Hertzog found it necessary to remind Dr. Malan and the "purified" Nationalists that they were trying to violate promises they had made. Speaking at Smithfield (5/4/1938) he reminded the Nationalists:

"When it was sought to solve the Native question by segregation the Coloured people repeatedly expressed fear that once the White man had segregated the Native he would go further and segregate the Coloured people, even though the Coloured people were strongly opposed to such a step.

"In reply to this, the old Nationalist Party, with myself at the head and with full approval of Dr. Malan and the bulk

(continued on page 4)

NATIONAL UNITY AS A WAY OF LIFE

TO many South Africans the years 1934 to 1948 were the fifteen most fruitful in their history. Great progress was made in those years by the practical application of the ideal of national unity by the United Party Government under the leadership of the late General Hertzog and General Smuts.

Then came a fateful day — 26th May 1948. The United Party was defeated at the General Election and to many it seemed as if the ideal of national unity had suffered an irreparable setback. Now after more than eighteen months have passed we have recovered our perspective. Many things have become clear. The first is that national unity is as essential to South Africa to-day as ever before. The second is that as an ideal it has not lost its appeal to the majority of our people.

We need only point to the way which a very large section of the Afrikaans-speaking people have stood firm in spite of sentimental and emotional appeals to them to break away. In spite of all the onslaughts of the Nationalist Party's organisations the United Party, as the only political organisation that holds out hope for the achievement of national unity in South Africa, is still the part of the majority of the South African people. But until the United Party returns to power the ideal of national unity must be kept alive, not only in the sphere of party politics but also in the normal social and intellectual life of our nation.

The history of South Africa is that of two proud races meeting and each refusing to be swallowed by the other. But it is also a history with a golden cord of unity running through it. Our history is not merely a history of struggles between Dutch and British. It is also a history of steady, solid growth and the building up of a new land, of pioneering paying the price of pioneering, of taming the waste spaces, of opening up new worlds. And in that work people of Dutch and British descent have both played their parts, sometimes together, sometimes separately; but the contributions of both have left their stamps upon the character of the South African nation.

Last year we especially honoured the Voortrekkers — and rightly. But while giving them all the honour that is their just due, we must remember that we have no monopoly of pioneering in South Africa. If men of Afrikaans stock have bought parts of South Africa with their toil and their blood, men of British stock have bought other no less valuable parts. When, for example, the Voortrekkers trekked from the Eastern Frontier of the

Cape, the great and dangerous task of protecting the frontiers of civilisation against the uncivilised Natives became to a large extent the responsibility of the 1820 Settlers who remained in those parts. Even at Dingaan's kraal there was one of British blood among the slain. There were several others in the subsequent fighting between the Voortrekkers and the Zulus in Natal.

Community of sacrifice is no unworthy foundation for unity in equal nationhood. We should also remember the other British contributions to the building of South Africa — all that British capital, British skill, British ability and energy have done in laying the foundations of our industrial welfare. More important even than this is the great contribution of the British genius of government to the democratic institutions of free South Africa.

Our history has laid the foundations for a united South Africa. On what principles must we build to achieve national unity in the future?

In the first place our unity must be based on equality. With two peoples such as we have in South Africa, great in their history, their outlook, their tradition, their character, there is only one possible basis for unity, and that is equality.

Of course, unity is sometimes achieved in other ways. There is the unity of subjection, when one element is subordinated to the other. There is also the kind of unity which has occasionally come about when a hungry cannibal has met a nice tender young missionary — the unity of absorption, one may call it. But here in South Africa unity cannot be built on such foundations. For us unity based upon domination is unthinkable.

In the second place our unity must arise out of diversity. There is no lack of diverse elements in South Africa, on the human side as on the physical side. What should we do about it? Many people go wrong thinking we can eliminate diversity. It cannot be done. We shall always have two languages in South Africa, and two cultures. We shall never get all South Africans to think alike or to feel alike. We must accept the facts as they exist and regard diversity as an enrichment, and seek to develop out of it

(continued on page 4)

THE NATIVE AND CAPE COLOURED PEOPLE'S FRANCHISE

(continued from page 3)

of those who sit behind him in Parliament today as 'purified,' in order not to alienate the vote of the Coloured people, repeatedly gave the Coloured people the assurance that segregation would not be applied to the Coloured population and that no demarcation in respect of Europeans and Coloured people would be applied other than social separation.

"To-day, after Native segregation has been put through with the aid of the Coloured vote, we find that the 'purified' part members in Parliament, with Dr. Malan at the head, are endeavouring to segregate the coloured people not only socially, but politically as well.

"It seems as though 'purified' policy has been deliberately conceived to evade the requirements of faith and honour and sincerity, and that in giving practical effect to Coloured and Native policy care has been taken that disloyalty and faithlessness shall be the guiding line of the White man in South Africa in determining and fulfilling his duties as guardian of the non-European. Only an assumption of this nature can explain in certain respects to the Coloured people of the Cape together with the Natives, and to compel them in addition to separate representations in the House of Assembly and in the Senate."

HAVENGA AND HERTZOG POLICY

An almost immeasurable number of interpretations have been placed on the various speeches of Mr. N. C. Havenga in respect of the entrenchment clauses regarding both Native and Coloured people's enfranchisement rights.

The famous Brakpan speech, at the outset, gave one the impression that he would not allow any tampering with the Act of Union. Then came other speeches and interjections in the House of Assembly, which indicated that he would be prepared to acquiesce in tampering with the entrenchment clauses — "if there was a reasonable majority."

On his Orange Free State tour Mr. Havenga stressed the point that the time was not opportune to deal either with the abolition of the Native Representatives or the Coloured people's franchise because world opinion was against us and the economic position was not such as to enable us to defy world opinion. He did not deal with the rights or wrongs of the question.

His latest stand is: If the Speaker of the House of Assembly rules that taking the Coloured people off the common roll, and placing their names on a communal roll, does deprive them of political rights, he will vote against it. And, presumably, there will be no need for a "reasonable majority."

A past Speaker of the House of Assembly, who is now the Minister of Native Affairs, once ruled that: "The entrenched clauses of the South Africa Act were more preserved than ever by the passing of the Status Act (Act of Westminster)." — Dr. E. G. Jansen, April 1934.

But we have still to learn whether his deed will be as good as his word when it comes to opposing the Government which proposes to tamper with the Act.

The point is not what Mr. Speaker will rule, but what was promised to the Coloured people. According to the late General Hertzog, it was:

"No form of political segregation would be applied to the Coloured population and there would be no demarcation in respect of European and Coloured people other than social separation."

If Mr. N. C. Havenga has also changed his mind, then he can no longer claim to stand by the Hertzog policy.

Mr. Havenga has alternatively come in for a great deal of praise and blame for the part he played in preventing the Government from taking action in tampering with the entrenched clauses and so strengthening its majority in both Houses of Parliament. There is, however, a fear that he has weakened in resolve and is seeking a face-saving stratagem for himself and political advantage for the Government in quibbling about the number of members of Parliament the Coloured people shall elect after removal from the common roll.

The question of whether the Coloured people are to get three, four or five representatives is quite beside the point when the real matter in dispute is whether the Government has a right to deprive them of existing rights without a two-thirds majority in a joint sitting of both Houses of Parliament. To say that to remove them from the common roll and provide for them voting on a communal basis; **is not depriving them of political rights**, as Mr. Havenga has already suggested, is equal to saying that a European elector will not be deprived of his franchise if he is placed on a communal roll as a sign of permanent subjection.

The common roll gives the elector a right to select a member of Parliament for his district or area, whereas the communal roll will compel him to share his vote with persons residing perhaps hundreds of miles away whom he does not know, and with whom he is not in a position to co-operate in returning the candidate he favours.

The existing right of the Coloured elector is to assist in electing a member of Parliament who will voice his aspirations and assist in obtaining them. By having his vote spread over a number of members of Parliament, he is assured of a

reasonable amount of sympathy for his aspirations. Therein lies the value of the vote.

If the Coloured people are placed on a communal roll and given three or four representatives in the House of Assembly, they will undoubtedly be robbed of the little political power they are able to wield to-day. Is there any other reason why the Government wants to remove them from the common roll?

National Unity as a Way of Life

(continued from page 3)

unity based on co-operation, mutual respect and understanding.

TOGETHER WE GROW

Renan once defined a nation as those who have done great things together and desire to do more. The emphasis should be on the word "together." It is by working together that we shall finally make effective the spirit of national unity. Faith without works is dead. It is not enough to believe in national unity — we must work together. Our common task should be the most powerful of all the bonds uniting us. And our common tasks are great. There is the task of saving the soil of South Africa; there is the task of affording justice to the non-European people over whom we have been placed as guardians; there is the task of preserving the finest in Western civilisation for South Africa; there is the task of developing the great national resources, both human and physical, with which providence has endowed us; there is the task of maintaining in South Africa the principles of freedom and democracy and combating its enemies whether those enemies are Communist or Fascist.

South Africans must work together, amongst themselves and with their friends in the outside world. It is a poor expression of our love for South Africa if we seek to cut ourselves off from what other nations have given us. It is a poor expression of our gratitude, if in self-love we seek to draw ourselves within the limits of our isolation. Nationalism is a right creed, a natural creed; it is then like a room, where mirrors take the place of windows and whose inhabitants cannot know the invigoration that comes with the admission of God's free air. The final test of a nation's greatness is the willingness and the effectiveness of its contribution to the common stock of humanity. When we speak of the common tasks of the South African nation, we do not forget that.

It is by working together for South Africa that we shall build up a true nation in South Africa. Then we shall discover the unity that transcends diversity, the unity based on a common love for a South Africa assimilating to herself all who devote themselves to her service. Our way lies in service to South Africa — by that way we shall obtain the ideal of a united nation.

NUUSBRIEF

VERENIGDE PARTY POSBUS 3147 JOHANNESBURG
UITGEDEUR DEUR MARAIS STEYN, L.V.

NUWE REEKS, No. 13

MAART 1950

So Word Hulle Aan Die Kaak Gestel!

Waarom U Bekommer Oor Die Lewenskoste?

DIE Nasionale Party het nou openlik erken dat hy nie die lewenskoste kan verminder nie. Mnr. Havenga het gesê dat hulle sal probeer om dit nie verder te laat styg nie, maar het gewaarsku dat 'n vermindering buite die kwessie is. Adv. Eric Louw plaas die skuld op die skouers van die Suid-Afrikaanse huisvrou. Volgens hom is sy laks en lui, en verkwis sy die gesinsinkomste met dobbelary.

En dus is nog 'n eepbelletjie van die Nasionale Party geprik. Kan u u nog die dae voor die Algemene Verkiesing herinner toe adv. Louw die mond so vol gehad het omtrent sy geheime plan om die lewenskoste te verminder, toe hy aan die huisvrou vertel het dat haar gesinsbegroting feitlik outomaties sou klop as sy vir die Nasionale Party se kandidate stem?

Vandag verkwis hierdie Regering die tyd van die parlement en die landsgeld met paswette vir blankes. Vir die vraagstuk betreffende die hoë lewenskoste het hulle geen oplossing behalwe beledigings en verwyte nie.

Luister na wat adv. Eric Louw in die Volksraad gesê het:

„In plaas van protesvergaderings te hou en winkels te boikot, kan die Housewives' League gerus die aandag vestig op die laksheid wat sy verskyning in hierdie land gemaak het — die onwilligheid van die mense om so hard te werk as wat hulle in die verlede gewerk het.”

Ons wil Eric die verskering gee dat geen huisvrou nog ooit so hard gewerk het as die arme vrou wat vandag van die een winkel na die ander stap op soek na vrugte wat sy met haar karige inkomste kan koop, of na iets waarmee sy haar spens op die Louwcol-grondslag kan vul nie.

VERENIGDE PARTY VOORKOM STYGING VAN HUURGELD

Die gesin wat 'n huis moet huur het ternouernood aan die huidige Regering ontsnap. Slegs die vasberadenheid van die Verenigde Party in die Volksraad het

die huisbaas gevrywaar teen 'n verhoging van huurgeld wat, volgens die deskundiges, tussen 15 en 30 persent sou beloop het.

In 1941 en weer in 1947 het die Verenigde Party manmoedig opgetree en huurgeld, die vernaamste uitgawe in die gesinsbegroting, vasgepen. In 1948 het dr. Stals, die Nasionale Party se Minister van Gesondheid, 'n nuwe Huurgeld-wetsontwerp aangekondig wat hy as 'n nie-partypolitieke maatreef deur die Raad wou loods. 'n Gekose komitee het op die saak ingegaan en teen die begin van hierdie sitting met 'n wetsontwerp voor die dag gekom wat die huurgeld van mense die hoogte sou laat inskiet het.

Dit was nog steeds 'n nie-partypolitieke maatreef. Maar tot iedereen se verbasing het al die Nasionale Party se Volksraadslede wat daarvoor gepraat het—met een enkele uitsondering—die wetsontwerp wat duidelik teen die huurder gemik was, gesteun. Toe dit duidelik geword het dat die maatreef miskien aangeneem sou word, het die Verenigde Party kragdadig opgetree. Die Party het naamlik in die Volksraad aangekondig dat hy as party te velde sou trek teen enige wetsontwerp wat huurgeld mag verhoog.

In die geleedere van die Nasionale Party het daar die grootste konsternasie geheers. Hulle het die wetsontwerp teruggetrek, en te voorskyn gekom met 'n nuwe een wat in alle belangrike opsigte net soos die ou Verenigde Party-wet is. Huurders is teen die verskriklike las van steeds stygende huurgeld gevrywaar.

Selfs as tydelike opposisie sorg die Verenigde Party dus vir die gesinshoof en sy vrou.

TOE EN TANS...

'n Nasionale Party- Regering is 'n Ramp!

TOE die Nasionale Party-regering aan die bewind gekom het, het hy 'n surplus van sewe miljoen pond van die Verenigde Party oorgeërf. Die land se finansies was in 'n sterk en kerngesonde posisie. Daar was geweldige vooruitgang op handels- en nywerheidsgebied, en ons het die vertroue van oorsese beleggers gehad.

Groot-Brittanje het meer geld na die Unie gestuur as wat ons nodig gehad het. Ons krediet in die buiteland het hoog gestaan. Maar hoe anders is die posisie vandag! Waar is die goudreserwe van £230,000,000? En wat van ons handel en nywerheid?

Daar word bereken dat die lewensduurte met minstens £2 per maand per blanke gesin in die Unie gestyg het. Gesinshoofde betaal meer as £1,000,000 per maand as 'n spesiale heffing vir die voorreg om 'n Nasionale Party-regering aan die bewind te hê.

DIE STEMREG VAN DIE NATURELLE EN DIE KAAPSE KLEURLINGE

Wat Dr. Malan en die Nasionale Party Beloof Het

DR. MALAN het onlangs in die Volksraad gesê dat die verskanste artikels ten opsigte van die stemreg van naturelle en kleurlinge in die Unie-wet, op versoek van die Britse regering ingevoeg is.

Toe wyle genl. Hertzog Eerste Minister van die Pakt-regering was (met dr. Malan as sy Minister van Binnelandse Sake) het hy tydens 'n gesamentlike sitting van die Volksraad en die Senaat gesê (Hansard 38, 14/2/1929):

„Nee, maar ek weet dat daar na beoordeelde beraadslaging beide op die Konvensie en in Engeland aangeneem is en in die Suid-Afrikawet neergelê is dat wanneer daar eendag—**onverskillig wanneer**—'n twee-derdes in 'n vergadering soos hierdie ten gunste van 'n vergadering gevind kan word, dan kan die bepaling omtrent die naturelle stemreg verander word. Ja, kan selfs die Kaaplandse naturelle-stemreg weggeneem word. As daar te eniger tyd 'n vergadering soos hierdie gevind kan word waarin twee-derdes van die verteenwoordigers ten gunste is van die verandering van die naturelle-stemreg van Kaapland, dan sal die volk van Suid-Afrika deur daardie vergadering die volste reg hê om 'n verandering aan te bring.

„Weet u wanneer die beskermingsbepaling ingevoeg is? Eers lank nadat al die bepalings omtrent die naturelle reeds aangeneem was, Artikel 152 inkluis.

Wyle genl. Hertzog het hieraan toegevoeg dat die verskanste artikels ten opsigte van die naturelle en die kleurlinge deur wyle die edelagbare J. W. Sauer aan die hand gedoen is, nadat hy (genl. Hertzog) self die verskanste artikel ten opsigte van die „Hollandse“ taal voorgestel het. Dr. Malan was aanwesig in die Volksraad toe wyle genl. Hertzog hierdie verklaring ge-
doen het.

DR. MALAN OOR DIE UNIE-WET

Op die 8e dag van Mei in die jaar 1925 het dr. Malan, as Minister van Onderwys in die Ooreenkoms-regering, 'n wetsontwerp aan 'n gesamentlike sitting van die Volksraad en die Senaat voorgelê. Die „Hollandse“ taal was verskans in die Unie-wet as een van die amptelike landstale, en dit was nodig om daardie Wet te wysig deur die woord „Afrikaans“ in die plek van „Hollands“ te stel.

Op daardie stadium het daar hoegenaamd geen twyfel by dr. Malan bestaan oor die noodsaaklikheid van 'n tweederde-meerderheid vir enige wysiging van 'n verskanste artikel nie. Onder meer het hy gesê (Hansard 69, 8/5/25):

„Die belangriker aanbeveling was dat om hierdie stap te verseker en om dit wat die wettigheid daarvan betref, bo alle twyfel te verhef, 'n gesamentlike sitting van beide Huisse nodig sou wees om die voorgestelde wetsontwerp aan te neem.

„Dit is nodig om die vraag onder oë te sien want hulle (die verskanste klousules) word spesiaal beskerm en die klousule kan nie gewysig word nie behalwe by resoluë geneem deur 'n twee-derde meerderheid van beide Huisse in 'n gesamentlike sitting.“

Tydens hierdie gesamentlike sitting het dr. Malan baie goed geweet dat hy op die steun van minstens tweederdes van die lede van die Volksraad en die Senaat kon staatmaak. Derhalwe het hy rotsvas by die Unie-wet gestaan.

WAT DR. MALAN EN GENL. HERTZOG AAN DIE KLEURLINGE BELOOF HET

Wat hieronder volg is uittreksels uit die toesprake van wyle genl. Hertzog en dr. D. F. Malan toe die Wetsontwerp

op die Regte van Kleurlinge op 20 Februarie 1929 aan 'n gesamentlike sitting van die Volksraad en die Senaat voorgelê is:

GENL. HERTZOG:

„Dit was vir my altyd duidelik dat as ons reg wil doen aan die kleurling, dan sal ons hom moet opneem, d.w.s. industrieel, ekonomies en politiek, onder die blankes.

„Daarom meen ons dat dit totaal sonder rede is om te dink dat ons verskil kan gaan trek tussen die kleurlinge in die Kaap en in die Noorde en dat dit baie ongesond sal wees as dit moes geskied.

—Hansard 170—21/2/1929.

„Ek meen dat ons een ding nie uit die oog moet verloor nie, iets wat ek vrees, by al die kritiek van die ander kant heeltemal uit die oog verloor word, naamlik wat die eintlike doel van hierdie wetsontwerp is. Die doel is dat die seksie kleurlinge wat in die noordelike provinsies woon verteenwoordiging in hierdie Raad sal gegee word.“

—Hansard 212—21/2/1929.

„Wat ons nou hier voorstel, is om 'n skeidslyn te trek met die naturelle aan die een kant en om die kleurlinge wat politieke regte betref, na die ander kant van die skeidslyn oor te gooi sodat hulle heeltemal in Kaapland en in 'n (vervolg in volgende kolom)

Die Kleurlingstem

IN Kaapland is daar negentien kiesafdelings waar daar meer as 'n duisend kleurlinge op die kieserslys is. Van hierdie negentien kiesafdelings het sewe Nasionale Party-verteenwoordigers, en twaalf Verenigde Party-verteenwoordigers.

In die geval van agt van laasgenoemde twaalf kiesafdelings was die Verenigde Party se meerderheid met die jongste algemene verkiesing heelwat groter as die totale aantal kleurlinge op die kieserslys. In slegs vier kiesafdelings in die hele Unie het die kleurlingstem enige invloed vir sover dit die Verenigde Party betref. Maar daar moet gelet word op die feit dat die kleurlingstem op die platteland min of meer gelykop tussen die twee Partye verdeel is weens die invloed wat werkgewers op plaasarbeiders en fabriekswerkers uitoefen.

Al hierdie geklets oor die Nasionale Party wat dan kwansuis 'n ekstra tien of meer setels sal kry as die kleurlinge van die gemeenskaplike kieserslys verwyder word, is die louterste kaf. As die kleurlinge vier setels in die Volksraad en verteenwoordiging in die Senaat kry, sal die Nasionale Party sy houvas op die Senaat verloor. Die moeilikheid is natuurlik dat die Regering die kleurlinge senatore sal gee wat die Nasionale Party steun, in plaas van senatore wat hulle vir die belange van die kleurlinge sal beywer.

(vervolg van vorige kolom)

groot mate in die noordelike provinsies dieselfde politieke regte met die blankes sal deel."

—Hansard 216—21/2/1929.

In Mei van dieselfde jaar het dr. Malan 'n toespraak op Stellenbosch afgesteek ter bevordering van die kandidatuur van wyle mnr. Bruchner de Villiers. By hierdie geleentheid het hy gesê:

„Vandag is dit slegs die Nasionale Party wat die stemreg aan kleurlinge dwarsdeur die Unie wil gee. Die Nasionale Party wil die stemreg uitbrei." Dr. Malan het voorts daarop gewys hoe die Nasionale Party die kleurlingbevolking opgehef, en 'n hoër status op iedere gebied aan hulle verleen het. Hy het 'n beroep op die kleurlingkiesers gedoen om 'n Nasionale Party te steun, in belang van die kleurlinge self."

—Verslag in „Die Burger." 2/5/1929.

Dit was eers ná die totstandkoming van die Verenigde Party onder die leierskap van wyle genl. Hertzog dat dr. Malan se houding ten opsigte van die verteenwoordiging van die natuurlike en die stemreg van die kleurlinge begin verander het. Hy het verskonings vir hierdie nuwe houding aangevoer deur te sê dat hy die volste reg het om van gedagte te verander, en dat baie mense reeds hul menings oor die politieke regte van die nie-blankes gewysig het.

Die reg van 'n politikus om hom te bedink vir sover dit politieke vraagstukke betref, sal deur niemand in twyfel getrek word nie. Maar die meeste mense twyfel of 'n politieke leier die reg het om hom te bedink as hy deur sy veranderde houding inbreuk op die regte van ander mense maak. As die gevestigde regte van 'n persoon of 'n gemeenskap onder die voete vertrap kan word bloot op grond van die feit dat iemand hom bedink het, dan sal geen bankier bereid wees om 'n promesse te aanvaar nie—om nie eens te praat van plegtige beloftes waarvoor daar geen regsbeleg bestaan nie.

'n Hele paar van die leiers van die Nasionale Party sê deesdae dat die huidige geslag hom nie as gebonde hoef te beskou deur die beloftes van 'n vorige geslag nie. So 'n argument sal nie steek hou in 'n geregshof wat uitspraak moet gee oor enige saak met uitsondering van die partypolitiek nie. Die huidige geslag het 'n waardevolle boedel geërf, maar is verantwoordelik vir die skulde van daardie boedel.

BELOFTES AAN DIE KLEURLINGE

Die Wetsontwerp op die Regte van Kleurlinge is op 12 Februarie 1929 deur die Nasionale Pakt-regering aan 'n gesamentlike sitting van die Volksraad en die Senaat voorgelê. 'n Paar jaar later het wyle genl. Hertzog dit nodig gevind om dr. Malan en die „Gesniwerde" Nasionale Party daaraan te herinner dat hulle pogings aanwend om hul beloftes te breek. In 'n toespraak op Smithfield (5/4/1938) het hy die Nasionale Party op die volgende gewys:

„Toe daar geprobeer is om die natuurleevraagstuk deur middel van

(vervolg op bladsy 4)

VOLKSEENHEID AS 'N LEWENSRIJING

VIR baie Suid-Afrikaners was die jare tussen 1934 en 1948 die vrugbaarste in ons geskiedenis. Groot vooruitgang is in daardie jare gemaak deur die praktiese toepassing van die ideaal van volkseenheid deur die Verenigde Party-regering onder die leierskap van wyle genl. Hertzog en genl. Smuts.

Toe het die noodlotsdag aangebreek—26 Mei 1948. Die Verenigde Party is verslaan, en vir baie mense het dit geskyn asof die ideaal van volkseenheid 'n onherstelbare terugslag gekry het. Nou, ná die verstryking van meer as agttien maande, het ons weer ons perspektief teruggekry. Baie dinge het duidelik geword. Die eerste is dit: volkseenheid is net so essensieel vir Suid-Afrika as ooit tevore. En die tweede: die ideaal van volkseenheid is sterk vasgewortel by die merendeel van die mense in hierdie land.

Ons hoef slegs te wys op die baie groot sekse van die Afrikanervolk wat pal bly staan het ten spyte van al die sentimentele en emosionele beroepe wat op hulle gedoen is om weg te breek. Ondanks al die aanvalle van die Nasionale Party se organisasies bly die Verenigde Party—die enigste politieke organisasie wat die ideaal van volkseenheid in Suid-Afrika naderaan verwesenliking kan bring—nog steeds die party van die meeste Suid-Afrikaners. Maar tot tyd en wyl die Verenigde Party weer aan die bewind is, moet die ideaal van volkseenheid aan die lewe gehou word—nie alleen in die sfeer van partypolitiek nie, maar ook in die normale maatskaplike en intellektuele lewe van ons volk.

Die geskiedenis van Suid-Afrika is die geskiedenis van twee trotse volke wat mekaar ontmoet, maar hardnekkig geweier het om deur die ander ingesluk te word. Maar ons geskiedenis is nie bloot 'n geskiedenis van botsings tussen die Hollanders en die Britte nie. Dit is ook die geskiedenis van gestadige, soliede groei en die opbou van 'n nuwe land. Dis die geskiedenis van pioniers en die offers was pioniers altyd moet bring.

In hierdie werk het die mense van Hollandse sowel as die mense van Britse afkoms 'n dapper rol gespeel—partykeer gesamentlik, en soms op eie houtjie. Maar die bydraes van albei het hul stempel op die karakter van die Suid-Afrikaanse volk afgedruk.

Verlede jaar het ons heeltemal tereg spesiale hulde aan die Voortrekkers gebring. Maar terwyl ons hulde al die eergee wat hulle toekom, moet ons nie vergeet dat hulle geen monopolie op die pionierswerk in Suid-Afrika gehad het nie. As Afrikaners sekere dele van Suid-Afrika met hul arbeid en hul bloed gekoop het, is daar andere ewe waardevolle dele wat op 'n dergelike manier deur

manne van Britse afkoms gekoop is. Ons dink hier aan die werk van die 1820-Setlaars. Selfs in Dingaan se kraal was daar 'n man van Britse bloed onder die vermoordes. En in die latere gevegte tussen die Voortrekkers en die Zoeloes in Natal was daar 'n hele paar Britte.

Ons moet ook nie die ander Britse bydraes tot die opbou van Suid-Afrika vergeet nie—alles wat Britse kapitaal, Britse vernuf, Britse bekwaamheid en energie gedoen het om die hoeksteen van ons industriële welsyn te lê. Maar belangriker as selfs dit is die groot bydrae van die Britte genie vir regering tot die demokratiese inrigtings van 'n vrye Suid-Afrika.

Ons geskiedenis is gegrond op die fondament van 'n verenigde Suid-Afrika. In die eerste plek moet eenheid op gelykheid gegrond wees. Met twee volke soos ons hier in Suid-Afrika het—albei groots in hul geskiedenis, hul kyk op die lewe, hul tradisies, hul karakter—kan daar net een moontlike grondslag vir eenheid wees, en die is gelykheid.

In die tweede plek moet eenheid uit verskeidenheid ontstaan. Daar is geen tekort aan diverse elemente in Suid-Afrika nie—aan die menslike sowel as die fisiese sy. Wat moet ons daaromtrent doen? Baie mense begaan die fout om te beweer dat ons verskeidenheid kan uit-skakel. Dis nie moontlik nie. Ons sal altyd twee tale en twee kulture in Suid-Afrika hê. Ons sal al die Suid-Afrikaners nooit sover kry om eners te dink en eners te voel nie. Ons moet bestaande feite aanvaar, en verskeidenheid as 'n verryking beskou. Ons moet streef om eenheid gegrond op samewerking, onderlinge agting en 'n beter verstandhouding daaruit te laat ontwikkel.

SAAM GROEI ONS

Renan het 'n volk eenkeer beskryf as „diegene wat reeds grootse dinge saam gedoen het, en verlang om nog groter dinge te doen." Die nadruk moet hier op die woord „saam" gelê word. Dit is deur samewerking dat die gees van volkseenheid uiteindelik doeltreffend gemaak kan word. Geloof sonder werke beteken niks. Dis nie voldoende om aan volkseenheid te glo nie—ons moet saamwerk om dit tot stand te bring. Ons gemeenskaplike taak behoort die sterkste band

(vervolg op bladsy 4)

DIE STEMREG VAN DIE NATURELLE EN DIE KAAPSE KLEURLINGE

(vervolg van bladsy 3)

segregasie op te los, het die kleurlinge herhaalde uitdrukking gegee aan die vrees dat as die blanke eenmaal die naturel gesegregeer het, hy verder sou gaan en ook die kleurlinge sou segregeer, selfs al is die kleurlinge sterk gekant teen so 'n stap.

„In antwoord hierop het die Nasionale Party, waarvan ek die leier was (en met die volle goedkeuring van dr. Malan en die merendeel van diegene wat vandag as „gesuiwerdes“ agter hom in die Volksraad sit), om nie die stem van die kleurlinge te vervreem nie, die kleurlinge herhaaldelik die versekering gegee dat segregasie nie op die kleurlingbevolking toegepas sal word nie, en dat, **afgesien van maatskaplike skeiding, daar geen afbakening tussen die blankes en die kleurlinge sal wees nie.**

„Vandag, nadat die segregasie van die naturelle moontlik gemaak is met behulp van die kleurlingstem, vind ons dat die „gesuiwerde“ lede van die Volksraad, met dr. Malan aan die hoof, 'n poging aanwend om die kleurlinge nie alleen maatskaplik nie, maar ook op politieke gebied te segregeer.

„Dit lyk asof die „gesuiwerde“ beleid doelbewus opgestel is om die vereistes van trou en eerbaarheid en opregtheid te ontduik, en dat, waar hulle praktiese uitvoering wil gee aan die kleurling- en naturelle-beleid, hulle sorg gedra het om dislojaliteit en onbetroubaarheid die rigsgnoer van die blanke in Suid-Afrika te maak by die vasstelling en uitvoering van sy pligte as voog oor die nie-blanke. Slegs 'n veronderstelling van hierdie aard kan die pogings verduidelik wat tans aangewend word om segregasie in sekere opsigte toe te pas op die kleurlinge van Kaapland sowel as op die naturelle, en om hulle te dwing om afsonderlike verteenwoordiging in die Volksraad en in die Senaat te aanvaar.”

HAVENGA EN DIE HERTZOG-BELEID

'n Byna ontelbare aantal vertolkings is geheg aan die verskillende toesprake van mnr. N. C. Havenga oor die verskanste artikels ten opsigte van die stemreg van naturelle en kleurlinge.

Die beroemde toespraak wat hy aanvanklik op Brakpan afgesteek het, het die indruk gewek dat hy geen geknoei met die Unie-wet gaan duld nie. Hierop het ander toesprake gevolg, sowel as tussenwerpsels in die Volksraad, en dit het die mening laat ontstaan dat hy wel 'n geknoei met die verskanste artikels sal toelaat „mits daar 'n redelike meerderheid“ is.

Tydens sy reis deur die Vrystaat het mnr. Havenga met nadruk verklaar dat die tyd nie geleë is vir die afskaffing van die naturelle se verteenwoordiging of die stemreg van die kleurlinge nie, omdat die wêreldmening teen ons gekant is, en omdat ons ekonomies so swak is dat ons

dit eenvoudig nie kan bekostig om die wêreldmening uit te tart nie. Oor die reg of verkeerd van die voorstel het hy geen woord gerep nie.

Sy jongste standpunt is as volg: As die Speaker van die Volksraad beslis dat die kleurlinge wel van hul politieke regte beroof word as hul name van die gewone kieserslys geskrap en op 'n gemeenskaplike lys geplaas word, sal hy daartoe stem. En 'n „redelike meerderheid“ sal dan vermoedelik nie langer nodig wees nie!

'n Oud-Speaker van die Volksraad wat op die oomblik Minister van Naturelle-sake is, het 'n vorige geleentheid beslis: „Die verskanste artikels van die Suid-Afrika-wet is beter as ooit tevore beskerm deur dié van die Status-wet (die Wet van Westminster).” — Dr. E. G. Jansen, April 1934.

Maar ons sal moet wag om te sien of hy die daad by die woord gaan voeg en sy stem sal uitbring teen die Regering wat voornemens is om met die Wet te knoei.

Die punt is nie wat die Speaker sal beslis nie, maar wat aan die kleurlinge beloof is. En volgens wyle genl. Hertzog was dit:

„Geen vorm van politieke segregasie sal op die kleurlinge toegepas word nie, en, afgesien van maatskaplike skeiding, sal daar geen afbakening tussen die blankes en die kleurlinge wees nie.”

As mnr. N. C. Havenga hom ook bedink het, moet hy nie langer beweër dat hy 'n voorstander van die Hertzog-beleid is nie.

Mnr. Havenga is om die beurt geloof en geblameer omdat hy die Regering verhoed het om met die verskanste artikels te knoei. Die doel van die knoeiery is natuurlik om die regeringsmeerderheid in die Volksraad sowel as die Senaat te vergroot. Daar bestaan egter 'n vrees dat hy nie langer so vasberade is as wat hy 'n paar maande gelede was nie, en dat sy geredekawel oor die aantal Volksraadslede wat deur die kleurlinge verkies sal word nadat hulle van die gewone kieserslyste verwyder is, niks anders as 'n plan is om sy eie prestige te bewaar en fegelekertyd tot politieke voordeel van die Regering te strek nie.

Die kwessie of die kleurlinge drie of vier of vyf verteenwoordigers moet kry, het hoe genaamd niks met die saak te doen nie. Die vraag is of die Regering die reg het om hulle van hul bestaande regte te beroof sonder 'n tweederde-meerderheid van die Volksraad en die Senaat in gesamentlike sitting. **Om te beweer dat 'n mens hulle nie van hul politieke regte beroof as jy hul name van die gewone kieserslyste verwyder en hulle dan op 'n gemeenskaplike grondslag laat stem, soos mnr. Havenga reeds gedoen het, kom daarop neer dat jy 'n blanke kieser ook nie van sy stemreg beroof as jy hom op 'n gemeenskaplike kieserslys plaas as 'n bewys van sy blywende onderwerpenheid nie.**

Die gewone kieserslys gee die kieser die reg om 'n Volksraadslid vir sy distrik of gebied te kies. Die gemeenskaplike kieserslys dwing hom om sy stem te deel met persone wat miskien honderde myle van hom af woon, en met wie hy onmoontlik nie kan saamwerk by die verkiesing van die kandidaat wat hy graag wil hê nie.

Die kleurling-kieser het op die oomblik die reg om te help met die verkiesing van 'n Volksraadslid wat uiting aan sy strewes sal gee, en hom sal help om daardie strewes te verwesenlik. Die feit dat die stemreg van die kleurlinge oor 'n hele paar Volksraadslede versprei is, gee hom die versekering dat sy ideale met 'n sekere mate van simpatie bejeën sal word. Daarin lê dan ook die waarde van sy stem.

As die kleurlinge op 'n gemeenskaplike kieserslys geplaas word en drie of vier verteenwoordigers in die Volksraad kry, sal dit hulle ongetwyfeld beroof van die geringe politieke regte waarvoor hulle vandag nog beskik. Is daar enige ander rede waarom die Regering hul name van die gewone kieserslys wil skrap.

Volkseenheid as 'n Lewensrigting

(vervolg van bladsy 3)

te wees wat ons aan mekaar verbind. En daar wag groot gemeenskaplike take op ons. Daar is, by voorbeeld, die taak om die grond van Suid-Afrika te red; daar is die taak om reg en geregtigheid te laat geskied aan die nie-blankes oor wie ons as voogde aangestel is; daar is die taak om die allerbeste in die westerse beskawing vir Suid-Afrika te behou; daar is die taak om die groot menslike en fisiese hulpbronne waarmee die Voorsienigheid ons geseën het, te ontwikkel; daar is die taak om die beginsels van vryheid en demokrasie in Suid-Afrika te handhaaf, en om die vyande daarvan te bestry, of hulle nou al Kommuniste of Fasciste is.

Suid-Afrikaners moet saamwerk—onderling en met hul vriende in die buiteland. Ons betuig nie juis ons liefde aan Suid-Afrika as ons probeer om ons af te sonder van die dinge wat ander volke ons gegee het nie. Dit getuig van ondankbaarheid as ons, in eie-liefde, 'n doelbewuste poging aanwend om onself binne die perke van algehele afsondering op te sluit. Nasionalisme is 'n goeie en 'n natuurlike geloofsbelijdenis; maar as dit nie deur internasionalisme aangevul word nie, bly dit 'n onvrugbare geloofsbelijdenis. Die finale toets van 'n volk se grootsheid is die bereidwilligheid en die doeltreffendheid van sy bydrae tot die welsyn van die mensdom as 'n geheel.

Dit is deur saam te werk vir Suid-Afrika dat ons 'n ware volk in Suid-Afrika sal opbou. Op hierdie manier sal ons die eenheid vind wat bo verskeidenheid uitstyg, die eenheid gegrond op 'n gemeenskaplike liefde vir 'n Suid-Afrika wat alle toegewydes assimileer. Op hierdie wyse sal ons die ideaal van 'n verenigde volk bereik.

THE GOVERNMENT AND THE COST OF LIVING

By J. R. Sullivan, M.P.

NOTWITHSTANDING assurances of the Minister for Economic Affairs, to Parliament and housewives, that family budget costs were not rising and that, in fact, food and clothing costs have actually fallen since the Government came to power, all the evidence from family budget surveys and from data given by the Department of Census and Statistics proves the very opposite. The Government has no effective anti-inflation policy; the Budget expresses a pious hope that there should be such a policy; that is as far as it goes. Since the Government came to power the living standard of the vast majority of our people has been lowered.

In his reply to our challenge that he reveal his policy, the Minister for Economic Affairs stated that if we made comparisons since June 1948 we would realise the truth of his contention. Well, here is the answer. For the purposes of comparison take the last six months of United Party government. The Minister will admit the fairness of this. The average index of the cost of living over that period was 144.9. What was the position after six months of Nationalist rule? It jumped 5.8 points to 150.7. And for the first eighteen months of Nationalist control? It increased 7.5 points to 152.4. That is the statistical answer to the Minister; it is also the real answer. It means a denial of Louwcool as a stabilising instrument. It shatters our faith in the Minister's judgement.

The Minister went so far as to assure us that food and clothing costs had been reduced during his regime. Taking again the base period 1 January 1948 to 30 June 1948, what does the official record show? That food jumped during the first eighteen months of this Government by 2.1 points, from an average of 157.4 to 159.5 and that clothing actually shows, not a decline, but a steep ascent by 52.3 points, from 201.3 to 253.6. These are the simple but disturbing facts of the cost of living position. That position is going to be aggravated by the Budget which inflates certain ordinary and universal costs (petrol, postage, telegrams and butter are to be inflated in price). The position demands an explanation from the Minister for Economic Affairs as to why he gave the country the opposite information.

Not only has Louwcool failed, but other aspects of Government policy regarding the cost of living have been unsuccessful. Take the sphere of the Minister of Agriculture. He has stated, and so has the Minister of Finance, that £9½ million is to be spent this year on food subsidies. Actually, when we include other Departments (Economic Affairs £1½, Social Welfare £62,750, Food supplies and distribution £147,000, and Native Affairs £35,315), the total is round about £11.6 million. Strictly, practically the whole of this amount is to hold down food prices. What has been the result?

Take some of the principal protective foods of the nation. In spite of the Marketing Act, and heavy subsidies, they have all been inflated. The Minister has given me the position regarding producers' prices as at June 1948 and at June 1949. Maize, a foundation food for man and beast, is up 7 points in a year; wheat, 10 points, potatoes, 36 points; green vegetables, 21 points; butterfat, 13 points; fresh milk, 11 points, cattle, 1 point; sheep, 9 points; pigs, 2 points. This all-round increase in producers' prices, under the present Minister, is reflected in the budget of the poorest families in the country; it represents a food tax on them. It will be claimed that the position would be worse but for subsidisation; it would be better if there were the correct form and the proper direction of subsidies. The Minister has a powerful control instrument at his disposal, the Marketing Act, Control Boards, and £9½ million to spend as a bonus. He is unable to make this machinery work to the full advantage of the people—to lower family food costs.

Take the proposed food subsidy of £9½ million for this year. Butter is to be subsidised at 4.9d. for a while; as soon as margarine is available it is to go up at least by the same amount, probably by 6d. a pound. That is not reducing living costs. Mealies get a subsidy of 4/- a bag; meal (90% extraction), 24/8.7 per bag; the average loaf, 2.15d. per 2 lbs.; margarine, 2½d. per lb.

If these subsidies went entirely to the poorer consumers that would meet a great social need. The total of £9½ million goes also to the wealthy producers and well-off consumers. That

means thousands of marginal, or near-marginal producers, and thousands of consumers do not get the full potential value of this big subsidy. The wrong people get a big share. The whole system calls for revision. As at present, a large portion of the £9½ million is wasted — going to those who do not need it. If the system were managed properly and supplemented by organisation, as set up by the previous Government, the £9½ million would go, as it should, almost entirely to marginal producers and poorer consumers.

The United Party Government was building up mobile markets, communal restaurants, feeding services and a big plan for subsidisation of food for poor urban families. These are to-day either administered half-heartedly or held up. The Minister has little appreciation of consumer needs; he cannot escape a heavy responsibility for the continuing inflation of food prices under his Government.

We are in favour of measures to stabilise farm prices. The assurance of reasonable profit for the farmers' productive operations secures farm assets; leads to an increase in production, as well as an increase in farm income. We can recall those years when adequate stabilisation was absent. Land values fell; the debt burden mounted and the standard of living of our farmers collapsed. We believe that stabilisation of farm production is vitally necessary to general economic stability; but we must insist that it is accompanied

(continued on page 2)

Joseph Richard Sullivan, M.P., the author of this article, is an authority on the Union's social and economic questions. Mr. Sullivan was born and educated in New Zealand and has been in South Africa for many years. He was elected United Party Member of Parliament for Berea, Durban, in 1943 and again in 1948.

THE GOVERNMENT AND THE COST OF LIVING

(continued from page 1)

by a policy of real help to the main body of consumers; for them food demands 40% of their earnings.

Food subsidies, for many years to come, will be integral to our economy. They benefit consumer and taxpayer to the extent that they keep down inflation at vital points where it starts; they benefit farmers in assuring profitability. But they must be properly directed. They must go primarily to those in need. That is not so in South Africa. The rich consumer with an income surplus gets them as well as the poor; the rich farmer as well as his struggling neighbour. This was well brought out by the survey, in 1946 and 1947, of the Division of Economics of Maize Production on the High Veld. One hundred and two farms were investigated. Their total income from maize was £115,783. They produced 148,092 bags at an average cost of 10/6 a bag, i.e. a total cost of £78,000. At the prevailing price (a subsidised price) the average producer made 50% profit; the marginal much less, some very little, the infra-marginal farmer handsome gains. All were alike subsidised. That is not the right system of subsidisation. It must be changed into one which will reduce living costs and one directed more to the consumers' end. This aspect calls for the attention of the Minister of Finance. The Minister issued an appeal for economy; but his is a debilitating economy as far as the people's food and living standards are concerned.

What the Minister should demand is not only an investigation into food subsidies as at present administered; but fuller usage of the administrative organs for food distribution by the Minister of Agriculture. We have mobile markets. They are run at a loss. They are designed to provide poorer consumers at prices lower than traders' prices. That does not work out as planned. Many well-to-do buy on these markets. They are not entitled to food at uneconomic market prices at mobile markets. There is no proper control of distribution. There should be thorough registration of those entitled to buy. As run at present, the mobile markets compete with traders; in effect traders subsidise them. They should be organised to serve a social purpose by subsidising the poor man's food budget. Instead they are a form of state interference in ordinary trade. A good idea is being destroyed. The Minister has here a splendid means to make food subsidies serve their true purpose.

So it is with the splendid plan of the Social and Economic Planning Council to subsidise the essential foods of the 200,000

(continued on page 4)

NORTH ATLANTIC AND REGIONAL TREATIES

SOME time ago Dr. Malan was asked in the House of Assembly why South Africa had not joined the Atlantic Pact or Treaty. His reply was that we had not been asked to join it.

It is interesting to learn from the White Papers issued by the various Governments who are parties to the Atlantic Treaty and the Regional Treaty of Brussels that the following are among the Clauses:

Article II:

The High Contracting Parties will make every effort in common, both by direct consultation and in specialised agencies, to promote the attainment of a higher standard of living by their peoples and to develop on corresponding lines the social and other related services of their countries. The High Contracting Parties will consult with the object of achieving the earliest possible application of recommendations of immediate practical interest, relating to social

matters, adopted with their approval in the specialised agencies. They will endeavour to conclude as soon as possible conventions with each other in the sphere of social security.

Article III:

The High Contracting Parties will make every effort in common to lead their peoples towards a better understanding of the principles which form the basis of their common civilisation and to promote cultural exchanges between ourselves or by other means.

It is quite clear from the foregoing that the Parties to the Treaties are determined to halt the march of Communism by creating social security for the peoples, whereas our Nationalist Government seeks to halt the march of Communism by more and more repressive measures and less and less social security. South Africa is fast isolating itself from comity among democratic nations.

BEFORE and AFTER

"Co-operation between the two elements (Afrikaans and English) has failed. Now only one course remains—the road of United Afrikanerdom."

—Dr. Malan,

Cradock, 31/10/40.

"A large portion of the population of the Union is the fifth column of a foreign nation, and therefore the Government will have to protect the Republic with a firm hand."

—Dr. Malan in

"Die Republikeinse Orde."

"What we should strive for above all in this country is the consolidation of the two European races into a national unit . . . based on the principle of equal rights . . . it has always been my policy."

"Equal political rights as well. That is also my Party's policy."

—Dr. Malan,

Hansard 235/6, 27/1/50.

Well, there you have it. No one will dare doubt Dr. Malan's word. Still the fact remains that the late General Hertzog was virtually expelled from the Nationalist Party he founded, because he wanted to retain a clause laying down "equal political rights" for the English. And did not Dr. Malan say "The Nationalist Party is the only Party which favours the extension of the coloured people's franchise to the Transvaal and Orange Free State"? When will he change his mind again?

WHAT IS BEHIND IT?

Carrying a Pass or Identity Card

YOU may call it an identity card, a licence, a pass, a visa, or what you will, but the fact remains that everyone will now be ticketed and labelled and every peace officer or appointed official will at all times be able to demand that you show him your label.

The Government has itself to blame for the unenviable position in which it finds itself that the public is inclined to ask about every innocent-looking piece of legislation the Government introduces: what is behind it?

For almost two hours Dr. Donges tried to show, when introducing the National Registration Bill in March how necessary it was for the population to be ticketed and labelled, and for about two minutes he casually referred to be the need of determining who is white and who is not.

Nationalist Party speakers who followed Dr. Donges were more candid and admitted that the Bill was intended for use as a racial branding-iron.

The main features of the Bill now are:

1. That every section of the population is to be registered, ticketed and labelled. This assures that no coloured person will be able to invade the aristocratic preserves of Europeans—especially he will not be able to get registered on the common Voters' Roll, once Mr. N. C. Havenga is liquidated.
2. The pass or identity card will not replace the numerous passes and receipts a Native has to carry (or go to gaol). It will just add one more to the list.
3. The Cape Coloured people, who have been free from pass-carrying for one hundred years, will now revert to the old order.

What is behind it? Perhaps much more than appears on the surface. For instance, here are a few things which Dr. Malan and

the Federal Council of the Nationalist Party said and promised to do when it got the reins of Government in their hand:

- (a) Lay down racial quotas for trade and the professions;
- (b) the say in the government of the country would belong only to those who had identified themselves with the nation and had had enough time to do so.

—Page 22,
"Die Republikeinse Orde."

Mr. W. R. Laubscher, Information Officer of the O.B., writing in the O.B. (8/3/50) points out that the Republican Plan, published by Dr. Malan in March 1941, was agreed to and accepted by all Afrikaner organisations.

Article 3 reads:

"The white subjects who are acknowledged as members of the State by the (Republican) Government will be called Burgers, without distinction of race, as long as they do not forfeit their citizenship. Such recognition will only be accorded to subjects of whom it can be expected that they will act as builders-up of the Nation, **whatever status they might have possessed before.**"

A national register, pass, ticket, or label will be very handy for the Republican Government, when it decides to "obliterate all unnational and inimical elements" (Dr. Malan's words), it may even be handy when the Coloured people are to be deprived of their franchise rights. But for any other purpose it is not worth the many millions of pounds which it is going to cost the country.

To add insult to injury, the great majority of the public will be expected to pay for their own identity photographs.

QUESTIONNAIRE

You are invited to fill in the answers in the space provided and retain it till after the next general election in order to see how many answers you have got right.

Have the electors got the homes the Nationalist Party Promised in 1948?.....

Has the cost of living gone down and proved the worth of Louwcol?

Has the Government adopted any Apartheid measure which is of benefit to (a) Europeans?.....

(b) Non-Europeans?.....

Do you now get a regular supply of mutton?

Has the value of your savings gone up or down since the Nationalists got into power?

How many Information Officers (Propagandists) does the Government employ at public expense—2, 4 or 104?

When you pour out a cup of tea, do you thank the Government for the blessing?

Can you buy more for your hard-earned money than in 1948 — or less?

Which do you consider the most powerful political force in South Africa—the Government, the Atom Bomb or the Broederbond?

TAXATION

In a recent election broadcast in Great Britain, it was pointed out that taxation there amounts to £70.4.0 per annum per head of the population (man, woman and child). South African total national income, per head of the population, is considerably below what a Briton pays in taxation alone.

THE GOVERNMENT AND THE COST OF LIVING

(continued from page 2)

urban families at present unable to supply themselves with even the minimum diet. That plan was modified by the previous Government. It has never been put into operation. Here was a scheme prepared just before the Government came into power; approved by the Regional Food Committee; and now pigeon-holed. This, like the mobile markets, could materially reduce living costs; could make subsidisation a reality.

Then there was being built up a chain of communal restaurants. Only two now operate. There should be several of them, run in co-operation with businesses and in the poorer areas. The Food Distribution Organisation has a big responsibility in this important matter. Why is it so inactive? Obviously because it is not Government policy to attack the high cost of living in this way.

A word regarding the Food Supplies and Distribution Organisation. This organisation, which runs the Mobile Market Scheme, is a sort of Cinderella of the Department of Agriculture. Its total expenditure is only £603,000, of which about one-third goes in administration. It should be one of the most important planning and administrative organs of Government. In fact, it should be made a separate department. Against it is charged the milk and cheese State-aided scheme (£33,000) and the State-aided margarine scheme (£114,000). It thus directly distributes in food subsidies to the poor a sum of £147,700. This is direct consumer subsidisation. Even when we add to this the amount of the Social Welfare Department (food for poor relief, £61,200; restaurants and soup kitchen, £1,600) and the amount of the Native Affairs Department (pre-school feeding, £22,000; fruit subsidy of £10,000 and milk provision, £600), the total is painfully inadequate and only a token payment, a sort of nodding recognition that subsidising of the poor man's table is right and just; but that we are unwilling to do so thoroughly. I repeat, the whole question of food subsidies calls for urgent examination. It is a major social issue.

This Government has failed to protect the living standards of the middle and lower income groups; it is planless in regard to inflation; it is not attempting to rationalise subsidisation of food; it is lukewarm, if not opposed to thorough-going food subsidies.

On these vital issues, necessary to promote efficiency and economic protection of the workers of this country, this Government has not been faithful to its heritage or to its pledged word to our people.

BIRTH OF SOUTH AFRICAN PARTY

THE political parties of Afrikaner Bond (Cape), Het Volk (Transvaal) and Oranje Unie (O.F.S.) were amalgamated at a Congress on November 11, 1911. The chief pleader for amalgamation was the late President Steyn, who said that:

"The co-operation of the two principal races in the country was imperative for our safety and progress."

The late General Hertzog moved that the word NATIONAL in the original draft — South African National Party — should be eliminated because he considered the word **too narrow and too racial.**

A WORD TO THE EXPLOITED

POLITICAL exploitation is one of the worst forms of exploitation. You were promised a house to live in, but on the Witwatersrand alone, more than 20,000 European families need housing accommodation and cannot get it. Thousands are living in hovels and garages.

You were promised a reduced cost of living, but your living costs have risen and are still rising. You were promised plenty of nut-tion, but have since then forgotten its new or old look.

Farmers were promised cheap and abundant supplies of fertiliser but they are still waiting for it.

All you have got for voting Nationalist is a new Manager of the Railways at a cost of £70,000 to the taxpayers; a separate entrance at the Johannesburg railway station, so that you can go on the railway platform and not rub shoulders with the Natives; a few cardboard partitions at the post office; and almost two years' talk on Apartheid.

A VOICE FROM THE PAST

WHAT follows is "old history," or rather let us say "not-so-old history."

"Programmes have no meaning, most important thing always is **the spirit** in which they are applied. The South African is imbued with the right spirit and this has been proved on many occasions. In the past there were great differences and estrangement between Boer and Briton, but one of the happiest indications of the present is that the happiest indications of the present is that the English have come to the fore with a claim of being Afrikaners. The manner in which we have been able to co-operate **makes one feel that we have become a nation.**"

—General Hertzog.
Caledon, 1912.

"The English and Dutch must develop together in national unity. If we want to become a nation, there is more required than co-operation. **We must develop a nationality that is higher than class or race nationality.** The English in South Africa have a history and men whom they love and cannot possibly desert. The Dutch have the same. Those men are factors for the future. But all this, however, is of minor importance, unless they **interchange their great men of the past and accept a joint history.**"

—General Hertzog on the establishment of the S.A. Club, Johannesburg, on 6/11/1912.

.....
Please send me the News-Letter regu-

larly, for which I enclose £.....
(Subscription is voluntary; you can send anything from 1/- to £5 for a year's supply.)

Name

Address

.....

.....

English or Afrikaans

UITGEGEE DEUR MARAIS STEYN, L.V.

VERENIGDE PARTY, POSBUS 3147, JOHANNESBURG

DIE REGERING EN LEWENSKOSTE

Deur J. R. Sullivan, L.V.

ONDANKS die versekering wat die Minister van Ekonomiese Sake aan die parlement en aan huisvrouens gegee het, nl. dat die lewenskoste van die deursnee-gesin in hierdie land nie styg nie, en dat die prys van voedsel en klere in werklikheid gedaal het sedert die huidige Regering die bewind aanvaar het, word presies die teenoorgestelde aan die lig gebring deur die opnames wat van gesinsbegrotings gemaak is, en deur die gegewens wat van tyd tot tyd deur die Departement van Sensus en Statistiek uitgereik word. Die Regering het niks wat in die verste verte 'n inflasie-bestrydings-beleid genoem kan word nie. In die begroting word daar weliswaar die vrome hoop uitgespreek dat so 'n beleid eersdaags geformuleer sal word, maar verder as dit het dit nog nie gekom nie. Sedert die huidige Regering aan die bewind gekom het, is die lewensstandaard van die merendeel van ons mense verlaag.

Ons het die Minister van Ekonomiese Sake uitgedaag om met sy beleid voor die dag te kom, en in antwoord hierop het die Minister gesê dat as ons vergelykings sedert Junie 1948 trek, ons die waarheid van sy bewerings sou besef. Wel, hier is die antwoord. Vir die doeleindes van vergelyking eal ons die laaste ses maande van die Verenigde Party se bewind neem. Die Minister sal die billikheid hiervan erken. Gedurende daardie tydperk was die gemiddelde indekssyfer vir sover dit die koste van lewensonderhoud betref, 144.9. Wat was die posisie nadat die Nasionale Party ses maande lank aan bewind was? Dit het met 5.8 tot 150.7 gestyg. En gedurende die eerste agtien maande van die Nasionale Party se bewind? Dit het met 7.5 tot 152.4 gestyg. Dit is die statistiese antwoord op die Minister se bewerings. Dit is ook die werklike antwoord. Dit beteken die verloëning van Louwcol as 'n stabiliserende invloed, en dit verpletter ons geloof in die Minister se oordeel.

Die Minister het ons selfs die versekering gegee dat die prys van voedsel en klere tydens sy bewind gedaal het. Wat toon die amptelike syfers — as ons weer die tydperk 1 Januarie 1948 tot 30 Junie 1948 as grondslag neem? Dat die prys van voedsel gedurende die eerste agtien maande van die huidige Regering se be-

wind met 2.1 gestyg het, van 'n gemiddelde van 157.4 tot 159.5, en dat die prys van klere, verre van 'n vermindering, in werklikheid 'n aansienlike styging toon. Dit het naamlik met 52.3 punte toegeneem — van 201.3 tot 253.6. Dit is die eenvoudige maar uiters verontrustende feite in verband met die koste van lewensonderhoud. Die posisie gaan vererger word deur die begroting wat sekere gewone en universele pryse verhoog. (Die prys van petrol, posstukke, telegramme en botter sal kunstmatig opgedryf word.) Die posisie vereis 'n verduideliking van die Minister van Ekonomiese Sake. Hy moet aan ons sê waarom hy die teenoorgestelde inligting aan die land verstrekket het.

Maar nie alleen Louwcol het misluk nie. Ander aspekte van die Regering se beleid betreffende die koste van lewensonderhoud was ewe futiel. Vat, as voorbeeld, die gebied van die Minister van Landbou. Hy het verklaar — en die Minister van Finansies het sy woorde beaam — dat £9½ miljoen vandeessjaar aan voedselsubsidies bestee sal word. As ons ander Departemente insluit (Ekonomiese Sake, £1½ miljoen; Volkswelsyn, £62,750; Voedselvoorraad en -verspreiding, £147,700; en Naturellesake, £35,315) dan kom die totaal in werklikheid op ongeveer £11.6 miljoen te staan. Streng gesproke sal feitlik die hele bedrag gebruik word om voedselpryse vas te pen. En met watter gevolg?

As voorbeeld neem ons 'n paar van die vernaamste beskermende voedselsoorte van die volk. Ondanks die Bemerkingswet en swaar subsidies is die prys van hierdie voedselsoorte kunstmatig opgedryf. Die Minister het syfers aan my verstrekket betreffende produsente-pryse in Junie 1948 en in Junie 1949. Mielies, een van die allervernaamste voedselsoorte vir mens en dier, het binne 'n jaar met 7 punte gestyg; koring met 10 punte; aartappels met 36 punte; groente met 21 punte; bottervet met 13 punte; vars melk met 11 punte; beeste met 1 punt; skape met 9 punte; en varke met 2 punte. Hierdie algemene styging van produsente-pryse onder die huidige Minister het natuurlik weerklank gevind in die begrotings van die armste gesinne in die land. Wat hulle betref, kom dit op 'n voedselbelasting neer. Daar sal miskien beweer word dat die

posisie aansienlik slegter sou gewees het as daar geen subsidies was nie. Dit sou baie beter gewees het as die subsidies die regte vorm aangeneem het en in 'n behoorlike rigting gestuur is. Die Minister beskik oor 'n kragtige beheerinstrument — die Bemerkingswet. Hy het beheerrade, en £9½ miljoen wat hy as 'n bonus kan bestee. En tog kan hy hierdie masjinerie nie tot volle voordeel van die volk aanwend om die gesin se voedselkoste te verminder nie.

Dink aan die voorgestelde voedselsubsidie van £9½ gedurende hierdie jaar. Botter sal 'n tyd lank met 4.9d. gesubsidieer word; sodra margarine beskikbaar is, sal die prys met minstens dieselfde bedrag, waarskynlik met 6d. per pond, styg.

Hierdeur word die koste van lewensonderhoud tog seker nie verminder nie. In die geval van mielies is daar 'n subsidie van 4/- per sak; in die geval van meel (90% ekstrak) 24/8.7 per sak; in die geval van die gemiddelde brood 2.15d. per 2 pond; en in die geval van kunsbotter, 2½d. per pond.

As hierdie subsidies geheel en al na die armste verbruikers gaan, sal hulle in 'n groot maatskaplike behoefte voorsien. Maar die £9½ miljoen gaan na ryk produsente en welgestelde verbruikers. Dit beteken dat duisende produsente wat as grens-, of amper as grens-gevalle beskou word, sowel as duisende verbruikers nie die volle potensiele voordeel (vervolg op bladsy 2)

Joseph Richard Sullivan, L.V., skrywer van hierdie artikel, is 'n gesaghebbende vir sover dit die Unie se maatskaplike en ekonomiese vraagstukke betref. Mnr. Sullivan is in Nieu-Seeland gebore, en het sy onderrig aldaar ontvang, maar woon al baie jare lank in Suid-Afrika. As verteenwoordiger van die Verenigde Party is hy in 1943 en weer in 1948 tot Volksraadslid vir die kiesafdeling Durban, Berea, verkies.

DIE REGERING EN LEWENKOSTE

(vervolg van bladsy 1)

van hierdie groot subsidie ontvang nie. Die verkeerde mense kry 'n groot aandeel. Die hele stelsel moet hersien word. Op die oomblik word 'n baie groot gedeelte van die £9½ miljoen verkwis. Dit gaan na diegene wat dit nie nodig het nie. As die plan behoorlik uitgevoer, en aangevul word deur die organisasies wat deur die vorige regering in die lewe geroep is, sal die £9½ miljoen pond byna geheel en al na die produsente wat as grensgevallen beskou word, en na die armer verbruikers gaan. En dis natuurlik soos dit behoort te wees.

Die Verenigde Party-regering was besig met die opbou van reisende markte, gemeenskapsrestaurante, voedingsdienste en 'n groot plan vir die subsidiëring van die voedsel van arm stedelike gesinne. Hierdie skemas word vandag halfslagtig geadmistreer, of op die een of ander wyse vertraag. Die Minister het 'n baie vae begrip van die behoeftes van verbruikers. Hy kan nie ontsnap aan die verantwoordelikheid vir die voortdurende styging van voedselpriese onder sy Regering nie.

Ons is ten gunste van maatreëls vir die stabilisasie van die pryse van plaasprodukte. Die waarborg dat daar 'n redelike wins sal wees op die boer se produktiewe werk, verseker sy bates; dit gee aanleiding tot verhoogde produksie sowel as 'n vermeerdering van die boer se inkomste. Ons herinner ons die jare toe daar geen doeltreffende stabilisasie was nie. Die waarde van grond het gedaal; die skulde-las het gestyg, en die lewensstandaard van die boer het in duie gestort. Ons is oortuig dat die stabilisasie van plaasproduksie van die aller grootste belang vir ons ekonomiese stabiliteit is; maar ons moet daarop aandring dat dit vergesel gaan van 'n beleid wat werklike hulp sal verleen aan die groot aantal verbruikers, want 40% van hul inkomste word deur voedselpriese opgeslurp.

Voedselsubsidies sal nog baie jare lank 'n integrale deel van ons ekonomie moet bly. Hulle bevoordeel die verbruiker en belastingbetaler, want hulle werk inflasie teë by die belangrike plekke waar dit begin; hulle bevoordeel die boer, want hulle verseker die winsgewendheid van sy werksaamhede. Maar subsidies moet behoorlik bestuur word. In die eerste en vernaamste plaas moet hulle ten bate van behoeftiges aangewend word. En dit gebeur nie in Suid-Afrika nie. Die ryk verbruiker met 'n inkomste-surplus, sowel as die arm man, kry die subsidie. Die ryk boer, sowel as sy sukkelende buurman, word bevoordeel. Dit is duidelik aan die lig gebring deur die ondersoek wat die Afdeling Ekonomie in 1946 en 1947 na die produksie van mielies op die Hoëveld ingestel het. 102 plase is besoek. Die totale inkomste van hierdie boere uit mielies was £115.783. Hulle het 148.092 sak teen 'n gemiddelde koste van 10/6d. per sak geproduseer, d.w.s. 'n totale koste van £78.000. Teen die heersende prys

(vervolg op bladsy 4)

DIE NOORD-ATLANTIESE EN DIE STREEKVERDRAG

'n RUKKIE gelede is dr. Malan in die Volksraad gevra waarom Suid-Afrika nie 'n ondertekenaar van die Noord-Atlantiese Verdrag geword het nie. Sy antwoord was dat die Unie nie gevra is om dit te doen nie.

Dis interessant om te verneem uit die Witboeke, gepubliseer deur die verskillende ondertekenaars van die Atlantiese Verdrag en die Streekverdrag van Brussel, dat die volgende twee van die artikels van hierdie ooreenkomste is:

Artikel II:

Die Hoë Kontrakterende Partye sal gesamentlik alle moontlike pogings aanwend, deur regstreekse oorleg sowel as deur middel van gespesialiseerde agentskappe, om 'n hoër lewensstandaard vir hul bevolkings te verseker, en om die sosiale en verwante dienste van hul lande op 'n ooreenstemmende grondslag te ontwikkel. Die Hoë Kontrakterende Partye sal mekaar raadpleeg oor die toepassing, met so min versuim as as moontlik, van die aanbevelings van onmiddellike praktiese belang betreffende

sosiale dienste, aangeneem met hul goedkeuring deur die gespesialiseerde agentskappe. Hulle sal pogings aanwend om so gou moontlik ooreenkomste in verband met sosiale versekering met mekaar aan te gaan.

Artikel III:

Die Hoë Kontrakterende Partye sal gesamentlik alle moontlike pogings aanwend om hul volke te lei in die rigting van 'n beter begrip van die beginsels wat ten grondslag van hul gemeenskaplike beskawing lê, en sal die uitwisseling van kultuurgoedere tussen hulself, of deur ander middele bevorder.

Uit die voorafgaande blyk duidelik dat die kontrakterende partye vasberade is om die opmars van Kommunisme te stuit deur die sosiale versekering van hul onderdane. Ons Nasionale Party-regering, daarenteë, wil die opmars van Kommunisme stuit deur meer en steeds meer onderdrukkende maatreëls, en deur minder en steeds minder sosiale versekering. Suid-Afrika is vinnig besig om hom van die gemeenskap van demokratiese volke af te sonder.

VOOR en DAARNA

„Samewerking tussen die twee elemente (die Afrikaans- en die Engelsprekendes) het misluk. Daar bly nog net een koers: die weg van die verenigde Afrikanerdom.”

—Dr. Malan,
Cradock, 31/10/40.

„'n Groot deel van die bevolking van die Unie is die Vyfde Kolonne van 'n oorsese nasie, en daarom sal die Republikeinse Regering die republiek met ferm hand moet beskerm.”

—Dr. Malan, bladsy 22,
„Die Republikeinse Orde.”

„Wat ons veral in hierdie land moet nastreef, is die konsolidasie van die twee blanke rasse in 'n volkseenheid . . . gebaseer op die beginsel van gelyke regte . . . dit was nog altyd my beleid.”

„En ook gelyke politieke regte. Dit is ook my Party se beleid”

—Dr. Malan,
Hansard 235/6, 27/1/50.

Wel, daar het u dit nou! Niemand sal dit waag om dr. Malan se woord in twyfel te trek nie. En tog is dit 'n feit dat wyle genl. Hertzog feitlik uitgeskop is uit die Nasionale Party wat hy gestig het omdat hy aangedring het op die behoud van die artikel wat bepaal het dat daar „gelyke politieke regte” vir die Engelssprekendes moet wees. En dit was tog dr. Malan wat gesê het: „Die Nasionale Party is die enigste Party wat ten gunste is van die uitbreiding van die kleurlingstem na Transvaal en die Oranje-Vrystaat.”

WAT SKUIL DAARAGTER?

Waarom moet ons *Passe of Kenkaart* Dra?

U KAN dit noem net wat u wil — 'n persoonsbewys, 'n kenkaart, 'n lisensie, 'n pas, 'n visa of enigiets anders. Die feit bly staan dat iedereen van ons voortaan 'n etiket sal hê, en dat iedere vredesbeampte of aangestelde amptenaar te alle tye sal kan eis dat u u etiket aan hom moet toon.

Die Regering moet self die skuld dra vir die onbenydenswaardige posisie wat tans in ons land ontstaan het. Al lyk 'n wetsontwerp wat deur die Regering ingedien word ook hoe eenvoudig, het ons al so agterdochtig geword dat ons gedurig wil weet: Wat skuil daaragter?

Toe dr. Dönges die Volksregistrasie-wetsontwerp in Maart ingedien het, het hy byna twee uur lank probeer om aan te toon hoe noodsaaklik dit vir die bevolking is om etikette te dra. So in die verbygaan het hy heel toevallig verwys na die noodsaaklikheid om vas te stel wie as 'n blanke gereken moet word, en wie nie.

Die sprekers van die Nasionale Party wat ná dr. Dönges gepraat het, was openhartiger, en het erken dat dit hulle doel was om die wetsontwerp as 'n brandyster te gebruik.

Die vernaamste kenmerke van die wetsontwerp is tans as volg:

1. Iedere seksie van die bevolking sal geregistreer word, en sal 'n etiket kry. Dit verseker dat geen kleurling voortaan op die aristokratiese gebied van die blankes sal kan oortree nie. Bo alles sal sy naam nie op die gemeenskaplike kieserslys opgeneem kan word as mnr. Havenga eenmaal gelikwieder is nie.
2. Die nuwe pas of kenkaart sal nie die plek inneem van die talle ander passe en kwitansies wat die naturel in sy besit moet hê as hy uit die tronk wil bly nie. Dit sal net 'n verdere pas by die lang lys voeg.
3. Die Kaapse kleurlinge wat 'n honderd jaar lank geen passe gedra het nie, sal nou weer na die ou orde moet terugkeer.

Wat skuil daaragter? Miskien

meer as wat 'n mens geneig is om te vermoed. Daar is, by voorbeeld, 'n paar van die dinge wat dr. Malan en die Federale Raad van die Nasionale Party beloop het om te doen as hulle ooit aan die bewind kom. So het hulle o.m. beloop:

- (a) om rasse-kwotas vir die verkillende ambagte en beroepe vas te stel, en
- (b) om seggenskap in die regering van die land toe te ken slegs aan diegene wat hulle met die Nasionale vereenselwig het, en genoeg tyd gehad het om dit te doen.

—Bladsy 22,

„Die Republikeinse Orde.”

Mnr. W. R. Laubscher, inligtingsamptenaar van die O.B., sé in 'n uitgawe van die „O.B.” (8/3/50) dat die Republikeinse Plan, soos deur dr. Malan in Maart 1941 gepubliseer, die goedkeuring van alle Afrikaner-organisasies weggedra het.

Artikel 3 lui as volg:

„Die blanke onderdane wat as lede van die Staat deur die (Republikeinse) regering erken word, word burgers genoem sonder onderskeid van ras, solank hulle nie daardie burgerskap verbeur nie. Sodanige erkenning word alleen verleen aan onderdane van wie verwag kan word dat hulle volksofbouend sal optree, ongeag **watter status hulle vroeër beklee het.**”

'n Volksregister, pas, kenkaart of etiket sal die Republikeinse Regering baie handig te staan kom indien hy besluit om „die onnasionale en vyandige elemente” (dr. Malan se woorde) uit te skakel. Dit kan selfs handig te staan kom as die kleurlinge van hul stemreg beroof moet word. Maar vir ander doeleindes is dit beslis nie die miljoene ponde werd wat dit die land gaan kos nie.

Ons word nie alleen beledig nie. Ons word boonop ook benadeel, want van die oorgrootste merendeel van ons sal verwag word om te betaal vir die fotos wat op die kenkaart moet kom.

'N PAAR VRAE

U WORD uitgenooi om die antwoorde op die volgende vrae in te vul in die ruimte wat daarvoor gelaat is, en om hulle dan te hou tot na afloop van die volgende verkiesing. Dan sal u wel weet hoeveel van u antwoorde reg is.

Het die kiesers die huise gekry wat die Nasionale Party hulle in 1948 beloop het?

Het die lewenskoste gedaal, en is die waarde van Louweol bewys?

Het die Regering enige apartheidsmaatreëls toegepas wat tot voordeel strek van (a) die blankes?

(b) die nie-blankes?

Kan u vandag skaapvleis koop as u dit wil hê?

Het die waarde van u spaargeld gestyg of gedaal sedert die Nasionale Party aan bewind gekom het?

Hoeveel Inligtingsamptenare (propagandiste) het die Regering in diens geneem — ten koste van die belastingbetaler? Is dit 2, 4 of 104?

As u 'n koppie tee uit-skink, dank u die Regering daarvoor?

Kan u meer vir u swaar verdiende geld koop as in 1948—of minder?

Watter van die volgende drie beskou u as die sterkste politieke mag in Suid-Afrika — die Regering, die atoombom, of die Broederbond?

BELASTING

In 'n onlangse verkiesingsuitsending in Groot-Brittanje is daarop gewys dat die belastings aldaar £70/4/- per kop van die bevolking bedra (man, vrou en kind). Suid-Afrika se totale volksinkomste, per kop van die bevolking, is heelwat minder as wat die Brit in die vorm van belasting betaal.

DIE REGERING EN LEWENKOSTE

(vervolg van bladsy 2)

(’n gesubsidieerde prys, tussen hakies) het die gemiddelde produsent 50% wins gemaak. Die boere wat as grensgevalle beskou is, het heelwat minder wins gemaak. Trouens, die wins wat baie van hulle getoon het, was maar klein. Maar die groot boer het ’n pragtige wins getoon. Almal het egter ’n subsidie ontvang. Dit is tog seker nie die regte stelsel nie. Dit moet verander word na een wat die koste van lewensonderhoud verminder, en een wat die belange van die verbruiker ook in die oog hou. Hierdie aspek eis die aandag van die Minister van Finansies. Die Minister het ’n beroep om besuiniging gedoen, maar hyself volg ’n verswakkende ekonomie vir sover dit die volk se voedsel en lewensstandaard betref.

Waarop die Minister moet aandrang, is nie alleen ’n ondersoek na voedselsubsidies soos hulle op die oomblik geadminestreer word nie, maar ’n doeltreffende gebruik deur die Minister van Landbou van die administratiewe organe vir die verspreiding van voedsel. Ons het reisende markte. Hulle word teen ’n verlies bestuur. Hulle is ontwerp om die armer verbruiker van voedsel te voorsien teen ’n prys wat laer as die gewone handelaar se prys is. Maar die skema werk nie volgens plan nie. Talle welgestelde mense koop by die reisende markte. Hierdie mense is nie geregtig om voedsel teen onekonomiese pryse by reisende markte te kry nie. Daar is geen behoorlike beheer oor verspreiding nie. Diegene wat geregtig is om te koop, behoort geregistreer te word. Soos die reisende markte op die oomblik bestuur word, ding hulle eenvoudig met handelaars mee. In werklikheid word hierdie markte deur die handelaars gesubsidieer. Hulle behoort vir ’n maatskaplike doel georganiseer te word, nl. die subsidiëring van die arm man se voedsel. In plaas daarvan is hulle ’n soort inmening deur die staat in die gewone handel. ’n Goeie idee word vernietig. Die Minister het hier ’n voortreflike geleentheid gehad om voedselsubsidies aan hul ware doel te laat beantwoord.

Dieselfde het gebeur met die Sosiale en Ekonomiese Planneraad se uitmuntende plan vir die subsidiëring van die essensiële voedselvoorrade van die 200.000 stedelike gesinne wat selfs nie eens die minimumhoeveelheid voedsel kan bekostig nie. Daardie plan is deur die vorige regering gewysig. Dit is nog nooit in werking gestel nie. Hier is ’n skema wat mooi in die haak was voordat die huidige Regering aan die bewind gekom het. Dit is goed-gekeur deur die Streekvoedselkomitee. Vandag is dit op die lange baan geskuif. En dit, net soos die reisende markte, kon die koste van lewensonderhoud heelwat verminder het. Dit kon ’n betekenis aan subsidies verleen het.

Verder is ’n hele reeks gemeenskaps-restourante opgebou. Vandag is net twee van hulle in werking. Daar behoort ’n hele paar van hulle te wees. Hulle be-

hoort in die armer dele in samewerking met sake-ondernemings bestuur te word. Wat hierdie belangrike saak betref, rus daar ’n groot verantwoordelikheid op die skouers van die Organisasie vir die Verspreiding van Voedsel. Waarom is hierdie organisasie so traag? Klaarblyklik omdat dit nie die Regering se beleid is om die hoë lewenskoste op hierdie manier aan te pak nie.

’n Woordjie oor die Organisasie vir Voedselvoorrade en -verspreiding. Hierdie organisasie wat verantwoordelik vir die skema van Reisende Markte is, kan byna die Aspoestertjie van die Departement van Landbou genoem word. Sy totale uitgawes bedra slegs £603,000, waarvan byna eenderde aan administrasie bestee word. In werklikheid behoort dit een van die belangrikste planne- en administratiewe afdelings van die Regering te wees. Trouens, dit behoort ’n heeltemal afsonderlike afdeling te wees. Dit is verantwoordelik staats gesubsidieer word (£33,000), en die margarine-skema wat insgelyks staatssteun margarineskema wat insgelyks staatssteun ontvang (£114,000). Dit versprei dus ’n bedrag van £147,000 in die vorm van voedselsubsidies onder die armes. Dit kom op ’n regstreekse subsidiëring van verbruikers neer. Sels as ons hierby voeg die bedrag van die Volkswelsyn-afdeling (voedsel vir noodleniging onder die armes, £61,200; restaurante en soepkombuise, £1,600) en die bedrag van die Departement van Naturellesake (voorskoolse voeding, £22,000, ’n vrugtesubsidie van £10,000, en die verskaffing van melk, £600) is die totaal op verre na nie voldoende nie. Dit is bloot ’n teesinnige erkenning dat die subsidiëring van die arm man se kos reg en billik is, maar dat ons nie bereid is om dit op ’n doeltreffende wyse aan te pak nie. Ek herhaal: die hele vraagstuk van voedselsubsidies eis dringende ondersoek. Dit is een van ons belangrikste maatskaplike vraagstukke.

Hierdie Regering het nie daarin geslaag om die lewensstandaard van mense in die middel- en die lae-inkomte-groep te beskerm nie; hy het hoegenaamd geen plan vir sover dit inflasie betref nie; hy wend geen poging aan om die subsidiëring van voedsel te rasionaliseer nie; hy staan loutwarm teenoor, en is miskien selfs gekant teen deeglike voedselsubsidies vir die verbruiker.

Wat betref hierdie lewensbelangrike sake wat nodig is vir die verhoging van die doeltreffendheid en die ekonomiese beskerming van die werkers in hierdie land was die huidige Regering nie getrou aan sy nalatenskap of aan die beloftes wat hy aan ons mense gedoen het nie.

.....
Stuur asseblief aan my die Nuusbrief

waarvoor ek insluit £.....
(Intekening is vrywillig; u kan enigiets van 1/- tot £5 per jaar stuur.)

Naam

Adres

.....

.....

Afrikaans of Engels

GEBOORTE VAN DIE SUID-AFRIKAANSE PARTY

DIE politieke partye Afrikanerbond (Kaaipland), Het Volk (Transvaal), en die Oranje-unie (O.V.S.) het geamalgameer op ’n kongres wat op 11 November 1911 plaasgevind het. Die vernaamste voorstander van amalgamasie was wyle pres. Steyn. Hy het gesê:

„Vir ons veiligheid en vooruitgang is die samewerking van die twee vernaamste blanke rasse in die land van die allergrootste belang.”

Wyle genl. Hertzog het voorgestel dat die woord NATIONALE in die oorspronklike ontwerp — die Suid-Afrikaanse Nasionale Party — geskrap moet word omdat hy die woord as te eng en bekrompe beskou het.

’N WOORD AAN DIE WAT UITGEBUIT WORD

POLITIEKE uitbuiting is een van die ergste vorms van uitbuiting. ’n Huis om in te woon is aan u beloop, maar aan die Witwatersrand alleen is daar 20,000 blanke gesinne wat huise soek, en dit nie kan kry nie. Duisendes woon vandag in krotte en motorhuise.

Daar is aan u beloop dat die koste van lewensonderhoud verminder sou word, maar ondanks al hierdie beloftes het dit gestyg, en styg dit nog steeds. Skaapvleis in oorvloed is aan u beloop, maar u het waarskynlik al vergeet hoe ’n stukkie skaapvleis lyk.

Goedkoop en ruimskootse voorrade kunsmis is aan boere beloop—maar hulle wag nog steeds daarop.

Al wat u gekry het vir die moeite wat u gedoen het om vir die Nasionale Party se kandidaat te stem, is ’n nuwe bestuurder vir die Spoorweë teen ’n koste van £70,000 vir belastingbetalers, ’n afsonderlike ingang vir die Johannesburgse spoorwegstasie sodat u die perron kan bereik sonder om by ’n naturel verby te stap, ’n paar karton-skeidsmure in die postkantoor, en ’n byna twee jaar lange geklets oor apartheid.

Hulde aan Grootheid

JAN CHRISTIAN SMUTS

GENERAAL SMUTS het die Suid-Afrikaanse politieke verhoog vyftig jaar lank gedomineer. Amper die helfte van sy lewe was hy erken as 'n wêreldstaatsman.

Wanneer die geskiedkundige van die toekoms skryf oor die tien staatsmanne wat die meeste gedoen het om die wêreld in die twintigste eeu te vorm, sal generaal Smuts se naam genoem moet word. Die geskiedkundiges sal moet skryf van Roosevelt, Churchill en Smuts, van Soen Jat Sen, van Gandhi, van Lenin en Stalin. Smuts sal nie die minste onder hulle wees nie; hy sal veral onthou word as die groot filosoof van die westerse demokrasie.

Aan die einde van die Anglo-Boere-oorlog, was generaal Smuts aan die voorpunt toe hy sy verslane volk weer op die been moes bring. Binne vyf jaar nadat die vrede by Vereeniging onderteken is, het hy suksesvol by groot Britse staatsmanne gepleit vir selfregering. Minder dan tien jaar na die vrede het die verslane republieke toegetree tot 'n Unie van kolonies, grotendeels danksy generaal Smuts se leiding.

Die Unie van Suid-Afrika was meer as net 'n verbreiding van territoriale grense; dit was die geboorte van 'n nasie uit verskeie elemente van blanke afkoms wat twee verskillende tale gepraat het.

Maar miskien is daar niks in generaal Smuts se prestasies wat meer gedoen het om die verloop van die wêreldgeskiedenis te beïnvloed nie as sy leiding om die voormalige „Britse besittinge oor die see” om

te skep in Dominiums met gelyke, onafhanklike status saam met Brittanje.

Toe kom die Volkebond waarvan generaal Smuts die vernaamste boumeester was. Dit was gepas dat hy ook, amper dertig jaar later, die opsteller was van die voorwoord tot die Oktrooi van die Verenigde Volke.

Die Volkebond en die Verenigde Volke-organisasie het nie tot stand gebring alles wat van hulle verwag is nie, maar wie sal sê dat hulle nie bygedra het nie tot die welsyn van die mensdom?

Die meeste mense vergeet maklik dat die voorkoming van oorlog slegs een van die V.V.O. se baie pligte

is. Die vernietiging van die wit slawehandel en die handel in verdowningsmiddels, beheer oor ingeboekte arbeid, die afskaffing van kinderarbeid, die afskaffing van slawerny, die beskerming van die gesondheid en die loon-peil van werkers, is slegs sommige van die baie pligte wat die V.V.O. uitvoer. Niks in die twintigste eeu het die beskawing meer beïnvloed as die werk van die Volkebond en die V.V.O. nie, en dié werk sal 'n blywende monument wees om die nageslag te herinner aan die werk van Smuts vir die mensdom.

Suid-Afrika is geseënd dat sy bodem hierdie groot en edele mens kan voed.

WAAR IS DIE „APARTHEID”?

DIE jongste syfers in verband met naturelle wat vaste werk het, is op 31 Maart 1950 uitgereik, en toon aan dat daar 263,000 geregistreerde naturellewerkers in Johannesburg was. In die ander Randse dorpe was daar 370,000 naturelle in vaste werk.

Hierdie syfers sluit natuurlik nie die naturelle in wat op die myne werk nie.

Met die oog op die tekort aan statistiek is daar niemand wat presies weet hoeveel naturelle daar in die hele Johannesburg is nie — maar dis seker nie minder as 'n miljoen nie. Ons weet ook nie hoeveel huise vir hierdie geweldige bevolking nodig is nie. Hierdie huise, tussen hakies, moet nog gebou word.

Ons sal baie bly wees om te verneem watter planne die Nasionale Party-regering het om hierdie geweldige aantal mense „in hul eie gebiede” te vestig — want dis mos iets waarvan hulle die mond baie vol het!

Ons wil aan die hand doen dat die Nasionale-regering besef dat ons 'n permanente stedelike naturellebevolking in Suid-Afrika het en dat hy 'n beleid moet opstel en uitvoer wat die dringendste griewe waaronder hierdie bevolking tans ly, sal verwyder.

DIE DEMOKRASIE IN DIE SKEMERTE

Wat 'n Prestasie!

DAAR het ietwat van 'n oproer gekom omdat 'n sekere radio-kommentator die Nasionale Party-regering as Nazi bestempel het. Ons stem nie met hom saam nie. Dit is ons opregte hoop dat die Nasionale Party-regering aan die wêreld sal bewys dat hulle tot beter insig gekom het en wil terugkeer na die demokratiese lewenswyse. Daar is nie baie bewys van so 'n inkeer nie, maar ons is geduldig en hoop nog op die beste, veral omdat ons weet dat hulle duisende volgelinge het wat stoere demokrate is maar wat tydelike mislei is deur beroepe op die emosie.

Hoe kan 'n mens hierdie Regering beskryf? Hoe kan 'n mens mnr. F. C. Erasmus, die Minister van Verdediging beskryf? Moet 'n mens hom 'n demokraat noem, of 'n humaniter, of 'n liberalis? Hoe moet 'n mens dr. Malan beskryf? Is hy 'n monargis of 'n republikein, 'n konstitusionalis of 'n rewolusionêr, 'n demokraat of 'n reaksionêr?

En wat moet 'n mens sê van dr. A. J. Stals, wat bekend is as die mees liberale lid van die regering?

In 'n toespraak in die Volksraad op 31 Maart 1950 het dr. Stals gesê:

„Daar is sekere beginsels wat so fundamenteel is dat 'n mens hulle nie kan oorlaat aan 'n massa van individue nie. Hervorming word nie gebore in die gedagtes van die massas nie.”—Hansard 4048.

Hierdie woorde was sy eie oorspronklike gedagtes. Hulle is nie 'n aanhaling uit “Mein Kampf” nie ook nie uit Stalin se toesprake oor Leninisme nie.

Billikheidshalwe moet ons ook sê dat dr. Stals nie besig was om 'n hervorming te oorweeg nie; inteen-

deel toe hy hierdie woorde gebesig het, was hy besig om verdere beperkinge op die bevolking van Suid-Afrika te plaas. Maar ons glo nie dat hy onder Nazi-invloed staan nie.

Hoe moet 'n mens daardie nederige lid van die kabinet, dr. Dönges, beskryf? Hy het deur middel van Wetgewing magte angevra wat hom bokant die howe van die land, bokant die Parlement plaas; die maatreëls maak hom amper: dr. Dönges, die onfeilbare, hy wat nie in staat is tot foute nie, wie se dade nie in twyfel getrek kan word nie.

Hy, dr. Dönges, kan nou alleen beslis wie Suid-Afrika kan inkom of verlaat. Hy alleen kan beslis of 'n persoon 'n Suid-Afrikaanse burger kan word al dan nie. Deur bemiddeling van sy amptenare kan hy besluit of 'n mens blank is of nie. Maar dr. Dönges is heeltemal vry van Nazi-invloed. Hy is bloot 'n Broederbonder.

Of 'n mens saamstem met die Nasionale Regering se strewing na „Apartheid” of nie, kan 'n mens nie die feit veronagsaam dat amper elke matreël wat in die Volksraad ingedien is sedert die Nasionale Party aan die bewind gekom het, bedoel is om regte te beperk of om regte weg te neem nie. Daar is skaars 'n enkele matreël wat 'n welsynsmatreël genoem kan word. Intendeel sowel mnr. Eric Louw as mnr. N. C. Havenga het sedepreke afgesteek oor ons hoë lewenspeil. Mnr. Louw het self die hoë lewenskoste in Suid-Afrika toegeskryf aan die luiheid aan die dobbelgewoontes van Suid-Afrikaanse huisvrouens.

Kom ons kyk na die hoogtepunte van die sitting wat pas verby is.

Die Bevolkingsregistasiewet: Dit is 'n matreël wat die Nasionale party in staat stel om in die private lewens van Suid-Afrikaners te

spioeneer, om te besluit wie is wit en wie is nie wit nie.

Om moontlik 'n honderd twyfelagtige gevalle uit te ruik, moet elke blanke man en vrou in die toekomst 'n pas besit, en sal ons honderduisende ponde moet betaal vir hierdie voorreg. Hierdie vernedering kom alle seksies van die Suid-Afrikaanse volk toe in die heilige naam van „Apartheid”.

Die Wet op Onsedelikheid: Dit is 'n poging om rassesuiverheid te bewerkstellig deur middel van 'n Wet. Suid-Afrika het nog nooit nodig gehad om sy rassesuiverheid agter wetsboeke en polisiemaatreëls te verdedig nie. Maar dan Suid-Afrika het verander sedert Mei 1948. Laat ons krediet toeken waar krediet verdien word: hierdie Wet mag 'n paar volgelinge van die Nasionale Party verder om die bos lei.

Die Huurwet: Die Nasionale Party het gekom met 'n matreël wat huishuur gemiddeld van 15 tot 25 persent sou verhoog het. Die Verenigde Party het daar 'n stokkie voorgesteek. En toe het hulle aan die einde van die sitting met 'n nuwe matreël gekom wat feitlik dieselfde was as die Verenigde Party se Huurwet.

Die Wet op Groepsgebiede: Hierdie matreël bevat 'n eerste-klas beginsel — die beginsel van woonbuurtskeiding tussen die verskeie rasse in Suid-Afrika. Maar die wet self is lomp en outokraties. Die Minister van Binnelandse Sake kan deur middel van administratiewe daad duisende Suid-Afrikaners dakloos maak. En hy het geweier om die amendemente van die Verenigde Party te aanvaar wat alter-

(vervolg op bladsy 4)

NATURELLEBELEID

TOE EN NOU!

DIE leiers van die Nasionale Party, en veral die Minister van Landbou, mnr. J. G. Strydom, loop noual jarelang rond met 'n afskrif van die Verenigde Party se boekie „'n Politieke Gids" in hul sakke rond. Van elke verhoog lees hulle dan een uittreksel voor wat, so beweer hulle, dan bewys dat die Verenigde party die politieke regte van die Naturelle wil uitbrei.

Hoewel hierdie gids tien jaar gelede geskryf is, wil ons dit nie repudieer nie. Ons is ook nie skaam oor wat ons toe geskryf het nie. Hier is die uittreksel:

„Dit beteken nie dat dit ons bedoeling of beleid is om haastig en onoordeelkundig die politieke instellings wat ons oor baie geslagte opgebou het aan die Naturellerasse op dieselfde terme as vir blankes uit te brei nie.

Demokratiese regering is die witman se uitvinding en ander rasse met 'n vreemde of verskillende kultuur moet bewys dat hulle geskik is om demokratiese regte uit te leef voordat hulle daarop aanspraak kan maak. Ons beleid is om politieke regte geleidelik uit te brei na diegene wat in staat geword het om die ooreenkomstige pligte na te kom."

Ons staan by hierdie verklaring. Nêrens praat ons daarin van gelyke politieke regte vir naturelle nie. Dit was nog altyd die beleid van die Verenigde Party om sekere politieke regte aan die naturelle toe te ken namate hulle ontwikkeling vorder. Daardie beleid is uitgevoer deur generaal Hertzog kragtens die Wet van op Naturelle Verteenwoordiging van 1936 toe die Naturelle Verteenwoordigende Raad gestig is. Dit was uitgevoer deur generaal Smuts in 1947 toe hy die naturelle sekere uitvoerende gesag in hul eie gebiede aangebied het. Daardie beleid is ook bevestig in die Verenigde Party se heruitensitting van Naturellebeleid na die afgelope Algemene Verkiesing toe plaaslike selfregering vir die naturelle in hul eie aparte stedelik woon-

buurte onder blanke leierskap aan die hand gedoen is. Dit is nogmaals beklemtoon in die Verenigde Party se beleidspamflet „Saam Groei Ons", wat die volgende passaat bevat:

Die Party sal residensiële en maatskaplike afsondering tussen die verskillende rasse meebring en handhaaf, maar aanvaar die feit dat die nie-blanke noodsaaklik is vir die ekonomiese vooruitgang van Suid-Afrika en dat hy geregtig is op sy regmatige beloning. Die Verenigde Party sal positiewe maatreëls voortsit vir die welsyn van die nie-blanke deur verbetering van sy gesondheid, opvoeding en lewenspeil sowel as van sy reserwes en stedelike woonbuurtes en deur **HOM AAN TE MOEDIG OM 'N STEEDS GROTER ROL IN DIE BESTUUR VAN SY EIE SAKE TE SPEEL."**

Maar wie is die Nasionale Party om beleidsverklarings uit die verlede aan te haal. As hulle soveel belang heg aan voormalige verkla-

rings, mag ons aan die hand doen dat hulle ook dr. Malan se beroemde telegram aan die naturelle van Oskraal beklemtoon. Die telegram is gestuur toe mnr. Eric Louw besig was om 'n tussenverkiesing in Queenstown te bestry en dr. Malan het daarin gesê:

„Geen ras het groter liefde vir Suid-Afrika bewys as die naturel nie. In hierdie opsig is hy voorwaar 'n voorbeeld van ware patriotisme en behoort hy sy plek in te neem langs die Nasionalistie in dieselfde politieke arena."

Ons haas om daartoe by te voeg dat dit in die dae was toe die Naturelle die stemreg in Kaapland geniet het.

Toe die Wetsontwerp op Vrouestemreg voor die Volksraad was, het dr. Malan dit betreur dat kleuringsvroue en veral die Kaapse Maleiervrou nie ook die stemreg sou ontvang nie. Hier is sy eie woorde:

„Daar is een punt waarin ek persoonlik belangstel, en dit is die vraag of geskikte voorsiening gemaak sal word, indien hierdie Wetsontwerp deurgaang, vir die registrasie van Gekleurde en Maleiervroue.— (Hansard 1649/50-1928).

Die Nasionale Party het al gestaan vir: (1) Om die Naturel in dieselfde politieke arena as die Nasionale Party te plaas. (Dr. Malan se telegram — 1920.)

(2) Om die stemreg aan die Kleurlingvolk van die Noordelike Provinsie uit te brei. (Dr. Malan soos gerapporteer deur die Burger — 2/5/1929).

(3) Verwydering van die kleurslagboom en 'n hoër status vir die gekleurde volk. (Dr. Malan in 'n brief aan dr. Abduraham — 2/3/1923).

(4) Teenkanting teen 'n Republiek. (Dr. Malan—Te Oos Londen—1/9/1927).

Die Verenigde Party se naturellebeleid is nie gegrond op opportuniste nie maar op beginsel — op die beginsel van blanke leierskap met geregtigheid; die beginsels van Christelike etiek. Hierdie beginsels kan nie van jaar tot jaar verander nie.

HOE VEILIG IS ONS TOEKOMS?

Die blanke beskawing in Suid-Afrika het blanke manne nodig om homself te handhaaf en te versterk, maar wat gebeur met ons blanke bevolking? Kyk na heirdie amptelike syfers.

In 1947 het Suid-Afrika elke maand 1,744 blanke immigrante ryker geword.

In 1948 het Suid-Afrika elke maand 2341 blanke immigrante ryker geword.

In 1949 het Suid-Afrika elke maand slegs 464 blanke immigrante ryker geword.

In Januarie 1950 het Suid-Afrika 181 blankes verloor.

Meer blankes begin Suid-Afrika verlaat as wat inkom.

Kan ons bekostig dat blank Suid-Afrika doodbloei?

Dink hieroor na.

... EN TOE ...

TOE ...

„Ons glo dat hierdie Party, algemeen bekend as die Gryshemde, onder die dekmantel van 'n anti-Joodse beweging, streef na 'n gevaarlike regeeringsvorm in Suid-Afrika.

Die Gryshemde het ten doel om 'n diktator in Suid-Afrika op te stel”.

(Die Burger, Oktober 1934).

„My Party is dankbaar om uitdrukking te gee aan die opregte waardering van die nuttige werk wat deur die Gryshemde gedoen is in een belangrike opsig, dat hulle baie pertinent die aandag van die volk op die Joodse vraagstuk gevestig het . . . Ons meen dat 'n diens hier aan die volk bewys is wat erkenning en voortbestaan verdien”.

(Mnr. F. C. Erasmus, L.V., sekretaris van die Nasionale Party in 'n brief aan die Gryshemde — 25 Oktober 1937).

... NOU

Mnr. Weichardt, die Gryshemp leier, het kragtens 'n uitsending van die nie-politieke S.A.U.K. by die Nasionale Party aangesluit en het sy volgelinge gevra om dieselfde te doen.—(Junie 1950).

Mnr. Weichardt is waarskynlik die mening toegedaan dat sy Organisasie en die Nasionale-regering dieselfde strewe het.

DIE DEMOKRASIE IN DIE SKEMERTE

(vervolg van bladsy 2)

natiewe behuising en kompensasie sou verseker vir diegene wat uit hul huise gedwing word.

Dit laat amptenare van die Minister toe om die huise van die Suid-Afrikaners ter enige tyd in die dag of die nag binne te tree om in hul privaatsake te spioeneer.

Die Wet tot Onderdrukking van Kommunisme: Hier het die Regering oorspronklik gekom met 'n Wetsontwerp wat bekend was as die Wetsontwerp op Onwettige Organisasies.

Dit was louter diktatorskap. Die Verenigde Party, aan die voerpunt van openbare mening, het die Minister gedwing om die Wetsontwerp terug te trek en te kom met 'n minder boosaardige maatreël—minder boosaardig maar nog gevaarlik. Dit gee die Minister van Justisie diktatoriale magte om Suid-Afrikaanse burgers hul burgerregte te ontnem sonder verwysing na die

Hooggeregshof. Dit misken die onafhanklike regspleging en laat duisende burgers aan die genade van die Minister se wispelturigheid oor.

Dit was die vernaamste Wette wat die Parlement aangeneem het.

Die Volksraad het ook tyd spandeer aan 'n mosie met die doel om die Suid-Afrikaanse pers te muilband. Dit het natuurlik niks met Nazi-isme te doen nie. Dit was bloot, volgens dr. Malan, om die nuusblaaie van Suid-Afrika te dissipliner. Ons neem aan dat dr. Malan nie bewus was dat hy een van die geliefkoosde uitdrukkings van wyle dr. Goebbels gebruik het nie.

Die Volksraad het ook die Suid-Afrikaanse Verdedigingsmag bespreek. Uit hierdie besprekinge het dit duidelik geblyk dat ons huidige Minister van Verdediging niks met Hitler gemeen hou nie. Hitler het 'n leer opgebou met ervare en beproefde oorlogsleiers. Mnr. Erasmus verkies om offisiere aan te stel sonder enige militêre opleiding wat nog nooit 'n skoot hoor vuur het nie behalwe op skietbane of op biltongjagte. Hierdie offisiere sal ons manne in die stryd moet lei as daar weer oorlog sou kom. Hitler sou soiets nooit toegelaat het nie.

Die Oposisie in die Parlement het ook probeer om dringende sake soos die lewenskoste, die behuisingkwessie en tekort aan voedsel te bespreek. Ongelukkig was die Regering se meerderheid net groot genoeg om die Verenigde Party te belet dat hy enigeiets tasbaar vir die oplossing van hierdie probleme kon bewerkstellig.

Stuur asseblief aan my die Nuusbrief waarvoor ek insluit £.....
(Intekening is vrywillig; u kan enigiets van 1/- tot £5 per jaar stuur.)

Naam

Adres

Afrikaans of Engels

Skryf aan:

Nuus-Brief.

Posbus 3147.

Johannesburg.

HOW TO COMBAT COMMUNISM AMERICAN CAPITALISM SHOWS THE WAY

A RECENT contract entered into by the General Motors organisation in the United States and its employees is likely to do more to combat Communism than anything Mr. C. R. Swart and his Communist Act is likely to accomplish.

The contract is to run for five years and includes a non-contributory pensions scheme linked to any social security programme that may be operated by the State. Wages are to be adjusted quarterly in accordance with the cost of living index. There is to be an automatic increase of four cents per hour in pay annually. Both parties to the agreement are to recognise the principle that higher living standards depend upon technological advances. This naturally means that every advancement in motor design and every improvement made in motor design and every improvement made in the products of General Motors, will indirectly go towards improving the living standards of the company's employees.

A research organisation of businessmen in the U.S.A. has recently published a guide for the use of its members on economic development and how to raise wages. The organisation contends that the average employee's real wages will be double in thirty years if productivity continues to rise at the same average rate as in the past.

The output per manhour in the U.S.A. was 80.5 cents in 1900, and was 183 cents in 1949. The average industrial worker in that country now uses seven times more mechanical power than he did in 1900.

What is even more important is that the expenditure on technical research doubled itself between the years 1900 and 1940, and again doubled itself between the years 1940 and 1950.

The proposal is made by General Motors and other large concerns that industry must set itself ten objectives including: seasonal employment to be reduced in favour of full employment, the quality of businesses to be raised, the tax system to be reformed so as to make risk-taking more attractive, equipment to be replaced more frequently, the imports of the U.S.A. to be increased in comparison with exports, more opportunities to be provided for keeping older people at work, and more incentives for efficiency for the rank and file of employees.

The aim of American private enterprise is to be a lowering of production costs by active technology, and part of the savings to be promptly passed on to their workers and the consuming public.

The workers' representatives in the negotiations with General Motors pointed out that whereas their children had to be fed and clothed by the year, the parents were paid only by the week. Therefore the aim of industry should be to provide guaranteed wages by the year. To this objective American capitalist enterprise is now devoting itself.

That's one way to halt Communism.

DIPLOMATIC APOLOGISTS FOR THE "PURIFIED"

THE Nationalist-Broederbond Government reminds us of poor husbands who are eternally complaining that their wives do not understand them. It has already appointed no less than fourteen Press Attaches to overseas countries, presumably to explain Government policy to the outside world.

The salaries of the Press Attaches are on a modest scale, with allowances ranging from £500 to £3,000 per annum. Most of the Attaches are journalists previously employed by Nationalist newspapers.

The large newspapers of Britain, America and Holland and Switzerland and many other countries have their own correspondents in South Africa, and do not depend on the ex parte statements of the Government's m'bongos. Furthermore, Embassies and Consulates send periodical reports to their own Governments, and it is on these reports that judgments are based.

No wonder the Nat. Government is costing the taxpayer £30,000,000 a year more than the United Party Government did.

LEST WE FORGET!**WHY THE LATE GENERAL
HERTZOG RESIGNED FROM
THE HERENIGDE NAT. PARTY**

THE following is taken from S.A.P.A. reports, 7.11.1940:

"General Hertzog then rose and asked why the relative clause in the draft programme providing for **EQUAL RIGHTS FOR ENGLISH AND AFRIKAANS-SPEAKING PEOPLE, WHICH HAD ALWAYS APPEARED IN THE CONSTITUTION OF THE NATIONALIST PARTY WAS NOT EMBODIED IN THE DRAFT PROGRAMME SUBMITTED BY THE FEDERAL COUNCIL.**

"Mr. C. R. Swart (now Minister of Justice) explained that the draft of the Federal Council specifically provided for equal language and cultural rights."

(It should be noted that equal rights meant "equal political rights" in the draft submitted by General Hertzog, but the Federal Council of the Nationalist Party was not prepared to grant the English-speaking people anything more than the meaningless "equal cultural and language rights.")

"General Hertzog said that after the war crisis of last September he had made it clear that he could not be a member of a Party which did not guarantee absolute equality to English and Afrikaans-speaking people.

"No success could be achieved if the English-speaking were deprived of those privileges which they enjoyed in common with the Afrikaans-speaking people."

Mr. C. R. Swart, now Minister of Justice, said:

"It was a great pity that Afrikanerdom had to divide on what amounted to the rights of the English-speaking people in the country."

"Die Transvaler" in a leading article said:

"Then came the most incomprehensible manner in which General Hertzog made 'the rights of the English' a difference of principle and matter of contention." — 8.11.1940.

It is quite clear that "Die Transvaler" did not think that "the rights of the English" were of any importance.

Mr. N. C. Havenga, speaking at Smithfield that day after the Nationalist Party Congress had defeated General Hertzog's draft which stood for equal rights for the English-speaking section, said:

"Vital things are at stake. Those who left the Congress had had to decide whether they would identify themselves with a course they knew would be in conflict with their views and tenets and in conflict with the welfare of Afrikanerdom.

"The deputy leader (Dr. Malan) had even rejected the stipulation that a republic should rest on the broad will of the people. They were evidently prepared to try to force a republic on the nation even as a minority section."

Eight Years Ago

"Not only do we want to break the British connection but we also want to be free and independent of any other foreign power.

"The Republic must be purely Afrikaans . . . it must be a Christian National Republic."

—"Die Burger" on Dr. Malan's speech, January, 1942.

**Co-operation
Nationalist Style**

"We want the co-operation of the Englishspeaking people — but we are certainly not going to buy it by the abandonment of any nationalist principle or nationalist ideal. We have room in our Party for English-speaking republicans, who subscribe to our principle, but we have most decidedly no room for British imperialists and 'hans-kakies.'"

—Dr. Malan, Nat. Party Congress, 3 June, 1941.

**Dr. Malan Praises
Communism**

"The aim of the Bolsheviks was that the Russians should manage their own affairs without interference from outside. That was the same policy the Nationalists would follow in South Africa. The Bolsheviks stand for freedom, just like the Nationalist Party."

—Dr. Malan, Vryburg, 23 January, 1920.

LOGIC
according to the
Nationalists

THE Nat. newspaper, "Die Burger," denies that the citizen who is declared a Communist is deprived of his rights. It said:

"We can find nothing in the measure which will prevent him from presenting his case, in and outside Parliament, through the usual channels open to any citizen. He will be quite at liberty to gain as much public support as possible, to show that he is no Communist and that he has been victimised."

—"Die Burger," 13.6.50.

Well now, that's a good idea. If a person is denied recourse to the Court and the rule of law, all he need do, according to "Die Burger," is to influence public opinion in his favour. That may mean establishing several daily newspapers. It may mean organising public meetings throughout the Union, and undertaking a pamphleteering campaign. It may cost anything from two to five million pounds. But that is the alternative the Nats. offer for depriving the citizen of his right to a fair trial in open court.

"Die Transvaler" has another suggestion. When discussing the announcement that the Communist Party has been dissolved, it said:

"But this naturally does not mean that there can be no more Communists. The outward act of dissolving the Party actually makes no difference to the inward convictions and characteristics of those who until the day before yesterday were officials and members of the party, or even those who were only camp followers."

—"Die Transvaler," 22.6.50.

This is a significant admission. It confirms the United Party's point of view that negative laws alone cannot defeat Communism in South Africa. We must also prove to the dupes of Communism that our Western way of life is superior to the false Utopia of the Cominform.

GENERAL HERTZOG CONDEMNS "PURIFIED" NATIONALISTS

MR. HAVENGA'S political memory must be short. That is the only way in which we can reconcile his claim that he represents the Hertzog tradition in South African politics with his membership of Dr. Malan's Cabinet, and his recent appeal to voters in South West Africa to vote Nat. for the sake of General Hertzog's principles.

To refresh Mr. Havenga's memory we give here an extract from a speech made by General Hertzog in which he expressed his opinion of the party that Mr. Havenga is at present maintaining in power.

"Their disloyalty to their word of honour is nothing less than a shameful blot on the good name of the White man in South Africa; the more so when it is borne in mind that they are endeavouring to deprive the Natives of what is due to them, and what has been solemnly promised them by Parliament in compensation for certain rights taken from them.

"If the 'purified' infidelity of the White man were to triumph here, it would cast a blot on the character of the Afrikaner that would forever brand him unfaithful and untrustworthy.

"Permit me now to focus your attention on another instance of this shocking infidelity with which the 'purified' party is busy destroying the confidence of the Coloured community in the work of the White man. I refer to the Coloured policy of the 'purified' leaders.

"The falsity and infidelity characterising the 'purified' Native policy are duplicated in the 'purified' Coloured policy.

"While it was sought to solve the Native question by segregation, the Coloured people repeatedly expressed the fear that once the White man had segregated the Native he would go further and segregate the Coloured people, even though the Coloured people were strongly opposed to such a step.

"In reply to this, the old Nationalist Party, with myself at the head and with the full approval of Dr. Malan and the bulk of those who sit behind him in Par-

liament to-day as 'purified,' in order not to alienate the vote of the Coloured people repeatedly gave the Coloured people the assurance that segregation would not be applied to the Coloured population and that no demarcation in respect of European and Coloured people would be applied other than social separation.

"To-day, after Native segregation has been put through with the aid of the Coloured vote, we find that the 'purified' party members in Parliament, with Dr. Malan at the head, are endeavouring to segregate the Coloured people not only socially, but politically as well.

"It seems as though 'purified' policy has been deliberately conceived to evade the requirements of faith and honour and sincerity, and that in giving practical effect to the Coloured and Native policy care should be taken that disloyalty and faithlessness shall be the guiding line of the White man in South Africa, in determining and fulfilling his duties as guardian of the non-European."

—Genl. Hertzog at Smithfield, 5.4.38.

The voters in South West Africa should now be able to judge the value of Mr. Havenga's appeal to them to vote for General Hertzog's political enemies.

WELL SAID!

"JEUGBOND (Nationalist) delegates meeting in Bloemfontein have been urged to prepare the people for the Republic which the Nationalist Party hopes to establish some day. What kind of Republic is envisaged?

"There was a time not long ago, while Hitler's armies were overrunning Europe when Nationalist Party 'ardour' for democracy was almost non-existent. We have no time for fair-weather democrats. Just as a man's bravery is tested on the battlefield and not in the privacy of his back-yard, so a Party's attachment to democracy is tested when democracy is under fire, not when the dictators are dead."

—"The Friend," 5.6.50.

STRYDOM IS TRUTHFUL

MR. J. G. STRYDOM, the Minister of Lands, is a very useful member of the Nat. Cabinet. While many leaders of the Nationalist Party are trying to live down their past and to bluff people that they are returning to the democratic path, Mr. Strydom again and again calls their bluff.

In a speech at a place appropriately named Dwaalboom, Mr. Strydom, according to the "Volksblad" of 17 July, 1950, gave vent to the following statement:

"We should not forget the Communist danger was brought about by those very people and their allies who fought us in the past. The danger came about because the United Party and England and America, in a very foolish manner, destroyed the one great buffer state between Communism and the Christian world."

We agree with the Johannesburg "Star": Mr. Strydom apparently believes that if you do not want to be eaten by a bear, you should make sure that you are eaten by a tiger first. But we are grateful to Mr. Strydom. He has given an authoritative reply to Dr. Geyer who protested in London that Dr. Malan had tried to destroy Nazism in South Africa.

Accusing Britain and America of folly in fighting the Nazi evil is not the surest way of gaining goodwill for South Africa among the Western Democracies. It may explain the luke-warm attitude of the present Government towards the United Nations' appeal for assistance in Korea.

GUESS WHO SAID THIS . . .

"Havens of rest for the aged as well as State or State-controlled **holiday resorts** and **recuperative centres** must be provided on as an extensive scale as possible.

"Adequate housing for all workers.

"The Labour Council will **exercise effective control** over the appointment of officials (Trade Unions) and the general activities of the Trade Unions or workers' organisations.

"Every available labourer, **irrespective of colour**, must be assured of a proper standard of living.

"The abolition of the system of mining leases, and the substitution of a system of central control and **division of profits** (for the miners) similar to that advocated for the key industries.

—The Nationalist Party's Social Economic Programme.
Republished before the General Elections, 1948.

Please send me the News-Letter regularly, for which I enclose £.....
(Subscription is voluntary; you can send anything from 1/- to £5 for a year's supply.)

Name

Address

English or Afrikaans

.....
.....

Address to:

News-Letter,

P.O. Box 3147,

Johannesburg.

HOE OM KOMMUNISME TE BESTRY

DIE kontrak wat onlangs tussen die General Motors-organisasie in die Verenigde State en sy werknemers aangegaan is, sal waarskynlik meer tot die bestryding van kommunisme bydra as enigiets wat adv. C. R. Swart en sy Kommuniste-wet ooit kan doen.

Die kontrak is geldig vir 'n tydperk van vyf jaar, en maak o.m. voorsiening vir 'n nie-bydraende pensioenskema, ingeskakel by enige bestaansbeveiligingsmaatreëls wat deur die Staat getref mag word. Lone sal al om die drie maande gewysig word ooreenkomstig die lewenskoste-indeks. Daarbenewens sal lone iedere jaar outomaties met vier sent per uur verhoog word. Albei partye tot die ooreenkoms erken die beginsel dat 'n hoër lewensstandaard afhanklik is van tegnologiese vooruitgang. Dit beteken natuurlik dat iedere vordering op die gebied van motorontwerpe, en iedere verbetering wat in die produkte van General Motors aangebring word, onregstreeks sal bydra tot die verhoging van die lewensstandaard van die maatskappy se werknemers.

'n Navorsingsorganisasie van sakemanne in die Verenigde State het onlangs 'n handleiding vir sy lede gepubliseer. Dit handel oor ekonomiese ontwikkeling en die beste maniere om lone te verhoog. Die organisasie beweer dat as produktiwiteit verhoog word teen dieselfde tempo as in die verlede, die gemiddelde werker binne ongeveer 30 jaar tweemaal meer as vandag sal verdien.

Die opbrengs per man-uur in die Verenigde State was 80.8 sent in 1900, en 183 sent in 1949. Die gemiddelde nywerheidswerker in daardie land gebruik tans sewe keer meer meganiese krag as in 1900. Van selfs groter belang is die feit dat die uitgawes aan tegniese navorsing verdubbel is tussen die jare 1900 en 1940. Tussen 1940 en 1950 het dit weereens verdubbel.

General Motors en ander groot ondernemings het voorgestel dat industrie tien doelstellings moet nastreef, onder meer: volledige werkverskaffing moet sover moontlik in die plek van seisoenswerkverskaffing gestel word; die gehalte van sake-ondernemings moet verhoog word; die belastingstelsel moet gewysig word sodat dit vir die sake-man aantrekliker sal wees om as 't ware risiko's op sakegebied te loop; toerusting moet meer dikwels vervang word; die Verenigde State moet by invoer vermeerder in vergelyking met sy uitvoer; ouer mense moet meer geleentheid kry om te werk en geld te verdien; en die gewone werknemer moet beter beloon word vir die doeltreffendheid wat hy aan die dag lê.

Die doel van private ondernemings in Amerika is dus om produksiekoste te verminder met behulp van die tegnologie. 'n Geedeelte van die geld wat op hierdie manier bespaar word, sal aan die werkers en die algemene publiek oorgedra word.

Tydens die onderhandelings met General Motors het die verteenwoordigers van die werkers daarop gewys dat waar hul kinders op 'n jaarlikse grondslag gevoed en geklee moet word, die ouers per week

betaal word. Die doel van industrie behoort derhalwe te wees om gewaarborgde lone op grondslag van 'n jaar te betaal. Amerikaanse kapitalistiese ondernemings stel op die oomblik ondersoek in na die moontlike verwesenliking van hierdie doel.

Dis een manier om kommunisme te bestry.

AG JAAR GELEDE

„Nie alleen wil ons die Britse konneksie verbreek nie, maar ons wil ook vry en onafhanklik wees van enige ander buitelandse mag.

„Die Republiek moet suiwer Afrikaans wees . . . dit moet 'n Christelike Nasionale Republiek wees.”

—„Die Burger,” oor dr. Malan se toespraak, Januarie 1942.

SAMEWERKING „NASIONALE” STYL!

„Ons wil die samewerking van die Engelssprekendes hê—maar ons gaan dit beslis nie koop deur die verloëning van enige nasionale beginsel of nasionale ideaal nie. Daar is plek in ons Party vir Engelssprekende republikeine wat ons beginsels onderskryf, maar daar is beslis nie plek vir Britse imperialiste en hanskakies nie.”

—Dr. Malan, Nasionale Party-kongres, 3 Junie 1941.

LOGIKA: volgens die Nasionaliste

DIE Nasionale Party-koerant, „Die Burger,” ontken dat 'n burger wat as 'n kommuniste be-stempel word, van sy regte beroof sal word. Die blad sê:

„Ons kan niks in die maatreël vind wat hom sal belet om die saak met die gewone middels van die burger langs politieke weg, binne en buite die parlement, te voer nie. Dit sal hom heeltemal vry staan om so 'n groot deel van die openbare mening as moontlik te wen vir sy standpunt dat hy geen kommuniste is nie, en dat hy geviktimizeer is.”

—„Die Burger,” 13.6.1950.

Wel, daar het u nou 'n skitterende idee. As 'n persoon verhinder word om sy toevlug tot die howe van die land te neem, dan is daar, volgens „Die Burger,” 'n baie maklike uitweg vir hom. Hy moet net die openbare mening vir sy standpunt wen. Dit sal miskien beteken dat hy 'n hele paar dag-blaaie moet stig. Hy sal waarskynlik openbare vergaderings deur die lengte en die breedte van die Unie moet toespreek, en 'n duur pamfletveldtog op tou moet sit. Dit sal hom miskien enigiets tussen twee en tien miljoen pond kos. Maar dit is die alternatief wat die Nasionaliste 'n burger bied nadat hy beroof is van sy reg om in 'n geregshof van die land verhoor te word.

„Die Transvaler” kom met iets anders voor die dag. In 'n bespreking van die aankondiging dat die Kommuniste-party ontbind is, sê die blad:

„Maar dit beteken natuurlik allermins dat hier nie meer kommuniste is nie. Die uiterlike daad van party-ontbinding kan immers geen verskil maak aan die innerlike oortuiging en oogmerke van diegene wat tot eergister ampsdraers en lede van party, of ook maar net aanhangers van die leer was nie.”

—„Die Transvaler,” 22.6.1950.

Dit is 'n betekenisvolle erkenning. Dit bevestig die Verenigde Party se standpunt dat negatiewe wette alleen nie kommuniste in Suid-Afrika 'n nederlaag kan toedien nie. Ons moet aan die dupes van kommuniste bewys dat die westerse lewenswyse beter is as die valse Utopie van die Kominform.

GENERAAL HERTZOG VERDOEM „GESUIWERDE” NASIONALISTE

MNR. HAVENGA het blykbaar 'n baie kort politieke geheue. Dis die enigste manier waarop ons sy aanspraak dat hy die Hertzog-tradisie in die Suid-Afrikaanse politieke verteenwoordig, kan vereenselwig met sy lidmaatskap van dr. Malan se kabinet, en sy onlangse beroep op kiesers in Suidwes-Afrika om vir die Nasionale Party te stem — terwille van genl. Hertzog se beginsels.

Om mnr. Havenga se geheue te verfris, gee ons hieronder 'n uit-treksel uit 'n toespraak deur genl. Hertzog waarin hy sy mening uitgespreek het oor die Party wat op die oomblik deur mnr. Havenga aan bewind gehou word:

„Hul ontrou vir sover dit hul erewoord betref, is niks minder nie as 'n skandvlek op die goeie naam van die blanke in Suid-Afrika; teneer is dit die geval as ons in gedagte hou dat hulle nou pogings aanwend om die natuurlike te beroof van wat aan hulle behoort, en wat plegtig deur die parlement aan hulle beloof is in rull vir sekere regte wat ons hulle ontnem het.

„As hierdie ‚gesuiwerde’ ontrou van die blanke moet triomfeer, sal dit 'n skandvlek wees op die karakter van die Afrikaner wat hom vir ewig as ontrou en onbetroubaar sal brandmerk.

„Laat my u aandag nou vestig op 'n verdere voorbeeld van die skokkende ontrou waarmee die ‚gesuiwerde’ Party besig is om die vertroue van die kleurling-gemeenskap in die werk van die blankes te ondermyn. Ek verwys na die kleurling-beleid van die ‚gesuiwerde’ leiers.

„Die valsheid en ontrou wat so 'n kenmerk van die ‚gesuiwerdes’ se natuurlike-beleid is, kom ook aan die lig in hul kleurlingbeleid.

„Terwyl daar gestreef is om die natuurlevraagstuk deur segregasie op te los, het die kleurlinge reeds herhaaldelik uiting gegee aan die vrees dat as die blanke eers die natuur gesegregeer het, hy 'n stap verder sal gaan en ook die kleurling sal segregeer — selfs al is die kleurlinge sterk hierteen gekant.

„In antwoord hierop het die ou Nasionale Party waarvan ek die leier was, en met die volle goedkeuring van dr. Malan en die merendeel van dié wat vandag as ‚gesuiwerdes’ agter hom in die Parlement sit, en omdat ons nie die stem van die kleurlinge wou vervreem nie, herhaaldelik aan hierdie mense die versekering gegee dat segregasie nie op die kleurlingbevolking toegepas sal word nie, en dat daar geen afbakening ten opsigte van die blankes en die kleurlinge sal wees, behalwe maatskaplike skeiding nie.

„Vandag, nadat segregasie met behulp van die kleurlingstem aangeneem is, vind ons dat die ‚gesuiwerde’ volksraadslede, met dr. Malan aan die spits, pogings aanwend om die kleurlinge te segregeer — nie alleen op maatskaplike gebied nie, maar ook op politieke gebied.

„Dit skyn asof die ‚gesuiwerde’ beleid doelbewus gekonsepieer is om die verpligtinge van trou en eerbaarheid en opregtheid te ontduik en dat, waar hulle praktiese uitvoering aan die kleurlinge en natuurlike-beleid wil gee, hulle uit hul pad gegaan het om ontrou en troueloosheid die rigshoer van die blanke in Suid-Afrika te maak by die vasstelling en die nakoming van sy pligte as voog oor die nie-blanke.”

—Genl. Hertzog, op Smithfield, 5.4.38.

Die kiesers van Suidwes-Afrika sal aan die hand van bostaande kan oordeel hoeveel waarde daar steek in mnr. Havenga se beroep op hulle om vir genl. Hertzog se politieke vyande te stem.

OPDAT ONS NIE VERGEET NIE!

WAAROM WYLE GENL. HERTZOG BEDANK HET UIT DIE HERENIGDE NASIONALE PARTY

DIE volgende is ontleen aan verslae van die S.A. Persvereniging, 7.11.1940:

„Genl. Hertzog het toe opgestaan en gevra waarom die relatiewe artikel in die ontwerpprogram wat voorsiening maak vir GELYKE REGTE VIR ENGELS- EN AFRIKAANSSPREKENDES, EN WAT NOG ALTYD IN DIE KONSTITUSIE VAN DIE NASIONALE PARTY YER-SKYN HET, NIE BELIGGAAM IS IN DIE ONTWERPPROGRAM WAT DEUR DIE FEDERALE RAAD VOORGELE IS NIE.

„Adv. C. R. Swart (die huidige Minister van Justisie) het verduidelik dat die ontwerpprogram van die Federale Raad spesifiek voorsiening maak vir gelyke taai- en kultuurregte.”

(Daar moet gelet word op die feit dat gelyke regte „gelyke politieke regte” beteken het in die ontwerp wat deur genl. Hertzog voorgelê is. Maar die Federale Raad was nie bereid om meer aan die Engels-sprekendes toe te staan as die betekenislose „gelyke taal- en kultuurregte” nie.)

„Genl. Hertzog sê volgens dat na die oorlogskrisis van verlede September hy dit baie duidelik gestel het dat hy nie lid van 'n party kan wees wat nie die absolute gelykheid van die Engels-sprekendes in hierdie land waarborg nie. „Geen welslae kan behaal word as die Engels-sprekendes beroof word van die voorregte wat hulle tans saam met die Afrikaanssprekendes geniet nie.”

Adv. C. R. Swart, tans Minister van Justisie, het gesê:

„Dit is baie jammer dat die Afrikanerdom verdeel moet word oor wat in werklikheid die regte van die Engels-sprekendes in hierdie land is.”

In 'n inleidingsartikel het „Die Transvaler” gesê:

„Toe het gevolg die byna onbegryplike manier waarop genl. Hertzog die „regte van die Engels-sprekendes” 'n beginsels-verskil en 'n twisappel gemaak het.” — 8.11.1940.

Dit is duidelik dat „Die Transvaler” die regte van die Engels-sprekendes nie van besonder groot belang beskou nie.

Op die dag nadat die Nasionale Party se kongres genl. Hertzog se ontwerp (wat op gelyke regte vir die Engels-sprekendes aangedring het) verwerp het, het mnr. N. C. Havenga in 'n toespraak op Smithfield die volgende gesê:

„Lewensbelangrike dinge was op die spel. Diegene wat die kongres verlaat het, moes besluit of hulle hul gaan vereenselwig met 'n rigting wat reëlreg in stryd met hul oortuigings en geloof, en in stryd met die ware belange van die Afrikanerdom was.

„Die onderleier (dr. Malan) het selfs die bepaling dat 'n republiek op die breë volkswil moet berus, verwerp. Hulle is blykbaar bereid om 'n minderheid toe te laat om 'n republiek op die volk af te dwing.”

DR. MALAN LOOF DIE KOMMUNISME

„Die doel wat die bolsjewe-nastreef, is dat die Russe toegelaat moet word om hul eie sake te bestuur, sonder inmenging van buite. Dit is dieselfde beleid as wat die Nasionale hier in Suid-Afrika wil volg. Die Bolsjewe is voorstanders van vryheid, net soos die Nasionale Party.”

—Dr. Malan, Vryburg,
23.1.20.

STRYDOM EN DIE WAAR- HEID

ADV. J. G. STRYDOM, Minister van Lande, is 'n baie nuttige lid van die Nat.-kabinet. Terwyl baie leiers van die Nasionale Party hul uiterste probeer om hul verlede as 't ware in die vergetelheid te dompel, en om die publiek te oortuig dat hulle nou finaal na 'n demokratiese lewenswyse teruggekeer het, word hulle uitdaging keer op keer deur adv. Strydom aangeneem.

In die loop van 'n toespraak op 'n plek wat die geskikte naam, Dwaalboom, dra, het adv. Strydom, volgens „Die Volksblad” van 17 Julie 1950, hom as volg uitgelaat:

„Ons moenie vergeet nie dat die kommunistiese gevaar juis gebring is deur die mense en hul bondgenote wat ons so beveg het. Dit is daar gebring omdat die Verenigde Party en Engeland en Amerika op 'n baie dwase manier die een groot bufferstaat tussen die kommunisme en die Christelike wêreld gaan vernietig het.”

Ons stem saam met die Johannesburgse „Star.” Adv. Strydom glo blykbaar dat as u wil voorkom dat 'n beer u opvreet, u seker daarvan moet maak dat 'n tier u eers sal opvreet. Maar ons is baie dank aan adv. Strydom verskuldig. Hy het 'n gesaghebbende antwoord gegee aan dr. Geyer wat in Londen beweer het dat dr. Malan alles in sy vermoë gedoen het om Naziïsme in Suid-Afrika 'n nekslag toe te dien.

Om te sê dat Brittanje en Amerika dwaas gehandel het toe hulle teen die Nazi-euwel te velde getrek het, is tog seker nie die beste manier om die welwillendheid van die westerse demokrasieë te verwerf nie. Maar dit verduidelik miskien die huidige Regering se louwarm houding teenoor die Verenigde Volke se beroep om hulp in Korea.

DIPLOMATIEKE APOLOGETE VIR DIE „GESUIWERDES”

DIE Nasionale-Party-Broederbond-regering herinner ons baie sterk aan die arme mans wat gedurig kla dat hul vrouens hulle nie reg begryp nie. Die Regering het reeds nie minder as 14 pers-attaches in oorsese lande aangestel nie — blykbaar om die Regering se beleid aan die buiteland te verduidelik.

Hierdie pers-attaches kry middelmatige salarisse, met toe- laes wat wissel van £500 tot £3,000 per jaar. Die merendeel van die attaches is joernaliste wat vroeër aan die een of ander koerant van die Nasionale Party verbonde was.

Die groot koerante in Brittanje, Amerika, Holland, Switser- land en baie ander lande het hul eie korrespondente in Suid- Afrika. Hulle is dus nie afhanklik van die ex parte-verklarings van die Regering se m' bongos nie. Daarbenewens stuur ambas- sadeurs en konsuls gereeld verslae aan hul regerings—en dis op grond van hierdie verslae dat die betrokke regerings hul oordeel vel.

Geen wonder dat die Nasionale Party-regering die belasting- betaler £30,000,000 per jaar meer kos as die Verenigde Party- regering nie.

KOPSKOOT!

„**J**EUGBOND- (Nasionaliste) afgevaar- digdes wat in Bloemfontein bymekaar- gekom het, is aangespoor om die volk voor te berei vir die republiek wat die Nasionale Party eendag tot stand wil bring. Watter soort republiek word voor oë gestel?

„Daar was 'n tyd, nie so baie lank gelede nie, toe Hitler se leërs besig was om die hele Europa te oorrompel, en toe die Nasionale Party feitlik geen ywer vir die demokrasie aan die dag gelê het nie. Ons het geen tyd vir mooiweerdemokrate nie. Net soos 'n man se dapperheid op die slagveld getoets word, en nie in die afsondering van sy eie werf nie, net so word 'n party se gehegtheid aan die demokrasie getoets as daardie demokrasie onder skoot kom en nie wanneer die diktators dood is nie.” — „The Friend,” 5 Julie 1950.

Stuur asseblief aan my die Nuusbrief
waarvoor ek insluit £.....
(Intekening is vrywillig; u kan enigiets
van 1/- tot £5 per jaar stuur.)

Naam

Adres

Afrikaans of Engels

Skryf aan:

Nuus-Brief,

Posbus 3147,

Johannesburg.

News Letter

UNITED PARTY, P.O. BOX 3836, JOHANNESBURG.
ISSUED BY MARAIS STEYN, M.P.

Together We Grow

SOUTH AFRICA FACES

DANGEROUS DICTATORSHIP

The fact that the Nationalist Party majority in the Union Parliament has been raised from seven to thirteen, as a result of the elections in South-West Africa, will cause rejoicing in the hearts of many Nationalists. But the great majority of South Africans, including thinking Nationalists, will now have cause to be concerned about the future of South Africa.

It must be accepted that their success in South-West Africa will stir the Nationalists into speeding up their measures of negative apartheid. With typical ruthlessness they will set about a number of legislative acts which will widen the gulf between the masses of non-Europeans and the leadership of the White Man. As the gulf widens they will make ever more frantic attempts to bridge it with compulsion and suppression. Mr. Havenga will, at best, have to stand by and watch helplessly while the Hertzog tradition is trodden underfoot.

The future for peaceful race relations between European and non-European in South Africa is bleak indeed. At the same time, the success Dr. Malan achieved by defying world opinion and the United Nations during the South-West African election campaign will cause him to go faster along the road of South African isolation.

Comment in the overseas press has already made it clear that the friendship of those nations who have always stood by South Africa is being severely strained. It seems as if the day may come when South Africa will be a lonely, isolated and despised little Republic.

But we do not believe that that day will ever come.

The policies of the "Purified" Nationalist Party carry in them-

selves the seeds of their destruction. The consequences of their folly will be felt in many South African homes before many years have passed; thousands of South Africans who have been misled by facile appeals to negative and barren emotionalism will once more turn to the United Party as the

only solid rock upon which the future of South Africa can be firmly built.

In the meantime, the United Party will continue to keep itself ready; by the work and devotion of its supporters, it will speed the day when true South Africanism will once more prevail in our land.

RED LIGHTS

Mr. N. C. Havenga has warned us about the shortage of capital in the Union.

The Reserve Bank has disclosed that the flow capital from abroad has dropped to a mere trickle.

The National Development Foundation has asked that an effort should be made to increase the value of the non-Europeans' contribution to our national income. This cannot be done with Apartheid.

In 1949 the number of immigrants into the Union dropped from 35,631 (in 1948) to 14,780. In the first six months of 1950, 7,077 immigrants entered the Union and 6,795 left it permanently. In the month of June 1950, South Africa had a net loss of 49 persons. In July the loss was 96.

Northern Rhodesia received 3,058 immigrants in the first five months of 1950. Of these 1,575 were from the Union.

Savings Bank Certificates issued decreased by £810,500 in 1949-50.

Deposits in the Post Office Savings Bank in 1949-50 decreased (compared with previous year) by £1,540,731.

The value of Union Loan Certificates repaid was £1,261,262 more in 1949-50 than in the previous year.

Mr. N. C. Havenga, who cost the people of the Union over £100,000,000 when he kept the country on the gold standard after Great Britain had left it, has chided the

poor wage-earners for their failure to practise thrift. And the cost of living leaves him cold.

Professor Gilman, in his address to the Johannesburg Joint Council of Europeans and Africans, said that: 35 out of every 100 Native children born die in the first year. Another 10 of every 100 die before they are three years old. The average expectancy of life is 35 to 37 years. Everything possible, he said, should be done to check malnutrition.

Where is Dr. J. A. Stals and the Native school-feeding scheme?

MARRIAGE OF CONVENIENCE!

Since the South-West African elections the position of the Nationalist Party has been greatly strengthened in the House of Assembly. It is time perhaps for Mr. Havenga and his Afrikaner Party followers to do a little stocktaking.

May we recall the following speech made by Dr. Malan?

"Coalitions have been formed. DIFFERENCES IN PRINCIPLE AND POLICY HAVE BEEN SUPPRESSED AND IGNORED. However necessary or desirable this may have been in wartime, there can be no doubt that in time of peace, it is WRONG AND DEMORALISING. It means the violation of conscience. It means a continuous trafficking in principles. It means double-heartedness and DISHONESTY ON THE PART OF POLITICAL LEADERS, who have to try all the time to placate the most widely differing elements among their supporters. It means the raising of opportunism to the level of statesmanship and the dethronement of principle in order to make way for political lack of character. Under a Coalition no problem can be tackled or solved in a manly way."

—Dr. Malan, "Die Burger" report, 1.11.1922.

Freak Results in S.W.A.

The elections in South-West Africa have again demonstrated that freak results are possible under our electoral system.

For the Legislative Assembly, the Nationalist Party drew 12,349 votes and obtained 15 seats. It got one seat for every 823 votes cast for it. The United Party drew 10,033 votes and obtained three seats — one for every 3,444 votes cast for it.

For the Union Parliament, 12,434 votes went to the Nationalist Party. It obtained six seats, i.e. one for every 2,072 votes cast for it. No fewer than 10,033 votes supported the United Party, but they were not represented at all in the Union Parliament.

It was a freak result, the most interesting outcome of which is that the Nationalist Party now has a majority of thirteen in the Union Parliament, although they still represent only a minority of the South African people. If seats in Parliament were awarded in proportion to the number of supporters a Party has, the United Party would lead by fifteen seats in the House of Assembly.

The result has demonstrated that in South-West Africa, at any rate, the majority of Afrikaans-speaking voters favoured the United Party. On the other hand, 98 per cent of the Germans in that territory voted for the Nationalist Party, and their vote is so well distributed that it turned the scale against the United Party in almost all the constituencies.

The United Party in South-West Africa regards its defeat by such a narrow margin as merely a temporary set-back. Like the United Party in the Union, it is being spurred on to greater efforts to reverse the decision at the first opportunity.

IS THIS CHRISTIAN NATIONALISM?

Mr. J. G. Strydom should make up his mind whether the Nationalist Party is Christian or not.

During the South-West Africa election campaign, he and Mr. F. C. Erasmus addressed a Nationalist Party meeting at Keetmanshoop. A prominent and respected citizen, Mr. Ernest Luchtenstein, asked him whether it was true that the Jews were not allowed to become members of the Nationalist Party in the Transvaal.

Mr. Strydom confirmed that this was true. He explained that the Nationalist Party was a Christian party and that no decent Jew would like to belong to it. Bad Jews might wish to join it, but there was no room in the Nationalist Party for such people.

Mr. Erasmus did not protest against this ridiculous statement. Jews may become members of the Nationalist Party in the Free State,

Natal and the Cape Province. According to Mr. Strydom's lights, the Nationalist Party in these three Provinces cannot be Christian. Or perhaps Mr. Strydom merely wished to indicate that a certain Mr. Nossel of Cape Town is a bad Jew?

Still Backing The Wrong Horse!

"The Minister of Defence, Mr. F. C. Erasmus, entered this town (Maltahöhe) this afternoon on 'Hitler,' at the head of a horse commando. He was riding the finest horse in the procession." In these words, "Die Suidwester," the Nationalist Party paper in South-West Africa, on 19th August announced Mr. Erasmus' arrival in South-West Africa.

★ MEAT FOR ALL!

says Mr. J. G. Strydom

"There has never previously been a meat shortage in South Africa, and how can there be a shortage when the number of cattle has been increased by 2,000,000 . . .

"The demand cannot explain why the butcher shops have no meat. No, the fact is that there is no meat arriving in butcher shops, and that is due to the control system of the Government under which the farmers are unfairly treated. I repeat that I am now dealing with the position that there is not a shortage of slaughter cattle in the country. Our census figures show that over the period stated, the total number of cattle increased by 2,000,000. I shall also give the House my own experience in this connection. I myself farm with cattle, and I have gone through all the cattle districts in the Transvaal. You can take it from me, and the country can take it from me, that with a few exceptions the number of cattle belonging to the cattle farmers, small and big, has become larger and not smaller in recent years. Go to districts like Zoutpansberg, Pietersburg, Potgietersrust, Waterberg, Pretoria, and the whole of the Bushveld up to Swaziland and I give you the assurance that with a few exceptions the big cattle breeders, as well as the small cattle breeders, are in the position that their cattle have increased in number and not decreased. There is no shortage of slaughter stock in the country, but the shortage of meat that exists has been occasioned by the miserable meat scheme of the Government."

—Speech by Mr. J. G. Strydom, Hansard, 8.2.48.

The "miserable meat scheme" is still in force. Mr. Strydom's Government seems powerless to improve on it, but the shortages are worse than ever. It is about time that Mr. Strydom takes his colleague in agriculture to see the huge herds of cattle all over South Africa. We shall not object if they make this tour at the taxpayers' expense.

We congratulate the Nationalist paper on their sense of the symbolic. The Nationalists rode to success in South-West Africa on the back of the late, unlamented Hitler. Hitler let them down during the war. They may still find out that they have been "backing the wrong horse" once again.

THROWING THEM ON THE STREETS

Vicious Provisions of Group Areas Act

Most people in South Africa, Europeans as well as non-Europeans, are agreed that social and residential segregation is in the interest of all sections of the community. But this does not mean that a Government is entitled to ignore the property rights of individuals in order to achieve this separation.

Here are a few of the vicious provisions which the Nationalist Government has introduced into the Group Areas Act:

A.

The Minister (in this case Dr. Dönges) can, by a proclamation, compel European or non-European families to vacate the homes they rent without providing them with alternative accommodation. Thus, women and children can be thrown on the streets without compunction.

B.

When an area is declared a non-

European area, a European family owning a home in such an area may occupy it until the owner of the house dies. The widow and children must then sell the house to a non-European. The value of the house may then fall to what the native can afford to pay for it.

Many industrious wage-earners spend their lives paying off bonds on their homes as a form of security for their children. This security can be destroyed by a stroke of the Minister's pen, and yet **THE MINISTER HAS REFUSED TO MAKE PROVISION FOR COMPENSATION IN THESE CASES.**

C.

Inspectors, appointed by the Minister, can enter private homes at any time of the day or night without any warrant whatsoever.

D.

The Act gives the Minister absolute power over persons and their property.

E.

The sanctity of South African homes is at the mercy of Dr. Dönges.

- (5) A woman who was a South African citizen prior to her marriage to a man who was not a South African citizen regains or retains her own South African citizenship. She is entitled to be registered as a voter irrespective of her husband's qualifications.
- (6) Regulations governing the registration of South African citizens were published in Government Gazette No. 432 of 9th September 1949.

Are YOU A S. African Citizen?

The United Party still receives many requests to explain the effect of the South African Citizenship Act. The following points may, therefore, be of general interest:

- (1) A British subject, who had lived in the Union of South Africa for two years before 2nd September 1949 automatically becomes a South African citizen. His or her name must be placed on the Voters' Roll.
- (2) All South African citizens are recognised as British subjects or Commonwealth citizens under the laws of the United Kingdom, Canada, Australia and New Zealand. It is only in South Africa itself that the isolationist Nationalist Party has deprived them of this privilege.
- (3) A British subject, who had not lived for two years prior to 2nd September 1949 must wait five years and then apply to the Secretary for the Interior for registration as a South African citizen.
- (4) Aliens must have six years' residence in South Africa before applying to the Secretary for the Interior for naturalisation as a South African citizen.

FLIGHT OF CAPITAL FROM THE UNION

Thousands of South Africans are leaving the Union to settle permanently in Northern and Southern Rhodesia. That the Union is losing many fine families and their capital is bad enough but there is also an exodus of the capital of many persons who remain in the Union.

Amongst recent large investors in the Rhodesias are Mr. Paul Sauer, our Nationalist Minister of Transport; Mr. P. M. K. le Roux, the Nationalist M.P. for Victoria West, and Mr. G. P. Steyn, the Nationalist M.P. for Graaff-Reinet, who has bought land for his son. Mr. J. H. Moolman, Chairman of the Wool Council, and Mr. C. H. Visser, President of the Orange Free State Agricultural Union, have also invested in Southern Rhodesia and bought 50,000 morgen.

In his election message to South-West Africa, Mr. N. C. Havenga made the categorical statement that all was well with South Africa's financial and economic position. But these prominent leaders of the Nationalist Party do not support Mr. Havenga by investing their capital in their own country.

When the German people realised the consequences of the way they were being led in the Third German Reich, they invested huge fortunes in South American countries. Perhaps there is a moral in this for South Africa.

Is This The FREE State?

The Department of Education has recently circularised all managers and principals of subsidised mission schools in the Free State, notifying them that a bi-weekly school magazine for native children will be made available from October next.

It might reasonably be expected that the Department of Education would leave the question of the number of copies required to the discretion of the principals of the schools, but that is not the case.

(continued third column page 4)

OUR "COMMISSARS"

No. - 1 Mr. F. C. Erasmus

Commissar of Defence

Solidly-built Francois Christiaan Erasmus used to be the Chief Secretary of the Nationalist Party. From the way he behaves nowadays he evidently believes that he still occupies that position.

Erasmus is at present Minister of Defence and Minister of Posts and Telegraphs. Of his qualification for the latter position we pass no comment, but as for his qualifications for the important position of Minister of Defence, his own antics speak for themselves.

On assuming office, Erasmus gave no time in studying the fine history and proud traditions of the Union Defence Force — not he. The political secretary from Moorreesburg could not be bothered with such trifles. He plunged into the military world with as much "savoir faire" as a guest arriving at a garden party dressed in swimming trunks and tackies.

First to go was General Poole, shipped off to a relatively unimportant post in Germany. Then General Smuts was bowler-hatted without ceremony or politeness. Delighted that General Pierre van Ryneveld was due to retire, Erasmus looked round for a new C.G.S. and thought he had found the man in General Len Beyers. When Len Beyers was not willing to be Erasmus' puppet, his life was made so difficult that he could do nothing but resign. Erasmus' latest act of fact is his refusal to sit on a committee with representatives of the B.E.S.L. because the latter could be considered supporters of General Smuts.

Is it too much to expect our Minister of Defence to learn that an efficient Defence Force is a matter of national importance and interest and that the U.D.F. should never be a political plaything.

In redesigning the uniform of the U.D.F., Erasmus has really shown the great heights to which he can rise. He has struggled to

the pinnacle of success—and made the cadets look like drum major-ettes in a South American college band. It must afford Mr. Erasmus great satisfaction to know that the cadets are continually being mistaken as walking advertisements for theatrical companies or circuses.

It must not be thought, however, that Mr. Erasmus' interest in military affairs is new. When South Africa was fighting against Hitler's Nazis, he also featured in the news with statements of great importance! Here is one example of his manly interpretation of South Africa's war effort:

"Don't forget, however, that Afrikaners are being thrown upon the streets to-day for the sake of the Jews and the English . . ."

"The day of Retribution and of Awakening is at hand. Perhaps a nation has first to go through the crucible before it can see its resurrection. TO-DAY IT IS NOT ONLY THE WOMEN AND THE CHILDREN WHO SUFFER AS IN THE CONCENTRATION CAMPS, BUT IT IS THE WHOLE OF AFRIKANERDOM . . ."

—Adv. F. C. Erasmus, 22.7.40, "Die Burger."

Mr. Erasmus' concern for the soldiers appeared in 1943 when he opposed the Bill to grant the right to vote to the soldiers serving in North Africa. Mr. Erasmus declaimed this Bill will be remembered as the scandal of the Session.

Not content with opposing the soldier's right to vote, Mr. Erasmus made several unsuccessful applications to the court to have the soldiers' votes thrown out.

Perhaps Mr. Erasmus is finding the U.D.F. a useful means of proving his worthiness to the Broederbond which once refused him permission to join their exclusive ranks.

Mr. Erasmus' actions show that he considers himself better qualified in military science than those soldiers, sailors and airmen who have spent their lives in the service of South Africa.

Can South Africa afford such a Minister of Defence?

(continued from page 3)

Not only will every teacher be expected to subscribe personally, but they are instructed to do all in their power to collect a subscription from each child forthwith. Furthermore, principals were informed that inspectors will insist upon the periodical being used as supplementary reading in all classes and that a register be kept in which the names of the children who have subscribed will be recorded.

This magazine will be published by the Nasionale Boekhandel Bpk. which has the closest links with the Nationalist Party.

We do not doubt that a periodical of this type will be useful but we most seriously question the methods adopted to obtain a reading public. Is it right that the parents of native children should have to pay 6/- a year, which they can ill afford, for something they have not even seen? Is it proper that teachers be ordered to obtain the maximum number of subscriptions for what is virtually a commercial undertaking?

The pressure being put upon teachers and native children to support this publication reminds us of the carefully doctored school-books which the Kremlin orders for the schools in Russia and its satellite countries.

Post This VOW!

NEWS-LETTER,

P.O. Box 3835,

JOHANNESBURG.

Please send me the News-Letter regularly, for which I enclose £.....
(Subscription is voluntary; you can send anything from 1/- to £5 for a year's supply.)

Name

Address

English or Afrikaans

VERENIGDE PARTY, POSBUS 3838, JOHANNESBURG.

UITGEGEE DEUR MARAIS STEYN, L.V.

SUID-AFRIKA VOOR GROOT GEVARE

Die feit dat die Nasionale Party se meerderheid in die Unie-Parlement van sewe tot dertien opgestoot is ten gevolge van die verkiesing in Suidwes-Afrika sal die harte van talle Nasionalistes met vreugde vervul.

Maar die meeste Suid-Afrikaners, insluitende redelike Nasionalistes, het nou rede om bekommerd oor die toekoms van Suid-Afrika te voel.

Ons kan aanneem dat die welslae wat die Nasionalistes in Suidwes-Afrika behaal het, hulle sal aanspoor om hul negatiewe apartheid nog verder te bespoedig. Met tipiese roekeloosheid sal hulle 'n aantal wetgewende maatreëls deurvoer wat die kloof tussen die nie-blanke en die leierskap van die blanke steeds breër sal maak. En namate die kloof al groter word, sal hulle kragdadiger pogings moet aanwend om dit deur middel van dwang en onderdrukking te oorbrug. Mnr. Havenga sal hulpeloos staan en aanskou hoe die Hertzogtradisie onder die voete vertrap word.

Suid-Afrika Afgesonder en Sonder Vriende

Die toekoms vir sover dit die verhouding tussen die blanke en die nie-blanke rasse in hierdie land betref, is inderdaad duister.

Die welslae wat dr. Malan behaal het met sy uittarting van die wêreldmening en die V.V.O. tydens die verkiesing in Suidwes-Afrika sal hom dwing om al vinniger op die pad van algehele Suid-Afrikaanse isolasionisme voort te snel.

Kommentaar in die oorsese pers het reeds baie duidelik aan die lig gebring dat die vriendskap van die lande wat hulle nog altyd aan die kant van Suid-Afrika geskaar het, nou aan hewige druk onderwerp word. Dit lyk asof die dag al nader kom wanneer Suid-Afrika 'n alleenstaande, geïsoleerde en veragte klein republieke sal wees.

Maar ons glo nie daardie dag sal ooit aanbreek nie.

Die beleidsrigtings van die „Geuiwerde” Nasionale Party dra die kiem van vernietiging in hulself rond. Die gevolge van hul dwaasheid sal in talle Suid-Afrikaanse huise gevoel word voordat baie jare verstryk het. Duisende Suid-Afrikaners wat mislei is deur beroepe op negatiewe en onvrugbare emosionalisme sal weereens

terugkeer na die Verenigde Party—die enigste soliede rots waarop die toekoms van Suid-Afrika gebou kan word.

Intussen sal die Verenigde Party sorg dat hy gedurig slag gereed staan. Deur die arbeid en die toewyding van sy ondersteuners sal hy die dag al nader bring wanneer ware Suid-Afrikaanse vaderlandsliefde weereens die botoon in hierdie land sal voer.

STRYDOM AS NUWE VLEISVERSKAFFER WEET VAN VRAGTE BEESVLEIS

„Daar was nog nooit voorheen in Suid-Afrika 'n tekort aan beesvleis nie, en hoe kan daar nou 'n tekort wees as die getal beeste met twee miljoen vermeerder het . .

„Die aanvraag kan nie die oorsaak daarvan wees dat die slaghuise nie vleis het nie. Nee, die feit is dat daar nie vleis na die slaghuise kom nie, en dit is te wyte aan die beheerstelsel van die Regering, waaronder die boere onbillik behandel word. Ek sê weer dat ek hier nou te doen het met die stelling dat daar nie 'n tekort aan slagvee in die land is nie. Ons sensussifers toon dat oor die gemelde tydperk die beesstapel met twee miljoen vermeerder het. Ek sal ook my eie onderfinding in verband hiermee aan die Rand gee. Ek boer self met beeste, en ek het al die beesdistrikte in Transvaal deurgegaan. U kan dit van my aanneem, en die land kan dit van my aanneem, dat met weinige uitsondering het die getal beeste van die beesboere, klein en groot, in die laaste jare groter geword, en nie kleiner nie. Gaan na distrikte soos Zoutpansberg, Pietersburg, Potgietersrust, Waterberg, Pretoria en die hele Bosveld-deel, tot by Swaziland, en ek gee u die versekering dat, met weinige uitsonderings, die groot beesboere sowel as die klein beesboere in die posisie is dat hul veestapel vermeerder het, en nie verminder het nie. Daar is nie 'n tekort aan slagvee in die land nie, maar die tekort aan vleis wat daar is, is veroorsaak deur die lamledige vleisskema van die Regering.”

—Adv. J. G. Strydom, 8.2.48, Hansard.

Die „lamledige vleisskema” is nog steeds van krag! Dit skyn asof adv.

Strydom se Regering hoegenaamd geen verbetering daarin kon aanbring nie. Intendeel, die tekort is erger as ooit tevore. Die tyd dat adv. Strydom sy landbou-kollega op reis neem om hom die geweldige aantal beeste in alle dele van Suid-Afrika te gaan toon. Ons sal nie omgee as hulle die reis op onkoste van belastingbetalers onderneem nie!

Sauer het nog nie van Donges gehoor nie

In 'n artikel wat in Augustus 1950 in die „Liberal International” verskyn het, laat mnr. Paul Sauer hom as volg uit:

„Gemengde woonbuurtes moet afgeskaf word, met ruimskootse finansiële vergoeding, sodat ons stede en dorpe eens en vir altyd in blanke, kleurling- en natuurlike gebiede verdeel kan word . . .”

Dr. Donges het die Wetsontwerp insake Groepstreek deur die Parlement geloods, en diktatoriale magte oor die huise en grond van sekere mense vir homself toegeëien. Maar hy het 'n Verenigde Party-amendement wat voorsiening wou maak vir „ruimskootse finansiële vergoeding,” van die hand gewys. Maar dan — mnr. Sauer se verklaring is vir mense in die buiteland bedoel!

★ ONS KOMMISSARISSE ★

No. 1—Adv. F. C. ERASMUS

Gesette Francois Christiaan Erasmus was vroeër hoofsekretaris van die Nasionale Party. As ons moet oordeel na die manier waarop hy hom deesdae gedra, verkeer hy onder die indruk dat hy nog steeds daardie betrekking beklee.

Adv. Erasmus is op die oomblik Minister van Verdediging en Minister van Pos- en Telegraafwese. Oor sy bevoegdheid vir laasgenoemde amp het ons niks te sê nie, maar wat sy bevoegdheid vir die belangrike posisie van Minister van Verdediging betref — wel, sy manevales spreek boekdele!

Toe hy sy amp aanvaar het, het Erasmus geen tyd aan 'n studie van die voortrefflike geskiedenis en die trotse tradisies van die Unie-weermag bestee nie. Aikona! Die politieke sekretaris uit Moorreesburg kon hom nie met sulke onbenulligheidjies moegmaak nie. Hy het in die militêre wêreld ingedui met al die „savoir faire” van 'n gas wat in 'n swembroekie en strandskoene by 'n tuinparty opdaag.

Ervare Soldate Uitgeskop

Die eerste wat die wyk moes neem, was genl. Poole. Aan hierdie ervare generaal is 'n onbelangrike betrekkingie in Duitsland toegeken. Toe is genl. Smuts sonder enige omslagtigheid (of beleefdheid) in die pad gestee. Verheug oor die feit dat genl. Pierre van Ryneveld eersdaags sou aftree, het Erasmus naartoe begin soek na 'n nuwe Hoof van die Generale Staf. Hy het gemeen hy het die regte man gevind toe sy keuse op genl. Len Beyers geval het. Toe Len Beyers volstrek geweier het om Erasmus se speelbal te word, is die lewe vir hom so moeilik gemaak dat hy noodgedwonge moes bedank. Erasmus se jongste prestasie is sy weiering om saam met verteenwoordigers van die B.E.S.L. in 'n komitee te dien — omdat hy hierdie verteenwoordigers as ondersteuners van genl. Smuts beskou.

Is dit te veel om te verwag dat ons Minister van Verdediging

vroeër of later sal moet leer dat 'n doeltreffender Weermag van die allergrootste landsbelang is — en dat die Unie-weermag nie 'n politieke speelding moet word nie?

By die ontwerp van uniforms het Erasmus aangetoon tot watter hoogtes hy kan styg. Met kragtige inspanning het hy die hoogtepunt van sukses bereik: en daarin geslaag om ons kadette soos die „tamboerma-jooortjies” van 'n Suid-Amerikaanse kollege-blaasorkes te laat lyk. Vir adv. Erasmus is dit seker 'n bron van innige vreugde dat ons kadette gedurig aangesien word vir wandelende advertensies vir toneelgeselskappe of sirkusse.

Sy Oorlogsrekord

Ons lesers moet egter nie onder die indruk verkeer dat adv. Erasmus se belangstelling in militêre aangeleenthede skielik aangewakker is nie. Toe Suid-Afrika teen Hitler se Nazi's geveg het, het hy verklarings van groot belang gedoen! Hier is 'n voorbeeld van hoe manlik hy Suid-Afrika se oorlogspoging vertolk het:

„Moet egter nie vergeet dat Afrikaners vandag op straat gegooi word terwille van die Jode en Engelse nie. Die dag van vergelding en ontwaking is naby. Vandag is dit nie die vrou en die kind wat ly soos in die konsentrasiekampe nie, dit is die hele Afrikanerdom.’ Hy het 'n beroep gedoen op Afrikaners om die name van die vervolgers nêr te skryf.”

— „Die Burger” se verslag, 22.7.40.

Adv. Erasmus se besorgdheid oor die soldate het in 1943 pragtig aan die lig gekom, toe hy hewig te velde getrek het teen die wetsontwerp wat soldate in Noord-Afrika die reg sou gee om te stem. Adv. Erasmus het hierdie wetsontwerp as die „skandaal van die sitting” bestempel.

En — nie tevrede met sy teenkanting teen die soldate se reg om te stem nie — het adv. Erasmus 'n hele paar mislukte aansoeke in die hof gedoen om die stemme van soldate ongeldig verklaar te kry.

Vir adv. Erasmus is die Unie-weermag vandag miskien 'n nuttige middel om aan die Broederbond te bewys hoe waardevol hy (adv.

Erasmus) kan wees. Want die Broederbond het eenkeer geweier om adv. Erasmus is sy eksklusiewe geleedere op te neem.

Adv. Erasmus se optrede toon duidelik aan dat hy homself beter bevoegd op die gebied van die militêre wetenskap beskou as die soldate, matrose en vliegeniers wat hulle hele lewe aan die diens van Suid-Afrika gewy het.

Kan Suid-Afrika so 'n Minister van Verdediging bekostig!

Die Ou „Nasionale” Tegniek

Met min agting vir fatsaenlikheid in die openbare lewe, het die Nasionale Party se organiseerders in die jongste tyd die gewoonte aangekweek om die sprekers van die Verenigde Party leuenaars te noem as hulle self in die boekie gedryf word.

Maj. Piet van der Bijl het hierdie ondervinding in Suidwes-Afrika opgedoen. Die beskuldiging het gekom van mnr. P. W. Botha, L.V., Hoofsekretaris van die Nasionale Party.

Op Donderdag, 17 Augustus, het mnr. W. A. Maree, L.V. vir Newcastle, dieselfde taktiek probeer toepas op 'n vergadering op Grootfontein, in Suidwes-Afrika, wat deur dr. Louis Steenkamp, L.V., toegespreek is.

In sy toespraak het dr. Steenkamp die aanwesiges daaraan herinner dat dr. Malan op 1 Februarie 1927 ten gunste gestem het van 'n wysiging van 'n wetsontwerp wat bedoel was om die stemreg aan blanke vrouens te verleen. Die amendement was om die woord „blanke” uit die wetsontwerp te skrap. Met ander woorde, dr. Malan wou die stemreg aan alle vrouens gee — ongeag hul kleur.

Mnr. Maree het dr. Steenkamp se bewering in twyfel getrek, en het hom 'n leuenaar genoem. Dr. Steenkamp het toe die Hansard-verslag waarin dr. Malan se optrede aangeteken staan, aan mnr. Maree oorhandig. Die aanwesiges het daarop aangedring dat mnr. Maree die amendement, as ook die name van diegene wat ten gunste daarvan gestem het, aan hulle moes voorlees. Toe mnr. Maree by die naam „D. F. Malan” kom, het hy bleek geword en dr. Steenkamp om verskoning gevra. Hy het geen verdere vrae op daardie vergadering gestel nie.

Miskien sal mnr. Botha groot genoeë wees om mnr. Maree se voorbeeld te volg en maj. Van der Bijl om verskoning vra.

IS DIT DIT DIE „VRY” STAAT?

Die Departement van Onderwys het onlangs 'n omsendbrief aan die hoofde en prinsipale van gesubsidieerde sendingskole in die Vrystaat gestuur om hulle te verwittig dat 'n skooltydskrif vir natuurlekinders vanaf Oktober een maal elke veertien dae sal verskyn.

'n Redelike mens sou verwag dat die Departement van Onderwys die aantal eksemplare wat 'n besondere sendingskool nodig het, aan die diskresie van die skool hoof sou oorlaat — maar dit is nie die geval nie. Nie alleen word daar verwag dat iedere onderwyser persoonlik op die blad moet inteken nie, maar hulle word ook gelas om alles in hul vermoë te doen om iedere kind as intekenaar te werf. Daarbenewens is skoolhoofde in kennis gestel dat inspekteurs daarop sal aandring dat die tydskrif as aanvullende leesstof in alle klasse gebruik moet word, en dat hulle 'n register moet hou waarin die name van die kinders

wat ingeteken het, neergeskryf moet word.

Die tydskrif word gepubliseer deur die Nasionale Boekhandel Bpk., wat in die allernouste verband met die Nasionale Party staan.

Oor die nuttigheid van so 'n tydskrif val daar nie te redeneer nie, maar ons trek die metodes wat toegepas word om intekenaars te werf, baie sterk in twyfel. Is dit reg dat die ouers van natuurlekinders gedwing moet word om 6/- per jaar te betaal — wat hulle waarskynlik nie kan bekostig nie — vir iets wat hulle nog nie gesien het nie? Is dit reg dat onderwysers gelas moet word om 'n maksimum-aantal intekenaars te werf vir 'n blad wat feitlik 'n handelonderneming is?

Die druk wat op onderwysers en natuurlekinders uitgeoefen word om hierdie publikasie te steun, herinner ons aan die sorgvuldig gedokterde skoolboeke wat die Kremlin voorskryf vir skole in Rusland en sy satellietlande.

ROOI LIGTE . . .

Mnr. N. C. Havenga het ons gewaarsku dat daar 'n tekort aan kapitaal in die Unie is.

* * *

Die Reserwebank het aan die lig gebring dat die stroom kapitaal uit die buiteland feitlik opgedroog het.

* * *

Die Nasionale Ontwikkelingsgenootskap het gevra dat 'n poging aangewend moet word om die waarde van die nie-blankes se bydrae tot ons volkeinkomste te verhoog. Dit kan nie gedoen word onder negatiewe apartheid nie.

* * *

In 1949 het die aantal immigrante wat die Unie binnegekom het van 35,631 (in 1948) tot 14,780 gedaal. Gedurende die eerste ses maande van 1950 het 7,077 immigrante die Unie binnegekom, en 6,795 het Suid-Afrika virgoed verlaat. In Junie 1950 het Suid-Afrika 'n netto-verlies van 49 persone getoon. In Julie was die verlies 96.

* * *

Noord-Rhodesië het 3,058 immigrante gedurende die eerste 5 maande van 1950 verwelkom. Van hierdie getal het 1,575 uit die Unie gekom.

Depositos in die Posspaarbank het in 1949-50 met £4,540,731 verminder in vergelyking met die voorafgaande jaar.

* * *

Spaarbanksertifikate het in 1949-50 met £810,500 verminder.

* * *

Die waarde van die Unie-leningssertifikate wat in 1949-50 afgekoop is, was £1,261,262 meer as gedurende die voorafgaande jaar.

* * *

Mnr. N. C. Havenga wat die mense van Suid-Afrika 'n verlies van £100,000,000 op die hals gehaals het deur Suid-Afrika op die goudstandaard te hou nadat Groot-Brittanje dit verlaat het, het die arme loontrekkers van hierdie land aangemaan om spaarsamer te wees. Aan die koste van lewensonderhoud — wel, daaraan steur hy hom blybaar nie.

* * *

In 'n toespraak tot die Gesamentlike Raad van Blankes en Naturelle in Johannesburg, het prof. Gilman die volgende feite aan die lig gebring: 35 uit iedere 100 natuurle-babetjies wat gebore word, sterf in hul eerste jaar. Nog tien sterf voordat hulle drie jaar oud is. Die lewensverwagting van die gemiddelde naturel is tussen 35 en 37 jaar. Alles wat moontlik is, moet gedoen word om ondervoeding te stuit.

Waar is dr. Stals en sy skoolvoedingsekema?

DIE VLUG VAN KAPITAAL

Duisende Suid-Afrikaners verlaat die Unie om hulle permanent in Noord- en Suid-Rhodesië te gaan vestig. Dat die Unie talle voortrefflike gesinne en hul kapitaal hierdeur inboet, is al erg genoeg. Maar afgesien hiervan is daar ook 'n eksodus van die kapitaal van baie van die mense wat in die Unie agterbly.

Onder die persone wat onlangs groot bedrae in die Rhodesië belê het, is mnr. Paul Sauer, ons Nat. Minister van Vervoer; mnr. P. M. K. le Roux, die Nat. L.V. vir Victoria Wes, en mnr. G. P. Steyn, Nat. L.V. vir Graaff-Reinet, wat grond vir sy seun gekoop het. Mnr. J. H. Moolman, Voorsitter van die Wolraad, en mnr. C. H. Visser, Voorsitter van die Vrystaatse Landbou-unie, het ook geld in Suid-Rhodesië belê en 50,000 morg grond aangekoop.

In sy verkiesingsboodskap aan Suidwes-Afrika het mnr. N. C. Havenga onomwonde verklaar dat Suid-Afrika se finansiele en ekonomiese posisie niks te wense oorlaat nie. Maar hierdie vooraanstaande leiers van die Nasionale Party verleen geen steun aan mnr. Havenga deur geld in hul eie land te belê nie.

Toe die Duitse volk begin besef het wat die gevolge gaan wees van die leiding wat hulle in die Derde Duitse Ryk ontvang, het hulle geweldige bedrae in die Suid-Amerikaanse lande begin belê. Miskien lê daar hierin 'n sedeles vir Suid-Afrika opgesluit.

DIE VERKIESING IN SUIDWES-AFRIKA

Die verkiesing in Suidwes-Afrika het weereens bewys dat sonderlinge resultate soms uit ons kiesstelsel voortspruit.

Wat die verkiesing vir die wetgewende vergadering betref, het die Nasionale Party altesaam 12,349 stemme gekry, waarmee hulle 15 setels verower het. Met ander woorde, die Nasionale Party het een setel gekry vir iedere 823 stemme wat op die Party se kandidate uitgebring is. Altesaam is 10,033 mense het vir die Verenigde Party gestem, en hierdie Party het drie setels verower — een vir iedere 3,444 stemme.

Wat die Unie-parlement betref, is 12,434 stemme op die kandidate van die Nasionale Party uitgebring. Dié Party het ses setels verower, d.w.s. een vir iedere 2,072 stemme. Nie minder nie as 10,033 kiesers nie het vir die Verenigde Party gestem, maar hulle is glad nie in die Unie-parlement verteenwoordig nie.

Dit was 'n eksentrieke uitslag, en die interessantste aspek daarvan is dat die Nasionale Party se meerderheid in die Unie-parlement nou tot dertien opgeskuif is. Maar hulle verteenwoordig nog steeds 'n minderheid van die Suid-Afrikaanse bevolking. As setels in die Parlement toegeken word na verhouding van die aantal ondersteuners wat 'n party het, sou die Verenigde Party met minstens 15 setels voorloop.

Die uitslag het duidelik aangetoon dat in Suidwes-Afrika die merendeel van die Afrikaanssprekende kiesers ondersteuners van die Verenigde Party is. Daarenteen het 98 persent van die Duitsers in die gebied vir die Nasionale Party gestem, en hul stemme was so deeglik versprei dat dit in byna alle kiesafdelings die deurslag teen die Verenigde Party gegee het.

Die Verenigde Party in Suidwes-Afrika beskou die nael-skraap-nederlaag wat hy gely het bloot as 'n tydelike terugslag. Net soos die Verenigde Party in die Unie sal dit hom tot groter kraginspanning aanspoor om die beslissing by die eerste die beste geleentheid omver te werp.

'n Geriefliksheidshuwelik is Gereel

Die verkiesing in Suidwes-Afrika het die posisie van die Nasionale Party in die Volksraad aansienlik versterk. Miskien het die tyd nou vir mnr. Havenga en sy Afrikaner-party-volgelingen aangebreek om hul posisie te oorweeg. Mag ons hulle herinner aan die volgende toespraak wat deur dr. Malan af-gesteek is:

„Koalities is gevorm geword, en **VERSKILLE VAN BEGINSELS EN POLITIEKE IS ONDERDRUK OF GE-IGNOREER GEWORD.** Hoe nodig of wenslik dit ook al mag gewees het in oorlogstyd is daar geen twyfel aan dat in

vredestyd so 'n handelswyse **VERKEERD EN DEMORALISEREND** is. Dit beteken die gedurige handeldrywe in beginsels, en 'n verkragting van die gewete. Dit beteken dubbelhartigheid en **ONEERLIKHEID AAN DIE KANT VAN DIE POLITIEKE LEIERS** wat gedurig moet probeer om die mees verskillende elemente onder hul ondersteuners te bevredig. Dit beteken die verheffing van opportunisme tot die rang van staatsmanskap, en die onttroning van beginsel om plek te maak vir politieke karakterloosheid . . . Onder 'n koalisie (kan) geen enkele probleem op manlike manier aangepak of opgelos word nie . . . ”

—Dr. Malan, verslag in „Die Burger,” 1.11.1922.

DIE WET i.s. GROEPSTREKE

Gesinne se huise in Gevaar

Die meeste mense in Suid-Afrika —blankes sowel as nie-blankes— stem saam dat maatskaplike en residensiele skeiding in belang van alle seksies van die gemeenskap is. Maar dit beteken tog sekerlik nie dat 'n regering geregtig is om die eiendomsregte van individue oor die hoof te sien in sy pogings om sodanige skeiding te bewerkstellig nie.

Hier is 'n paar van die wrede bepalinge wat die Nasionale Party in die Groepstreke-wet ingevoeg het:

A.

Die Minister (in hierdie geval dr. Dönges) kan blanke en nie-blanke gesinne kragtens 'n proklamasie dwing om die huise wat hulle huur, te ontruim sonder dat dit vir hom nodig is om alternatiewe akkommodasie te verskaf. Met ander woorde, vrouens en kinders kan sonder genade op straat gegooi word.

B.

Wanneer 'n gebied tot 'n nie-blanke streek verklaar word, dan kan 'n blanke gesin wat 'n huis in so 'n streek besit, dit bewoon totdat die eienaar daarvan sterf. Die weduwee en kinders moet die huis dan aan 'n nie-blanke verkoop. In sulke omstandighede sal die waarde van die huis natuurlik daal tot die prys wat 'n nie-blanke kan betaal.

Talle ywerige loontrekkers koop 'n huis en betaal dan feitlik vir die res van hul lewe daaraan af, want hulle beskou dit as 'n soort versekering vir hul kinders. Hierdie sekuriteit kan nou vernietig word deur 'n streep van die Minister se pen, want **DIE MINISTER WEIER OM SKADEVERGOEDING TE BETAAL.**

C.

Inspekteurs, aangestel deur die Minister, kan op enige tydstip van die dag of die nag 'n private woning binnegaan — sonder 'n lasbrief.

D.

Die Wet gee die Minister absolute gesag oor alle persone en hul eiendom.

E.

Die onskendbaarheid van die Suid-Afrikaner se huis word heeltemal aan die genade van dr. Dönges oorgelaat.

News Letter

Issued by MARAIS STEYN, M.P., UNITED PARTY, BOX 3835, JOHANNESBURG

SMUTS
MEMORIAL
ISSUE

November 1950

He Believed In South Africa. Because

== He Had Faith in The People

TRIBUTE BY THE HONOURABLE J. G. N. STRAUSS, K.C., M.P.

IN THIS HOUR OF THE NATION'S SORROW my own grief is almost too deep for words. I mourn the passing of a great and loyal friend, an eminent scientist and philosopher and a famous soldier.

But it is not of the statesman, philosopher, scientist and soldier that I want to speak. In the coming days and years much will be said and written about General Smuts under these headings, and the many brilliant facets of a great mind and character will be fully discussed. But I can think and speak of him only as General Smuts the man. Twenty-seven years ago I became his private secretary, and ever since served under him in a number of capacities and remained close to him and learned to know and love him.

"He was a man of love. His great love of life and mankind found expression in many ways but his greatest love was always his fatherland, South Africa. Its mountains, veld, coasts — all the forms of life it supports; he loved them all.

"But most of all he loved its people. He believed in South Africa, because he had faith in the people of South Africa. He made it his life's work to guide them along that path which, he felt, could bring them to unity and the greatness which to him was their destiny.

continued on page 2

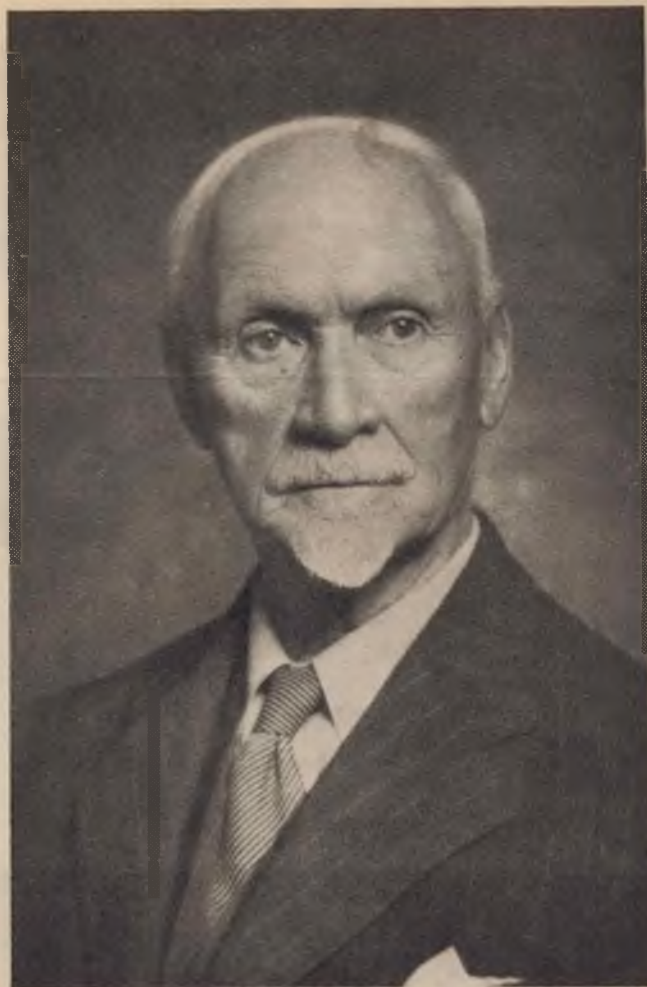

Photo: de Vries

**With his passing a light has gone out in the world
of free men.**

"It is fitting that he died serving the people of this, his land, according to the lights that God gave him. He could not have wished it otherwise.

His love for his fellow-man transcended the borders of his fatherland. Three times he had to take up arms to fight for his faith. He was relentless in opposing those things which he saw to be evil, yet in his heart he was a man of peace.

"History may well recall that his greatest claim to immortality is

the work he did to establish the machinery of peace in a troubled world — the work he did to teach the nations to think as brothers who have a common task to achieve — the happiness of man.

"His mind was busy with great things; his heart had room for the small beauties of life — flowers and simple grasses, sunset on Table Mountain, the laughter of little children — these things were the intimate joys of his life.

"And so I think of him — the man who loved his people and all

mankind, the devoted husband and father, the smiling grandfather, the steadfast and loyal friend, the climber of mountains, and the wanderer across the veld — the man who was never bitter, because he saw greater strength in the healing forces of forgiving than in the corrosive effects of hatred.

"General Smuts is not dead. We rejoice to know that in his works and through his thoughts and ideals he lives on. In the hearts of his people his memory will never fade."

The Great Guerilla Leader of the Anglo-Boer War.

= = = The World Pays Tribute = = =

HIS MAJESTY THE KING:

"IN PEACE or in war his counsel and his friendship were of inestimable value both to my father and myself. While the force of his intellect has enriched the wisdom of the whole human race."

*

MR. C. R. ATTLEE, Prime Minister, Great Britain:

"THE WORLD will mourn him, for he was not only a devoted lover of his own country and a friend of inestimable value to Britain and the Commonwealth, but in his large heart there was a place for all humanity. His great contribution to the United Nations is but one example of his breadth of view and world statesmanship. He had the true simplicity of heart that everywhere marks great men for what they are, and with his passing a light has gone out in the world of freemen."

*

MR. WINSTON CHURCHILL:

"THE DEPARTURE of this great spirit leaves all the world the poorer. His memory will long be cherished in many lands besides his own."

*

THE EIGHTH ARMY, London:

"EIGHT ARMY greets and salutes a grand warrior and fellow comrade on his last journey."

PRESIDENT TRUMAN:

"A TRULY GREAT LEADER has passed from the world. He has a firm place in history as a philosopher, soldier and statesman. We in the United States join with the Government and people of the Union of South Africa in mourning his loss."

*

REV. J. REYNECKE:

"I RECALL THE DAY when I officiated at the funeral of a poor and forgotten Oudstryder. It was attended by a small handful of people who had come to show their last respects to an old father of 93 years. But among them was the man to whose memory we are to-day paying homage. He was the Prime Minister of the Union of South Africa. He had time to spare for one who had been forgotten by the world."

*

DR. MALAN:

"BOTH IN THE PUBLIC LIFE of our own country and in the wider field of international relations his departure will leave an emptiness which it will not be possible to fill. . . . He shared the armed resistance against the conquest of the two South African republics. He took a prominent part in the founding, seven years afterwards, of the new unified South African State."

General Smuts with his leader, General Botha, during World War I.

*

MR. TRYGVE LIE, Secretary General, United Nations:

"HE WAS DEEPLY DEVOTED to the cause of world organisation and the road to lasting peace."

*

MR. WELLINGTON KOO, Chinese Ambassador:

"HIS PASSING away is a distinct loss to the cause of peace, freedom and democracy."

*

QUEEN JULIANA & PRINCE BERNHARD OF HOLLAND:

"NIET ALLEEN zijn eigen land, doch de gehele wereld lijdt door zijn heengaan een zwaar verlies."

*

HORACIO WALKER, Minister of External Affairs, Santiago de Chile:

"IN THE NAME OF His Excellency the President of the Republic and my own, I express . . . profound condolences . . . death of the eminent patriot and brilliant statesman. Genl. Jan Christian Smuts."

*

MR. JAWAHARLAL NEHRU, Prime Minister of India:

"HIS VERSATILITY of mind and long career of public activity as statesman and soldier had won him unique distinction, and whatever our political differences might have been we in India mourn with you the passing of an outstanding personality of our times."

*

MR. DEAN ACHESON, Secretary of State, U.S.A.:

"A GREAT SOLDIER, statesman, citizen . . . a tragic loss to all. General

The Field-Marshal in earnest conversation with his comrades of the Anglo-Boer War.

Smuts has stood out through the long years of world unrest as a steady, courageous and inspired leader. The troubled spirits of men had become accustomed to a moment's peace, a clearer vision, a new courage from his actions and his wisdom."

*

SOUTH AFRICAN INDIAN ORGANISATION:

"HIS INESTIMABLE SERVICES to South Africa and his contribution to international affairs made him a statesman of world repute . . . he had done a great deal to bring about mutual understanding between nations and nations and peoples and peoples. The Indian people of South Africa will remember him as one who, while endeavouring to maintain white supremacy, did not hesitate to recognise the justice of the cause of the non-European peoples of South Africa."

*

COLOURED PEOPLES CONGRESS, Johannesburg:

"ON BEHALF of the Coloured people of the North . . . deepest sympathy. For us now life will not be easy . . ."

*

S.A. AKADEMIE VIR WETENSKAP EN KUNS:

„DIE RAAD van die S.A. Akademie wens sy innige medelye en diepste meegevoel te betuig met 'n groot verlies. Saam met die S.A. volk en die wêreld ween die kleinere kring van 'n Akademie oor die heengaan van 'n groot lewe. Mag sy lewe en werk nie slegs 'n nagedagtenis wees nie."

*

G. Z. SALLIE, President, Transvaal Cape Malay Association:

"GENERAL SMUTS' death has not only robbed us of a great champion, but made the world poorer."

*

CHRISTS COLLEGE, Cambridge:

"THE COLLEGE has lost its most distinguished living member."

*

DR. CHAIM WEIZMANN, President of Israel:

"A GREAT LOSS to us and humanity. The Jewish world . . . will forever cherish his memory as a great man and great friend who always stood by us as a rock."

*

VISCOUNT ALEXANDER, Governor-General of Canada:

"EVERY CANADIAN will share with you feelings of sorrow and loss in the death of a great man. I will always remember his visits to my headquarters during the war, when his presence gave inspiration to us all."

*

GENERAL MOLYNEUX:

"LET OTHERS SPEAK to you of General Smuts' great gifts, his mighty intellect, his eloquence, his fame as a soldier and a statesman. I wish to speak . . . as I have known him, as a simple, God-fearing man whose efforts and whose life have been spent in the service of his fellow-men."

MR. N. C. HAYENGA:

"ON MY GREAT OPPONENT'S GRAVE I place a wreath of friendship which he could not always understand, a wreath which pleads for forgiveness if I perhaps failed in the struggle, and a wreath of hope that neither our co-operation or our opposition was completely in vain for South Africa."

*

CHIEF RABBI RABINOWITZ:

"WE MOURN GENERAL SMUTS as South Africans, as Jews and as citizens of the world. As South Africans we think . . . of his untiring labours to unify Briton and Boer into a united South African nation. As Jews we think of his lifelong championship of the Zionist cause . . . As citizens of the world we mourn the passing of one of the most illustrious figures of contemporary times."

M. MAURICE SCHUMANN, France:

"FRANCE HAS LOST a great friend . . . I shall never forget his faith in Free France."

*

EINAR GERHARDSEN, Prime Minister of Norway:

"ON BEHALF of the Government and people of Norway . . . deepest sympathy . . . on the death of the illustrious statesman, Field-Marshal Jan Christian Smuts."

*

FRANS VAN CAUWELAERT, Chairman, Belgian House of Parliament:

"ON BEHALF of the Belgian House of Representatives I convey deep homage to the great statesman, bold soldier and deep thinker, who was always a great friend of Belgium and defender of small nations."

"For 53 years they had been man and wife. He was 17 and she was 16 at their first meeting. Ever since those early days in Stellenbosch, when they had walked sedately side by side under the oak trees up the street to the college, "Isie" Krige was the only person with whom Jan Smuts could relax completely. Throughout his life he discussed all his difficulties with her and she gave him sage advice. They had no secrets from each other."

"EVENING POST" September 15, 1950

MR. G. J. GOLDING, President, Coloured People's National Union:

"IN THE HOMES of the Coloured people of South Africa the death of General Smuts will be deeply and sincerely mourned. Each and every Coloured person . . . feels a deep personal loss in the passing of South Africa's most illustrious son."

*

GENERAL DE GAULLE, Paris:

"I ASK you to accept my profound sympathy in the grief which has struck South Africa in the death of Field-Marshal Smuts, great servant of his country and great soldier of liberty."

*

MARSHAL OF THE R.A.F., SIR JOHN C. SLESSOR:

"HE WAS a great and farseeing protagonist of air power in the Second War. Everyone in the Commonwealth . . . will be mourning his loss, but none more than the officers and men of the Royal Air Force."

DR. MOROKA, President-General, African National Congress:

"HIS PASSING will be regretted by all African nationals irrespective of the political opinion they may hold."

*

MR. J. LALKHEN, Chairman, Moslem Board of Deputies:

"THE DEATH of General Smuts is a great loss to us as he was always a staunch friend of the Moslem community."

*

MR. LOUIS ST. LAURENT, Prime Minister of Canada:

"HIS SERVICE to his country, to the Commonwealth, and to the world are long to be remembered in Canada."

*

VICE - ADMIRAL SIR HERBERT PACKER:

"ALL RANKS and ratings of the Royal Navy . . . remember him as a great South African and staunch brother-in-arms."

MRS. PANDIT, Indian Ambassador to Washington:

"GENERAL SMUTS' abiding contribution to world peace lies in the beautiful and poignant words of the preamble to the United Nations Charter, of which he was the principal architect."

*

KING PAUL OF GREECE:

"WE SHALL never forget that in good and bad days the General has been our staunchest friend."

*

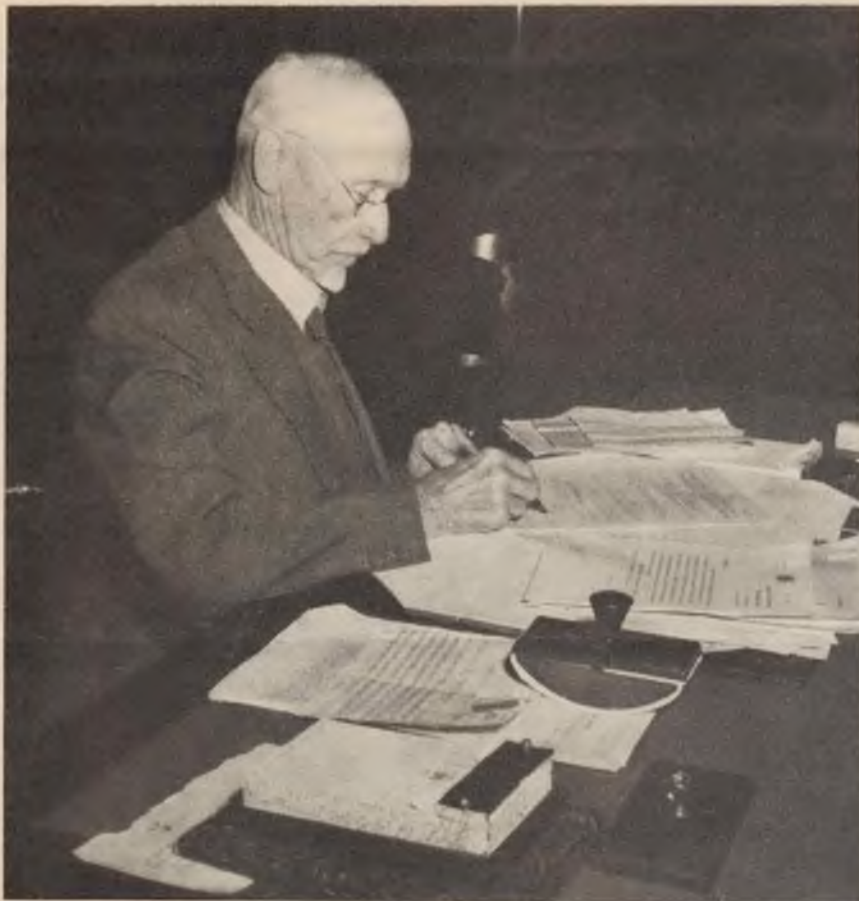
MR. SIDNEY HOLLAND, Prime Minister of New Zealand:

"GENERAL SMUTS was a true friend of the Commonwealth. For half a century he continued to apply in ever-increasing measure and in an ever-widening sphere, a wise tolerance and far-sightedness that won him a world reputation for statesmanship."

South Africa's most fruitful period. Left to right: General Smuts, Mrs. Hertzog, Mrs. Smuts and General Hertzog.

The Sayings Of A Great South African

The Statesman at his desk. General Smuts as Prime Minister during World War II.

THAT individual possesses the greatest culture who has through association with nature and the individual and collective life of past and present humanity learnt to think deepest, feel most, and see farthest.

Writing in Christ College Magazine, while a student at Cambridge.

NEITHER divine nor human principles can tolerate slavery. The darkness of the Middle Ages was identically the same thing as slavery. Slaves to the will of the Pontiff, men were equally enslaved by the dictum of Aristotle.

June 1889 — Writing in "Het Zuid-Afrikaansch Tydschrift."

THE result of the experiment of a society in which the white man

has assumed the position of the aristocratic overseer will depend on the justice and self-restraint of the superior majority.

1895 — Writing in the "Cape Times."

WHAT we need is not merely materialistic compromise of conflicting interests, but a great South African nationality pervaded by a national sentiment.

1895 — Lecture at Kimberley.

THIS was not the land he lived in, nor was it the land he lived upon. It was his own land and it was the aim of Afrikanerism in this country to work and work on, till every man in South Africa, from whatever part of the world he came, from whatever nationality he

sprang, should call South Africa his land.

1904 — Toast: "The Land We Live In," at a Caledonian dinner.

WHEN we are young and inexperienced we think that intellect solves world problems, but as we get older we see that, while intellect does much it is really the spirit of union, of friendship, of comradeship among men, that forms the strongest impelling force. If we wish to solve our problems, let us avail ourselves of this tremendous feeling of South African patriotism and South African comradeship and the sooner the better.

June 23, 1908 — Motion for "Closer Union" in the Transvaal's first Parliament.

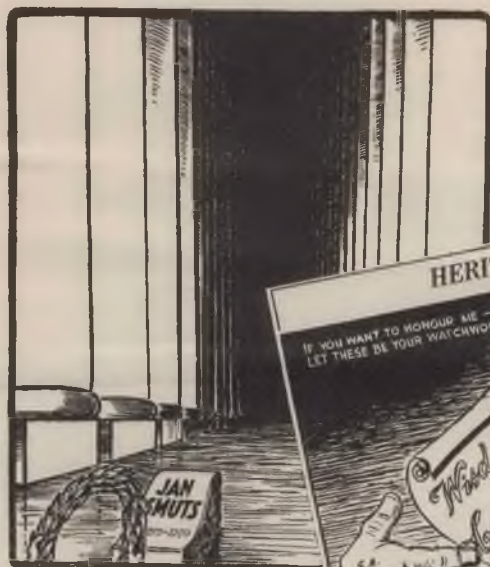
FAR too much stress has been laid in the past on instruments of government. People are inclined to forget that the world is growing more democratic and that public opinion and the forces finding expression in public opinion are going to be far more powerful than they have been in the past. When you build up a common patriotism and a common ideal, the instrument of government will not be a thing that matters so much as the spirit which actuates the whole.

May 15, 1917 — Speech at banquet given to General Smuts in London by the House of Commons and House of Lords.

WHAT I feel in regard to all empires of the past . . . is that the effort has always been towards forming one nation. All the empires we have known in the past and that exist to-day are founded on the idea of assimilation, of trying to force human material into one mould. Your whole idea and basis is entirely different. You do not want to standardise the nations . . . You want them to develop freely on the principles of self-government, and therefore your whole idea is different from everything that has ever existed before. That is the fundamental fact we have to bear in mind — that this . . . Commonwealth of Nations does not stand for standardisation or denationalisation, but for the fuller, richer, and more various life of all the nations comprised in it.

May 15, 1917 — Speech at banquet given to General Smuts in London by House of Commons and House of Lords.

WE know that we have tremendous problems to contend with. We know we have tremendous tasks before us, and in dealing with these problems and in trying to fulfil these tasks one

Shilling in the "Cape Times."

Honiball in "Die Burger."

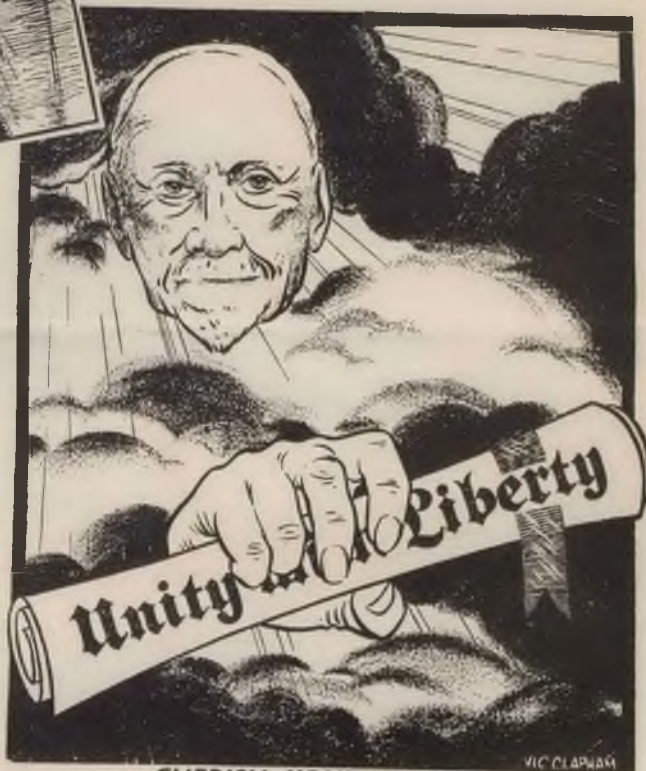

Leyden in the Natal "Daily News."

His Monument

Ivanoff in "Die Vaderland."

CHERISH YOUR LEGACY!

Vic Clapham in the "Forum."

Robin in the "Natal Mercury."

Rufus in "Dagbreek."

generation of South Africans after another will brace its nerves and strengthen its intellect and broaden its mind and character. Although these difficulties may seem to us, and indeed are, grave perils to our future, I trust that in the long run these difficulties may prove a blessing in disguise and may prove to have afforded the training-school for a large-minded, broad-minded, magnanimous race, capable not only of welding together different racial elements into a new and richer national type, but capable of dealing as no other white race in history has ever dealt with the questions of relations between black and white . . .

May 22, 1917 — Speech at dinner given in his honour at Savoy Hotel, London, by Lord Selbourne.

WE want to create a blend out of the various nationalities and create a new South African nation out of our allied racial stock, and if we succeed in doing that we shall achieve a nationality embracing and harmonising our various traits and blending them into a richer national type than could otherwise have been achieved. The ideal of national unity means a continuous effort towards better relations, towards mutual respect and forbearance, towards co-operation, and that breadth of view and character which will be the most potent instrument for dealing with our problems.

May 22, 1917 — Speech as Member of the Imperial War Cabinet.

WE must fill our daily lives with the spirit of joy and delight. We must carry this spirit into our daily lives and tasks. We must perform our work not grudgingly and as a burden imposed on us, but in a spirit of cheerfulness, goodwill and delight in it. Not only on the mountain summits of life, not only on the heights of success and achievement, but down in the deep valleys of drudgery, of anxiety and defeat, we must cultivate this great spirit of joyous freedom and uplift of the soul. We must practice the religion of the mountain down in the valleys also.

May 1923 — Speech at unveiling of Mountain Club War Memorial on the summit of Table Mountain.

WE in South Africa are the fly on the wheel. We are linked up with this world which is reeling and rocking on its foundations. In the next few years we may be tested as never before, and we shall be wise now to secure a strong united government to fight against the dangers which lie ahead. I believe that, quite apart from the economic position in South Africa itself, the economic position of the world is such that we must secure a strong united government.

March 1933 — Address to a mass meeting in Cape Town.

DICTATORSHIP can only be tolerated as a temporary expedient, and can never be a permanent substitute for free self-government. Freedom is the most ineradicable craving of human nature. Without it peace, contentment and happiness, even manhood itself, are not possible . . . "Happiness is freedom and freedom is courage." . . . That is the fundamental equation of all politics and all human government and any system which ignores it is built on sand.

October 17, 1934 — Speech as Rector of St. Andrew's University.

The young student at Cambridge University . . . Jan Christian Smuts, 1892.

I HAVE sampled the world and human nature at many points, and I have learnt that it takes all sorts to make a world. But through it all my conviction has only deepened that there is nothing in the nature of things that is alien to us. There is no malign fatalism which makes fools of us in the dark striving towards the good. On the contrary what is highest in us is deepest in the nature of things, and as virtue is its own reward, so life carries its own sanctions and the guarantee of its own highest fulfilment and perfections. That is my ultimate Credo: and it is not founded on hearsay, but on my firsthand experience in that cross-section of the world which I have lived through. But my final convictions are not inductions from experience, but insights into it. I remain at heart an optimist. In the events of our times I see much ground for anxiety, but none for real pessimism.

October 17, 1934 — Speech as Rector of St. Andrew's University.

IN the twilight of to-day I see on that horizon — not the Man of Moscow, not the Man of Munchen, not the Man of Rome, but the Man of Galilee. I see

Him going round the villages and districts, teaching, spreading His message of the new kingdom, healing the sick and the suffering. And His message is: Cherish in love your fellow man, irrespective of race or language; cherish and keep the divine idea in your heart as your highest good.

March 25, 1942 — Speech at Hervormde Kerk, Centenary Celebrations, Potchefstroom.

KNOWING the dangers we have to face, the stresses and strains imposed on us, nothing has been more remarkable than the cohesion of this vast structure under the hardest hammer-blows of fate. We have suffered, we are poorer, we shall be poorer still.

In the fourth year of war there may be moments of disappointment, of fatigue, even a sense of frustration, but we stand unshaken by the storms and setbacks. War, the horror we still call war, is something different to what passed under that name before . . . Glory has not departed from this land . . . I speak of the inward glory, that splendour of spirit, which has shone over this land from the soul of the people . . . it is a beacon light to the oppressed and downtrodden peoples in this new martyrdom of man.

This is the glory — to have stood in the breach and to have kept the way open to man's vast future . . . this is the glory of the spirit which sees and knows no loss or defeat, but increasingly nerves, nourishes and sustains the will to final victory . . .

Look at the wonderful resurgence of the brave little nations of Western Europe, whom no adversity, no defeat, dangers or chains can hold down . . . No, the spirit of man is neither dead nor decadent. It will never bend the knee before the new slavery.

Hitler has tried to kill this spirit . . . he has trampled underfoot the great faith which has nourished the Western nations and made it the proudest achievement of man . . . he has stamped on human virtues which we had learned to cultivate under the symbol of the Cross. He has trampled on the spirit of liberty which has become the political creed of the modern world.

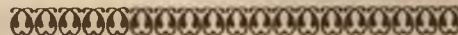
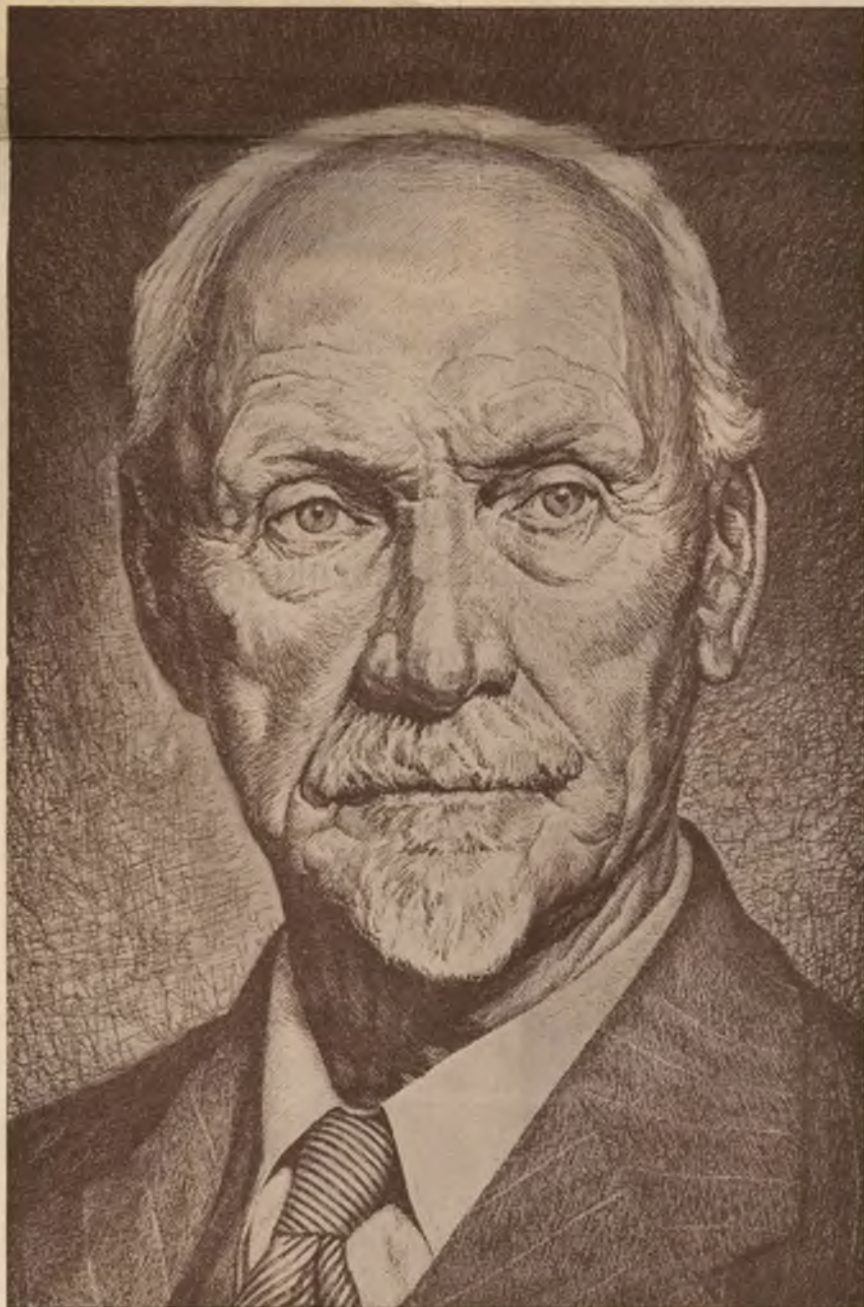
Address in Britain to both Houses of Parliament during World War II.

WITHOUT feeding on illusions, without nursing the impossible, there is yet much in the common life of the people which can be remedied . . . health, housing, education, provision against avoidable insecurities — all these simple goods and much more can be provided for all, and thus a common higher level of life can be achieved for all . . . with honesty and sincerity on our part it is possible to make basic reforms both for national and international life which will give mankind a new chance of survival and progress.

1950 — Extract from speech.

"May God grant that his great soul finds the rest he so richly deserves" — J. G. N. Strauss

Miniature. Actual size 7" x 10½" deep plate-sunk on quality paper.

Commissioned by the United Party in response to widespread requests in South Africa and overseas for an appropriate memento . . . reproduction of

**Magnificent Memorial
ETCHING
of
GENERAL SMUTS**

by the well-known artist, Mr. C. E. McCormac

THIS beautiful print, plate-sunk in etching style is 7 inches wide and 10½ inches deep, and is reproduced on high quality paper measuring 11 x 17 inches. It is available, including stout card packing and postage, at the exceptionally low price of

5/-

Profits to Smuts' Memorial Fund

While deliveries cannot be effected until after 5th December, 1950, this announcement is made now to enable early bookings to be made by the many supporters who have written to the United Party requesting some tangible memento.

Cut here

ORDER FORM

Division of Information, United Party, Box 3835, Johannesburg. Enclosed find postal-order/money-order/cheque for five shillings. Please forward reproduction in etching-style of portrait of General Smuts by C. E. McCormac.

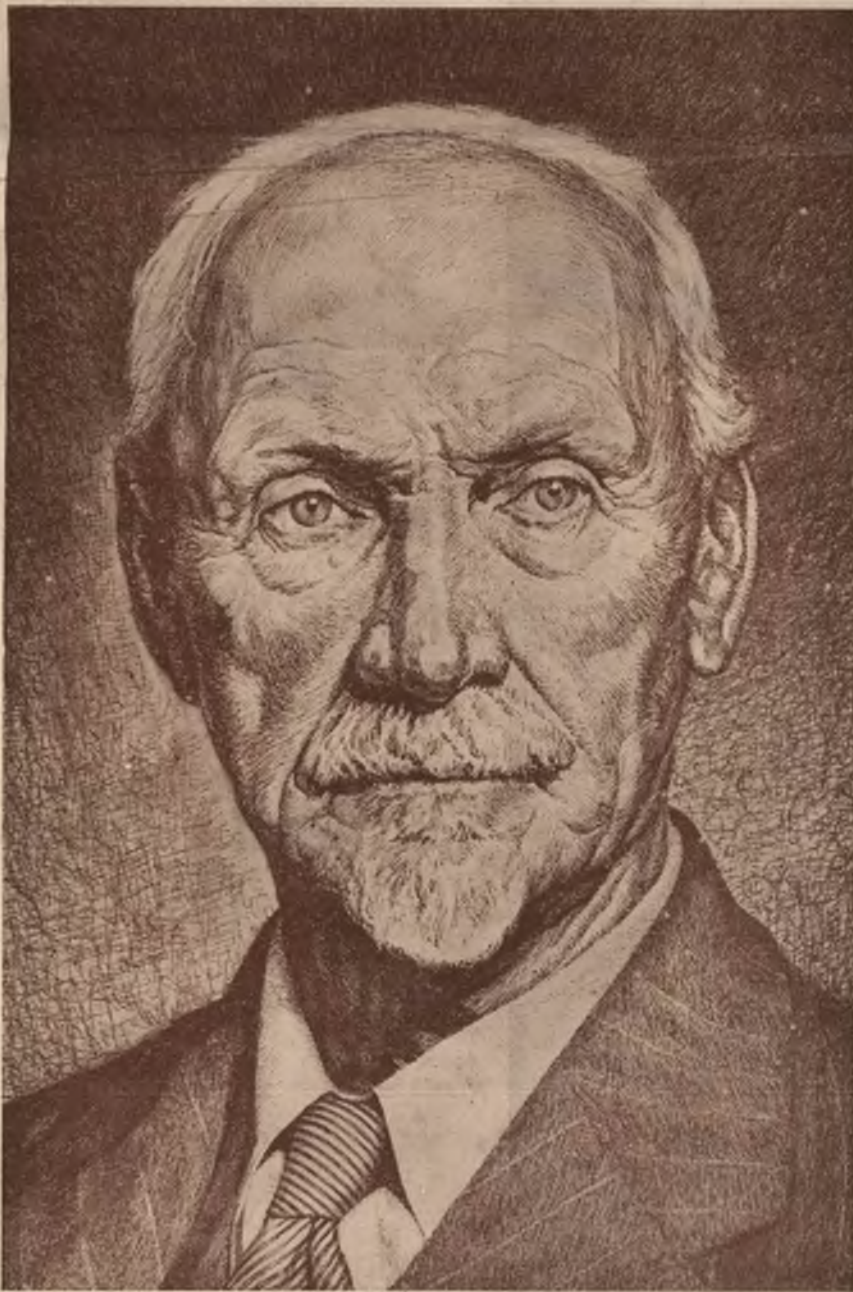
NAME.....

ADDRESS.....

.....

.....

Miniatuur. Werklike grootte 7" x 10½" met 'n diep blokinlating op papier van goeie gehalte.

Bestel deur die Verenigde Party as gevolg van versoeke uit alle dele van Suid-Afrika en die Buiteland vir 'n geskikte memento . . . 'n reproduksie van

Hierdie Pragtige Aandenking

aan

GENERAAL SMUTS

deur die bekende kunstenaar, mnr. C. E. McCormac.

HIERDIE pragtige ets, is 7 duim breed en 10½ duim lank, met 'n blokinlating van 17 x 11 duim op papier van 'n uitstekende gehalte. Dit is beskikbaar, met inbegrip van deeglike kartonverpakking en posgeld teen die besonderse redelike prys van

5/-

Alle winste ten behoeve van die Smuts Gedenkfonds.

Terwyl aflewering nie voor 5 Desember kan geskied nie, word hierdie aankondiging egter vroegtydig gedoen om die ondersteuners wat die Verenigde Party genader het vir een of ander aandenking in staat te stel om hul bestellings vroeg te plaas.

Sny hier af

BESTELVORM

Afdeling Inligting, Verenigde Party, Posbus 3835, Johannesburg. Ek sluit in poswissel/geldwissel/tjek vir vyf sjielings. Stuur asseblief afdruk van ets van portret van Generaal Smuts deur C. E. McCormac.

NAAM.....

ADRES.....

.....

.....

Nuusbrief

Uitgegee deur MARAIS STEYN, L.V., Verenigde Party, Bus 3835, Johannesburg

SMUTS
HERDENKINGS
UITGAWE

November 1950

Hy Het Geglo In Suid-Afrika, Want

Hy Het Vertroue In Die Volk Gehad

HULDEBLYKE DEUR DIE EDELAGBARE J. G. N. STRAUSS, K.C., L.V.

IN HIERDIE UUR VAN 'N VOLK SE LEED, is my eie verdriet byna te diep vir woorde. Ons beween die heengaan van 'n groot en lojale vriend, 'n vooraanstaande wetenskaplike en filosoof, en 'n beroemde soldaat. Maar dis nie oor die staatsman, die filosoof, die wetenskaplike en die soldaat wat ek wil praat nie. In die dae wat voorlê, sal veel oor genl. Smuts se begaafdheid op hierdie besondere gebiede gesê en geskryf word, en die talle skitterende fasette van sy groot gees en karakter sal volledig bespreek word. Maar alleen as genl. Smuts, die man, kan ek aan hom dink, en van hom praat. Sewe-en-twintig jaar gelede het ek sy sekretaris geword, en sedertdien het ek in talle verskillende hoedanighede onder hom gedien. Ek het naby aan hom gebly, en ek het geleer om hom te ken en te bemin.

„Hy was 'n man van liefde. Sy groot liefde vir die lewe en die mens het op talle maniere uiting gevind, maar sy grootste liefde was altyd sy vaderland, Suid-Afrika. Ons berge, ons veld en ons kuste, ja, al die lewensvorme in ons land is deur hierdie man bemin.

„Maar die meeste van alles in sy land het hy sy volk bemin. Hy het vertroue in die volk van Suid-Afrika gehad. Hy het hom dit as lewensdoel gestel om hul voet te plaas op die pad wat hulle uiteindelik, volgens sy mening, na eenheid sou lei — en na die grootsheid wat hul bestemming is.

vervolg op bladsy 2

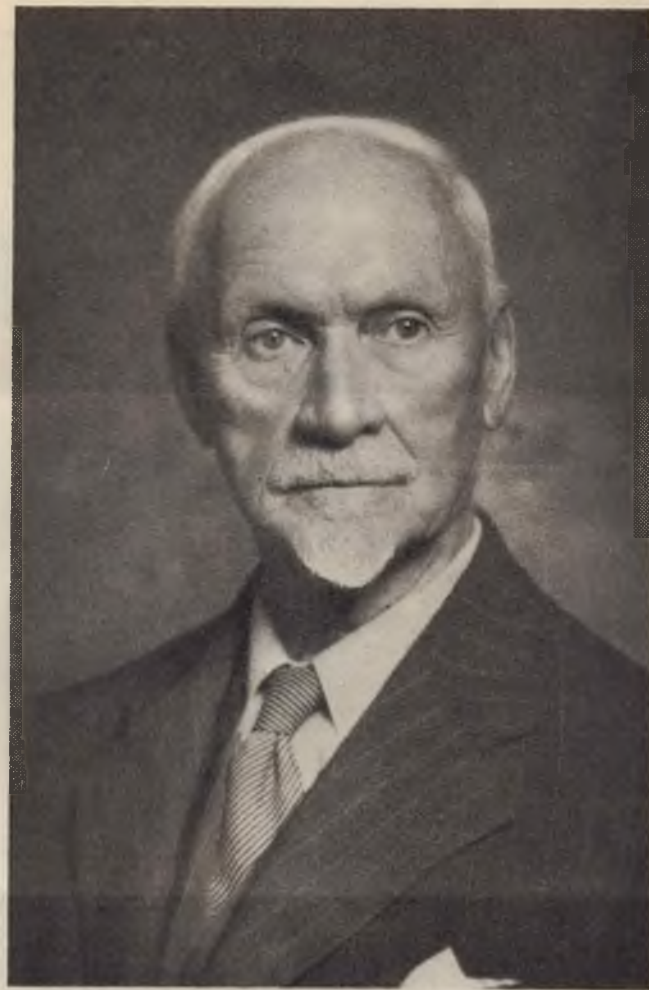

Foto: de Vries

Deur sy heengaan is 'n lig uitgedoof in die wêreld van vrye mense.

„Dit is passend dat hy gesterf het in die diens van sy volk en sy land, volgens die lig wat hy van God ontvang het. Hy sou dit nie anders verlang het nie.

„Sy liefde vir sy medemens het die grense van sy vaderland oorskry. Daar was tye toe hy die wapen moes opneem om vir sy geloofsoortuigings te veg. Hy was 'n meedoënlose teenstander van die dinge wat hy as ewels beskou het, maar in sy hart was hy 'n man van vrede. In die geskiedenis sal bes moontlik geboekstaaf word dat sy grootste aanspraak op onsterflikheid die werk was wat hy gedoen het

om die masjinerie van vrede in 'n ontwrigte wêreld tot stand te bring . . . die werk wat hy gedoen het om die volke van die wêreld te laat dink soos broers wat 'n gemeenskaplike taak het — nl. om die geluk van die mensdom te versek.

„Sy gees was gedurig besig met groot dinge. Maar in sy hart was daar plek vir die klein skoonhede van die lewe — die blomme en eenvoudige grassoorte op Tafelberg, die gelag van klein kindertjies . . . hierdie dinge was die intieme vreugde van sy lewe.

„So dink ek dus aan hom . . . die man wat sy volk en die hele mensdom bemin het, die toegewyde eggenoot en vader, die glimlaggende oupa, die standvastige en getroue vriend, die bergklimmer en die wandelaar oor die velde van ons land; die man wat nooit met bitterheid vervul geraak het nie omdat hy groter sterkte gevind het in die helende mag van vergifnis as in die kanker van haat.

„Genl. Smuts is nie dood nie. Ons verheug ons in die feit dat hy sal voortleef deur sy gedagtes en ideale. In die hart van sy volk sal sy nagedagtenis nooit vervaag nie.”

Die Vermaarde Guerilla Leier van die Tweede Vryheidsoorlog.

= = = Die Wêreld Bring Hulde = = =

SY MAJESTEIT DIE KONING:

„IN VREDES- of oorlogstyd was sy raad en sy vriendskap van onberekenbare waarde vir sowel my vader as vir my, en die krag van sy intellek het die wysheid van die hele menslike ras verryk.”

*

MNR. C. R. ATLEE, Eerste Minister van Groot-Brittanje:

„DIE wêreld sal oor hom rou, want hy was nie alleen 'n toegewyde liefhebber van sy eie land en 'n vriend van onskatbare waarde vir Brittanje en die Statebond nie, maar in sy groot hart was daar plek vir die hele mensdom. Sy groot hydrae tot die Verenigde Volke is maar net een voorbeeld van sy breë sienswyse en wêreldstaatsmanskap. Hy het daardie ware eenvoud van hart gehad wat groot manne deur al die eeue heen gekenmerk het, en met sy heengaan is 'n lig in die wêreld van vrye mense uitgedoof.”

*

MNR. WINSTON CHURCHILL:

„DIE HEENGAAN van hierdie groot gees het die wêreld armer gemaak. In baie lande behalwe sy eie sal hy lank in die herinnering bly voortleef.”

DIE AGSTE LEER, Londen:

„DIE Agste Leer groot en salueer 'n groot stryder en kameraad op sy laaste reis.”

PRESIDENT TRUMAN:

„'N WAARLIK GROOT LEIER is heengegaan. As filosoof, soldaat en staatsman het hy 'n onaantasbare plek in die geskiedenis van die wêreld verwerf. Ons in die Verenigde State verenig ons met die Regering en die volk van Suid-Afrika, en beween sy heengaan.”

*

DS. J. REYNEKE:

„EK HERINNER MY DIE DAG toe ek opgetree het by die begrafnis van 'n arm en vergete Oudstryder. Die plegtigheid is bygewoon deur 'n handjievol mense wat die laaste eer kom bewys het aan 'n ou vader van 93 jaar. Maar onder daardie handjievol was die man aan wie se gedagtenis ons vandag hulde bring. Hy was die Eerste Minister van die Unie van Suid-Afrika. Hy het tyd gehad vir iemand wat deur die wêreld vergeet is.”

*

DR. MALAN:

„SOWEL IN DIE OPENBARE LEWE van ons eie land as in die breër sfeer van internasionale betrekkinge sal sy heengaan 'n leemte laat wat nie gevul sal kan word nie. Hy het deelgeneem aan die gewapende weerstand teen die verowering van die twee Suid-Afrikaanse republieke. Sewe jaar later het hy 'n belangrike rol gespeel in die stigting van die nuwe, verenigde Suid-Afrika.”

Generaal Smuts met sy Leier, Generaal Botha, gedurende die Eerste Wêreldoorlog.

MNR. TRYGVE LIE, Sekretaris-generaal, Verenigde Volke:

„HY WAS 'N BEROEMDE VOORSTANDER van wêreldorganisasies en blywende vrede.”

MNR. WELLINGTON KOO, Chinese Ambassadeur:

„SY HEENGAAN is 'n geweldige verlies vir vrede, vryheid en die demokrasie.”

KONINGIN JULIANA EN PRINS BERNHARDT, van Holland:

„NIET ALLEEN zijn eigen land, doch de gehele wêreld lijdt door zijn heengaan een zwaar verlies.”

HORACIO WALKER, Minister van Buitelandse Sake, Santiago de Chile:

„NAMENS SY ERSELLENSIE die President van die Republiek en myself, wil ek ons diepste leedwese uitspreek oor die heengaan van die beroemde patriot en skitterende staatsman, genl. Jan Christiaan Smuts.”

MNR. JAWAHARLAL NEHROE, Eerste Minister van Indië:

„SY VEELSYDIGE gees en sy lang loopbaan as staatsman en soldaat het unieke onderskeidings vir hom verwerf, en watter politieke geskille daar ook al tussen ons mag bestaan het, treur ons hier in Indië saam met u oor die heengaan van een van die treffendste persoonlikhede van ons tyd.”

*

MNR. DEAN ACHESON, Amerikaanse Minister van Buitelandse Sake:

„... 'N BEROEMDE SOLDAAT, staatsman en burger . . . 'n tragiese

Die Veldmaarskalk in ernstige gesprek met sy strydenote van die Tweede Vryheidsoorlog.

verlies vir almal. Deur al die lang jare van wêreldonrus het genl. Smuts uitgeblyk as 'n standvastige, dapper en besielde leier. Ten gevolge van sy daed en sy wysheid kon die verontruste gemoed 'n oomblik van vrede geniet, en het die mens 'n helderder visie en 'n nuwe dapperheid gekry."

*

DIE SUID-AFRIKAANSE INDIË-ORGANISASIE:

„SY ONSKATBARE DIENSTE aan Suid-Afrika en sy bydraes tot internasionale aangeleenthede het hom 'n wêreldberoemde staatsman gemaak. Hy het veel gedoen om 'n onderlinge verstandhouding tussen volk en volk, en tussen nasie en nasie tot stand te bring. In die herinnering van die Indiërs van Suid-Afrika sal hy voortleef as 'n man wat gepoog het om blanke opperheerskappy te verseker, maar tegelykertyd nooit blind was vir die regverdigheid van die saak van die nie-blankes in Suid-Afrika nie."

*

S.A. AKADEMIE VIR WETENSKAP EN KUNS:

„DIE RAAD van die S.A. Akademie wens sy innige medelye en diepste meegevoel te betuig met 'n groot verlies. Saam met die S.A. volk en die wêreld treur die kleinere kring van die Akademie oor die heengaan van 'n groot lewe. Mag sy lewe en werk nie slegs 'n nagedagtenis wees nie."

*

G. Z. SALLIE, Voorsitter, Maleiervereniging van Transvaal en Kaapland:

„GENL. SMUTS se dood het ons nie alleen beroof van 'n groot kampvegter nie, maar het die hele wêreld armer gemaak."

*

CHRIST-KOLLEGE, Cambridge:

„DIE KOLLEGE het sy beroemdste nog-lewende lid verloor."

*

DR. CHAIM WEIZMANN, President van Israel:

„... 'N GROOT LIEFHEDDER van ons en die mensdom. Die Joodse wêreld . . . sal altyd aan hom dink as 'n groot man en 'n groot vriend wat rotsvas by ons gestaan het."

*

BURGGRAAF ALEXANDER, Goewerneur-generaal van Kanada:

„IEDERE KANADEES treur saam met u oor die heengaan van 'n groot man. Sy besoeke aan my hoofkwartier gedurende die oorlog sal altyd in my herinnering voortleef. Sy teenwoordigheid was 'n besieling vir almal."

*

KONGRES VAN KLEURLINGE, Johannesburg:

„NAMENS DIE kleurlinge in die Noorde . . . ons innige meegevoel. Vir ons sal die lewe voortaan nie maklik wees nie . . ."

MNR. N. C. HAYENGA:

„OP MY GROOT TEENSTANDER SE GRAF plaas ek 'n krans van vriendskap wat nie altyd alles kon begryp nie, 'n krans wat pleit om vergifnis as ek miskien in die stryd gefaal het, en 'n krans van hoop dat nóg ons samewerking nóg ons teenstand heeltemal tevergeefs vir Suid-Afrika was."

*

HOOFRABBI RABINOWITZ:

„ONS BEWEEN DIE HEENGAAN van genl. Smuts as Suid-Afrikaners, as Jode en as wêreldburgers. As Suid-Afrikaners dink ons . . . aan sy onvermoeide pogings om Boer en Brit in 'n verenigde Suid-Afrikaanse volk saam te snoer. As Jode dink ons aan sy lewenslange stryd vir Sionisme. As wêreldburgers beweens ons die heengaan van een van die luisterryke persoonlikhede van hierdie eeu."

MNR. MAURICE SCHUMANN, Frankryk:

„FRANKRYK HET 'N GROOT VRIEND VERLOOR . . . ek sal nooit sy vertrou in Vrye Frankryk vergeet nie."

*

EINAR GERHARDSEN, Eerste Minister van Noorweë:

„NAMENS die Regering en die volk van Noorweë . . . ons diepste meegevoel . . . met die heengaan van die beroemde staatsman, veldmaarskalk Jan Christiaan Smuts."

*

FRANS VAN CAUWELAERT, Voorsitter, Belgiese Parlement:

„NAMENS die Belgiese Kamer van Verteenwoordigers wil ek hulde bring aan die groot staatsman, die dappere soldaat en die diepe denker wat altyd 'n groot vriend van België en 'n verdediger van klein volke was."

„53 jaar lank was hulle man en vrou. Hy was 17 en sy was 16 toe hulle mekaar ontmoet het. Steeds sedert daardie vroeë dae in Stellenbosch toe hulle plegtig langs mekaar onder die eikebome die straat opgestap het na die kollege, was Isie Krige die enigste een by wie hy kon ontspan. Dwaarsdeur sy lewe het hy al sy moeilikhede met haar bespreek en sy het hom met verstandige raad bygestaan. Daar was niks geheim tussen hulle nie."

„EVENING POST" 15 September, 1950

MNR. G. J. GOLDING, Voorsitter, Nasionale Unie van Kleurlinge:

„IN DIE HUISE van die kleurlinge van Suid-Afrika sal die heengaan van genl. Smuts diep en opreg beweën word. Vir iedere kleurling was die dood van Suid-Afrika se beroemdste seun 'n diep persoonlike verlies.”

*

MNR. LOUIS ST. LAURENT, Eerste Minister van Kanada:

„SY DIENSTE aan sy land, aan die Statebond en aan die wêreld sal lank in die herinnering van Kanada voortleef.”

*

MAARSKALK VAN DIE KONINKLIKE LUGMAG, SIR JOHN C. SLESSOR:

„TYDENS DIE tweede wêreldoorlog was hy 'n groot en vooruitsiende kampvegter van lugsterkte. Almal in die Statebond . . . sal sy heengaan betreur, maar niemand meer as die offisiere en manskappe van die Koninklike Lugmag nie.”

DR. MOROKA, President-generaal „African National Congress”:

„SY HEENGAAN sal betreur word deur alle naturelle in Suid-Afrika ongeag hul politieke menings.”

*

MNR. J. LALKHEN, Voorsitter, Mohammedaanse Raad van Afgevaardigdes:

„DIE HEENGAAN van genl. Smuts is 'n groot verlies vir ons, want hy was altyd 'n getrone vriend van die Mohammedaanse gemeenskap.”

*

GENL. DE GAULLE, Parys:

„EK VERSEKER u van my innige meegevoel met die geweldige verlies wat Suid-Afrika gely het deur die heengaan van veldmaarskalk Smuts, groot dienaar van sy land en groot soldaat van vryheid.”

*

KONING PAUL VAN GRIEKELAND:

„ONS SAL ALTYD daaraan dink dat in goeie en slegte tye genl. Smuts steeds ons trouste vriend was.”

MEY. PANDIT, Indië se Ambassadeur in Washington:

„GENL. SMUTS se blywende bydrae tot wêreldvrede is vasgelê in die pragtige en verhewe aanhef tot die Handves van die Verenigde Volke waarvan hy die vernaamste argitek was.”

*

ONDERADMIRAAL SIR HERBERT PACKER:

„IN DIE HERINNERING van alle offisiere en manskappe van die Koninklike Vloot sal hy voortleef as 'n groot Suid-Afrikaner en 'n dapper wapenbroer.”

*

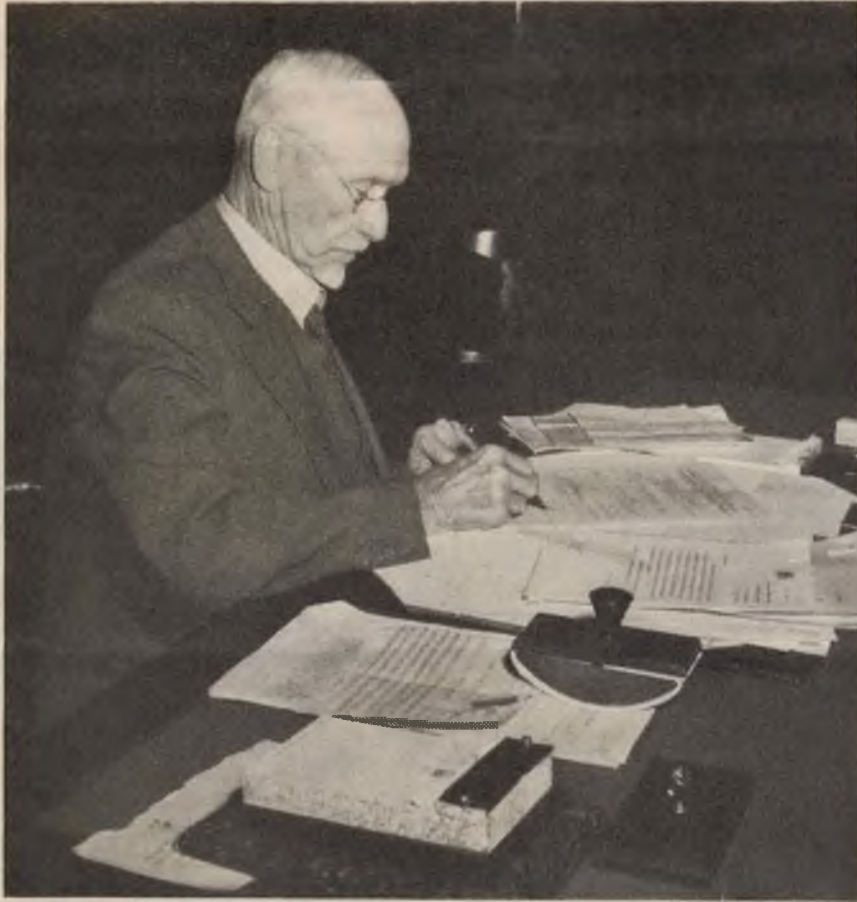
MNR. SIDNEY HOLLAND, Eerste Minister van Nieu-Seeland:

„GENL. SMUTS was 'n ware vriend van die Statebond. Meer as 'n halfeeu lank het hy in 'n steeds groter mate en in 'n steeds breër wordende kring 'n wyse verdraagsaamheid en vooruitsiendheid aan die dag gelê wat hom as staatsman wêreldberoemd gemaak het.”

Suid-Afrika se rykste tydperk. Van links na regs: Generaal Smuts, mev. Hertzog, mev. Smuts en generaal Hertzog.

Die Gesegdes Van 'n Groot Suid-Afrikaner

Die Staatsman aan sy skryftafel. Generaal Smuts as Eerste Minister gedurende die Tweede Wêreldoorlog.

DIE man wat geleer het om die diepste te dink, die meeste te voel en die verste te sien ten gevolge van sy assosiasie met die natuur, die individu, en die mense, die verlede en die hede, is ongetwyfeld die grootste kultuurmens.

In 'n artikel in die „Christ College Magazine,” onderwyl hy 'n student aan Cambridge was.

NOG goddelike nóg menslike beginsels kan slawerny gedoog. Die duisternis van die Middeleeue het presies met slawerny ooreengestem. Die mens wat vroeër die slaaf van die opperpriester se wil was, is in 'n gelyke mate deur die uitsprake van Aristoteles verslaaf.

Junie 1889 — in 'n artikel in „Het Zuid-Afrikaansch Tijdschrift.”

DIE uitslag van die proefneming in 'n samelewing waar die blanke die posisie van 'n aristokratiese opsigter vir homself toeëien, sal afhang van die regverdigheid en die selfbeheersing van die superieure meerderheid.

1895 — in 'n artikel in die „Cape Times.”

WAT ons nodig het, is nie bloot 'n materialistiese kompromis tussen botsende belange nie, maar 'n groot Suid-Afrikaanse nasionaliteit, deurdrenk met volksliefde.

1895 — in 'n lesing in Kimberley.

DIT is nie die land waarin hy leef nie. Nog minder is dit die land waarvan hy leef. Dit is sy eie land, en dit is die doel van die Afrikanerdom

in hierdie land om te werk, en voort te gaan met werk, totdat iedere man in Suid-Afrika — dit maak nie saak uit watter deel van die wêreld hy kom, of wat sy rasse-oorsprong is nie — Suid-Afrika as sy eie land sal beskou.

1904 — Heildronk: „Die Land waarin ons Leef” — op 'n dinnee van die Kaledoniese Vereniging.

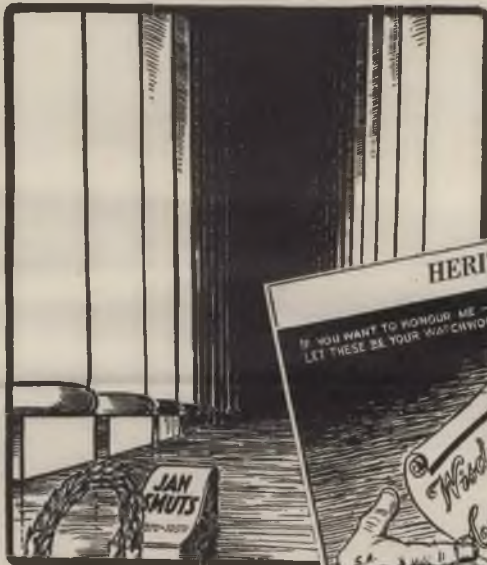
WANNEER ons jonk en onervare is, meen ons dat wêreldprobleme deur die intellek opgelos kan word; maar, namate ons ouer word, beseef ons dat terwyl die intellek veel kan doen, dit in werklikheid die gees van eenheid, van vriendskap, en van kameraadskap tussen mense is wat die meeste stukvrag het. As ons ons probleme wil oplos, moet ons gebruik maak van hierdie geweldige gevoel van Suid-Afrikaanse vaderlandsliefde en Suid-Afrikaanse kameraadskap. En hoe gouer ons dit doen, hoe beter sal dit vir ons wees.

Junie 23, 1908 — tydens die mosie i.v.m. „Hegter Vereniging” in Transvaal se eerste parlement.

VEELS te veel klem is in die verlede op die instrumente van regering gelê. Mense is geneig om te vergeet dat die wêreld steeds meer demokraties word, en dat die openbare mening, sowel as die magte wat uiting in die openbare mening vind, in die toekoms veel sterker sal wees as wat dit in die verlede was. As u 'n gemeenskaplike vaderlandsliefde en 'n gemeenskaplike ideaal opbou, dan is dit nie soseer die instrumente van regering wat tel nie, maar wel die gees waarvan die geheel deurdrenk is.

15 Mei 1917. In 'n toespraak tydens 'n banket wat in Londen vir genl. Smuts gereël is deur die lede van die Britse Hoër- en Laerhuis.

MY sienswyses oor al die ryke van die verlede . . . is dat daar steeds 'n poging aangewend is om 'n enkele volk tot stand te bring. Al die ryke van die verlede was gegrond op die idee van assimilasië, en deur al die eeue heen is daar geprobeer om menslike materiaal in een vorm in te dwing. U idee en u grondslag verskil hemelsbreed hiervan. U streef nie na die standaardisasië van volke nie . . . u verlang dat hulle vryelik moet ontwikkel volgens die beginsels van selfbestuur, en derhalwe is daar 'n baie groot verskil tussen u idees en enigiets wat die wêreld tevore ondervind het. Dit is die fundamentele feit wat ons in gedagte moet hou . . . dat hierdie Statebond nie 'n voorstander is van

Shilling in die „Cape Times.“

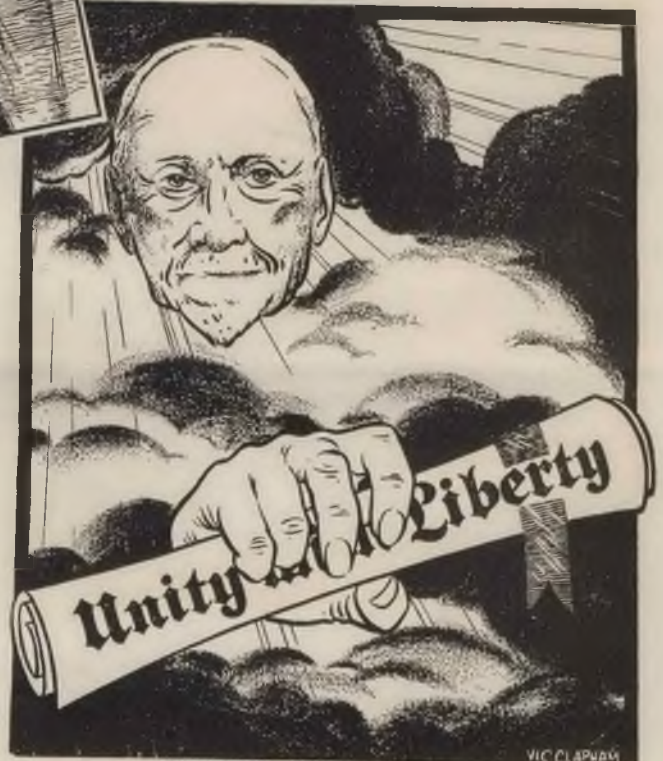
Honiball in „Die Burger.“

Leyden in die „Natal Daily News.“

Ivanoff in „Die Vaderland.“
His Monument

CHERISH YOUR LEGACY!

VIC CLAPHAM

Vic Clapham in die „Forum.“

Robin in die „Natal Mercury.“

Rufus in „Dagbreek.“

standaardisasie of denasionalisasie nie, maar van 'n voller, ryker en veelsydiger lewe vir al die volke waaruit dit saamgestel is.

15 Mei 1917. In 'n toespraak tydens 'n banket wat in Londen vir genl. Smuts gereël is deur die lede van die Britse Hoeren en Laerhuis.

ONS weet dat ons met ingewikkelde probleme te kampe het. Ons weet dat daar 'n geweldige taak op ons wag, en in die oplossing van hierdie probleme en in die nakoming van hierdie pligte sal agtereenvolgende geslagte Suid-Afrikaners al hul kragte inspan, hul intellek versterk, en hul gees en karakter verbreed. Hoewel hierdie moeilikhede soos 'n ernstige bedreiging van ons toekoms vir ons lyk, en inderdaad 'n groot gevaar inhou, hoop ek dat ons huidige probleme op die lange duur 'n seën mag blyk te wees, want hulle voorsien ons van 'n opleidingskool vir 'n liberale, onbekrompe, grootmoedige volk wat in staat sal wees nie alleen om verskillende rasse-elemente in 'n nuwe en ryker volkstipe saam te snoer nie, maar ook beter as enige ander volk in die geskiedenis van die wêreld in staat sal wees om die vraagstuk van die verhoudinge tussen blankes en gekleurdes op te los.

22 Mei 1917. Toespraak by geleentheid van 'n dinee wat Lord Selbourne ter ere van genl. Smuts in die Hotel Savoy in Londen gegee het.

ONS wil eenheid skep uit verskillende nasionaliteite. Ons wil 'n nuwe Suid-Afrikaanse volk tot stand bring uit verwante rasse-groepe, en as ons hierin slaag, sal ons 'n nasionaliteit skep wat al ons verskillende eienskappe omvat en in ooreenstemming bring, en hulle saamsnoer in 'n ryker menslike tipe as wat andersins moontlik sou gewees het. Die ideaal van volkseenheid beteken onverpoosde kraginspanning in die rigting van beter verhoudinge, in die rigting van onderlinge agting en verdraagsaamheid, in die rigting van samewerking en daardie breedheid van visie en karakter wat die kragtigste faktor by die oplossing van ons ander probleme sal wees.

22 Mei 1917. Toespraak as lid van die Imperiale Oorlogskabinet.

ONS moet sorg dat ons daaglikse lewe vervul is van 'n gees van vreugde. Ons moet hierdie gees 'n deel van ons daaglikse lewe en ons daaglikse werk maak. Ons moet die take wat aan ons opgedra is, ten uitvoer bring — nie teësninnig, en as 'n las wat op ons skouers gelê is nie, maar in 'n gees van opgeruimdheid, welwillendheid en vreugde. Nie alleen op die hoogste van sukses nie, maar ook in die duistere

valleie van sleurwerk, van besorgheid en van vrydeling, moet ons hierdie gees van vreugdevolle vryheid en sielsverheffing aankweek. Ons moet die godsdiens van die berge ook in die valleie beoefen.

Mei 1923. In 'n toespraak by onthulling van die Bergklub se Oorlogsgedenkteken bo op Tafelberg.

ONS hier in Suid-Afrika is die vlieg op die wiel. Ons vorm deel van 'n wêreld wat tot in sy fundamente geskud is. Gedurende die eersvolgende paar jaar sal ons waarskynlik groter beproewings as ooit tevore deurmaak. Daarom sal dit van verstandigheid aan ons kant getuig as ons nou seker maak van 'n sterk regering wat in staat sal wees om dreigende gevare die hoof te bied. Heeltemal afgesien van die ekonomiese posisie van Suid-Afrika self, meen ek dat die ekonomiese posisie van die wêreld van so 'n aard is dat ons 'n sterk, verenigde regering moet hê.

Maart 1933. Toespraak op 'n monstervergadering in Kaapstad.

Die jong student op Cambridge Universiteit . . . Jan Christian Smuts, 1892.

'n **DIKTATUUR** kan slegs gedoog word as 'n tydelike hulpmiddel, en kan nooit 'n blywende plaasvervanger vir vrye selfbestuur wees nie. Geen verlanget van die mens is so sterk as die verlanget na vryheid nie. Daarsonder is vrede, tevredenheid en geluk, ja, self manlikheid onmoontlik. Geluk is vryheid, en vryheid is dapperheid. Dit is die fundamentele vergelyking van alle politiek, en van alle menslike regerings, en enige stelsel wat dit oor die hoof sien, is op sand gebou.

17 Oktober 1934. Toespraak as rektor van die St. Andrew-universiteit.

IN alle opsigte het ek ondervinding van die wêreld en van die mense wat daarin woon, opgedoen, en ek het geleer dat die wêreld uit talle verskillende soorte saamgestel is. Maar deur dit alles heen, is my oortuiging gesterk dat daar niks in die aard van dinge is wat as vreemd vir ons beskou kan word nie. Daar is geen kwaadwillige fatalisme wat die gek met ons skeer in ons strewe na die goeie nie. Intendeel. Wat die hoogste in ons is, is tegelykertyd ook die diepste in die aard van dinge, en net soos deugdelikheid sy eie beloning meebring, net so behels die lewe sy eie sanksies, en die waarborg van die hoogste vervulling en volmaaktheid. Dit is my geloofsbelofte, en dit is gegrond nie op hoorsê nie, maar op eerste-handse ondervinding in dié gedeelte van die wêreld waar ek my lewe deurgebring het. Maar my finale oortuigings is nie gevolgtrekkings wat op ondervinding gegrond is nie, maar op 'n insig in daardie ondervinding. In my hart bly ek 'n optimis. In die voorvalle van ons tyd sien ek veel wat aanleiding tot besorgheid gee, maar niks wat werklike pessimisme hoef uit te lok nie.

17 Oktober 1934. Toespraak as rektor van die St. Andrew-universiteit.

IN die skemering van vandag sien ek op die gesigseinder nie die Man van Moskou, nie die Man van Muenchen, nie die Man van Rome nie — maar die Man van Galilea. Ek sien hoe Hy deur die dorpie en die distrikte heengaan. Ek sien hoe Hy preek, hoe Hy sy boodskap van die nuwe koninkryk verkondig, hoe Hy die sieke en die lydendes genees. En Sy boodskap is: Bejeën jou medemens met liefde — dit maak nie saak wat sy taal of sy ras is nie. Bemin, en bewaar dié goddelike idee in jou hart as die hoogste goed.

25 Maart 1942. Toespraak by die Eufeeseviering van die Hervormde Kerk op Potchefstroom.

SONDER om illusies of die onmoontlike na te streef, kan ons tog sê dat daar veel in die gemeenskaplike lewe van die volk is wat verbeter kan word . . . gesondheid, behuising, onderwys, voorsiening teen vermybare onsekerheid . . . al hierdie eenvoudige dinge, en nog baie meer, kan aan almal verskaf word en daardeur kan ons 'n gemeenskaplike hoër lewenspeil vir almal verseker. Met eerlikheid en opregtheid aan ons kant is dit moontlik om basiese hervormings aan te bring in ons nasionale en internasionale lewe wat die mens 'n nuwe kans op voortbestaan en vooruitgang sal gee.

1950. Uittreksel uit 'n toespraak.

“Mag God gee dat sy groot siel die rus bind wat hy so ryklik verdien” — J. G. N. Strauss

Collection Number: AD2533

Collection Name: South African Institute of Race Relations, Collection of publications, 1932-1979

PUBLISHER:

Publisher: Historical Papers Research Archive, University of the Witwatersrand, Johannesburg, South Africa

Location: Johannesburg

©2017

LEGAL NOTICES:

Copyright Notice: All materials on the Historical Papers website are protected by South African copyright law and may not be reproduced, distributed, transmitted, displayed, or otherwise published in any format, without the prior written permission of the copyright owner.

Disclaimer and Terms of Use: Provided that you maintain all copyright and other notices contained therein, you may download material (one machine readable copy and one print copy per page) for your personal and/or educational non-commercial use only.

This collection forms part of the archive of the South African Institute of Race Relations (SAIRR), held at the Historical Papers Research Archive, University of the Witwatersrand, Johannesburg, South Africa.